

AĞASAR

YIL : 4 SAYI : 6 EKİM 2011

Kültür Araştırma Dergisi

Foto: Mustafa Akar

AĞASAR'DA İZ BIRAKANLAR

Yrd. Doç. Dr. Serdar Kabataş:

"BAŞARININ EN ÖNEMLİ ANAHTARI DEVAMLILIKTIR..."

- 'TEM' İLE KANSERİ AMELİYAT EDEN NADİR İSİMLERDEN BİRİ: PROF. DR. TURGUT İPEK
- "GÖMÜLECEK BİR ORGANLA, GÖMÜLECEK BİR İNSANI KURTARIYORUZ" Prof. Dr. Gökhan İpek
- ORMANLARIMIZI GERİ İSTİYORUZ!.. Bülent Şirin
- AĞASAR'DA HAZAN / BİR HASRETİN ÖYKÜSÜ Hasan Keskin
- KÜLTÜRÜMÜZÜ YOZLAŞTIRMADAN YAŞATMAK Ali Dursun
- İSLÂM AHLÂKININ ESASLARI Doç. Dr. Hüseyin Karaman

Tuzla Bld. Başkanı Dr. Şadi Yazıcı:

"ŞENLİKLERDE BİRARADA OLMANIN MUTLULUĞUNU YAŞADIK"

**EVET, TAHRİR'DE KONUŞ!
TARİHİ DEĞİŞTİRİ DE KI...**
İbrahim Karagül

Saygıdeğer Şalpazarlı hemşehrilerim, aziz okuyucularım;

Şalpazarı Dernekler Federasyonumuz, kuruluşunun 7. yılına girerken dördüncü olağan genel kurulumuzu 23 Ekim 2011 tarihinde yapacağız. Bu süre zarfında yapmış olduğumuz çalışmalar, Trabzon ve Karadeniz genelinde örnek gösterilen federasyon olarak anılmamıza ve takdir edilmemize vesile olmuştur.

Gayretlerimiz neticesinde Şalpazarlı ve Şalpazarını seven bürokrat, siyasetçi, işadamlarımız, ilim adamlarımızla, hasılı her kesimden hemşehrimize birarada olmayı başarmış durumdayız.

Bundan sonra da aynı seviyede çalışmalar devam ederse, birlikteliğimiz daha da üst seviyelere çıkacaktır.

Bundan böyle de, bizleri yöneten ve yönetmeye aday olanları ve ülkemizi ve özelde ilçemizin geleceğini şekillendirecek gençleri cesaretlendirmede çok önemli görevlerimiz olacaktır.

Bunun için, oluşacak yeni yönetim kurulunda, alanında kendini ispat etmiş, temsil kabiliyeti ve medeni cesareti yüksek, çalışkan, temsil ettiğimiz topluma yabancı olmayan hemşehrilerimize yer verilmesi ve cesaretlendirilmesi gerektiğini belirtmek isterim.

Yönetici olmaya niyetli arkadaşlarımızın, öncelikle Şalpazarı ve Trabzon sevdalısı, karşılıksız özveri sahibi, şahsi küskünlük ve bencilikten uzak, soğukkanlı ve uzlaşma kültürüne açık, toplumsal değerlerimiz, gelenek ve göreneklerimizi özümsemiş olması hepimizin yararına olacaktır.

Herşeyden önce derneklerimiz ve federasyonlarımızın üzerinden -sözüm ona- geçinmeyi alışkanlık haline getirmiş, ön saflarda olduğu imajını veren, lafta var ama iş yapmada ortalıkta görünmeyen kişilere asla taviz verilmeden; çalışan arkadaşlarımızın şevklerini kırmalarını, toplumsal gücümüzü ve enerjimizi yok eden, bölen faaliyetlere müsamaha göstermemek hepimizin sorumluluğudur.

Şu anda 15 derneğimiz, federasyonumuzun çatısı altında bulunmaktadır. İleride bu sayının daha da artacağı kanaatindeyim. Hizmetlerimizin daha organizeli ve etkin biçimde yürütülmesi için yeni döneme yönelik olarak tüzüğümüzde bazı değişikliklerin yapılması kaçınılmazdır. Bunlardan en önemlisi, delege sistemi ve sayısının yeniden düzenlenmesidir. Delegelerin katılımcı olmaları ve mali sorumluluklarının yerine getirilmesi sağlanmalıdır. Derneklerimiz arasında delege sayıları konusundaki uçurumların giderilmesi; çoğulculuk ilkesinden hareketle her derneğimizin temsildeki adalete mümkün mertebe katkısı sağlanmalıdır.

Ağasar dergimizin altıncı sayısını sizlere sunmanın mutluluğunu yaşarken, bu bağlamda eksik gördüğüm bazı hususları da vurgulamak isterim.

Dergimizin içeriğini oluşturmakta, gerekli resimlere ulaşmada ve gönüllü yazılar bulmakta sıkıntı çekmekteyiz. Bu konuda bize destek olabilecek çok başarılı ama hala ulaşamadığımız hemşehrilerimizin ve dostlarımızın olduğunu biliyoruz.

Diğer önemli bir husus da, sponsor ve reklam bulmada hem derneklerimizin hem de federasyon olarak bizlerin çok zorlandığı gerçeğidir.

Hedeflerimize ulaşmak için, birlikte hareket etme zorunluluğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız. Hem İstanbul'da ilçeler bazında, hem de büyükşehir olma yolundaki Trabzonumuz ve Şalpazarı ilçemizde yerel yönetimlerin oluşmasında üstleneceğimiz roller olacaktır ve bu husus Ağasar'ın geleceği için çok çok önemlidir. Yeni yönetim kuruluna bu konuda çok büyük görevler düşmektedir. Dolayısıyla, seçilecek olan yeni yönetim kadrosunu ve temsil gücünü önemsiyorum.

İki yıldır Genel Başkanlığını yaptığım ŞalFed'de, bana destek olan, faaliyetlerde emeği geçen yönetim kuruluma, üye derneklerimizin başkan ve yönetimlerine, sonsuz teşekkürlerimi sunuyorum. Yeni seçilecek olan yönetim kuruluna da aynı desteğin süreceğine inancımın tam olduğunu belirtiyor ve saygılar sunuyorum. □

Muzaffer BAYRAKTAR
ŞALFED Genel Başkanı

“

Hedeflerimize ulaşmak için, birlikte hareket etme zorunluluğumuzu hiçbir zaman unutmamalıyız. Hem İstanbul'da ilçeler bazında, hem de büyükşehir olma yolundaki Trabzonumuz ve Şalpazarı ilçemizde yerel yönetimlerin oluşmasında üstleneceğimiz roller olacaktır ve bu husus Ağasar'ın geleceği için çok çok önemlidir. Yeni yönetim kuruluna bu konuda çok büyük görevler düşmektedir. Dolayısıyla, seçilecek olan yeni yönetim kadrosunu ve temsil gücünü önemsiyorum.

”

- 4** • AĞASAR'DA İZ BIRAKANLAR:
ALİ İPEK
Röportaj: İsmet Karabayır
✓ BİR ÇINARIN
GÖLGESİNDE / Ahmet Birinci 7

- 9** • KESİTLER-I
(Ağasar'dan manzaralar)

- 10** • MUSTAFA
KARABAYIR
Röp.: İ. Karabayır

- 11** • VEYSEL İPEK
Röp.: İ. Karabayır

- 15** • ALİOSMAN ŞİRİN
YAŞIYOR... / Bülent Şirin

- 16** • BEYİN CERRAHI
YRD.DOÇ.DR. SERDAR KABATAŞ:
Başarının En Önemli Anahtarı
Devamlılıktır. / Röp.: Muzaffer Bayraktar

- 20** • 'TEM'
YÖNEMİYLE
KANSERİ
AMELİYAT EDEN
NADİR
İSİMLERDEN BİRİ:
PROF. DR.
TURGUT İPEK

- 22** • ÜNLÜ
KALP CERRAHI
PROF. DR.
GÖKHAN İPEK:
"GÖMÜLECEK BİR
ORGANLA,
GÖMÜLECEK
BİR İNSANI KURTARIYORUZ"

- 25** • KESİTLER-II
(Ağasar'dan manzaralar)

- 26** • HAFIZLARORDUSU
KUMANDANI ER KİŞİ:
HACI HAFIZ
HASAN TÜRKMEN
Arşt.: Kamil Bayraktar

- 30** • ŞALPAZARI
BLD. ESKİ BŞK.
MEHMET MUHCU
İLE RÖPORTAJ /
Hakkı Bayraktar

- 33** • YANLIŞ İŞLERİMİZ (şiir)
Murteza Bayraktar
✓ DAĞIT DUMANLARINI SİSDAĞI (şiir)
Mustafa Bulan 33

İMTİYAZ SAHİBİ

Şalpaزاری Dernekler Federasyonu Adına
Muzaffer BAYRAKTAR
gsm: 0533 3709132

GNL. YAYIN YÖNETMENİ ve YAZI İŞLERİ MD.

Hakkı BAYRAKTAR
bayraktar@hakikat.net bayraktarhakikat@gmail.com
gsm. 0532 467 43 79

GENEL KOORDİNATÖR

Ali DEMİRTÜRK
gsm: 0532 361 60 69

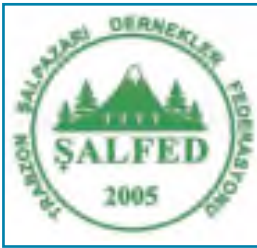
EDİTÖR

Mustafa KÜÇÜK, Bülent ŞİRİN

GÖRSEL YÖNETMEN

Cemile KÖSE

HUKUK DANIŞMANI
Av. Ali Osman TAŞKIN

AĞASAR

Kültür Araştırma Dergisi

ISSN : 1308-4143

Kirazlıtepe Mh.
Orhan Seyfi Orhon Cd.
No:70 / D
Üsküdar-İstanbul
tlf. & faks:
(0216) 422 89 00

www.salfed.com

YAYIN KURULU

Hakkı BAYRAKTAR, Abdullah GÜLAY,
Kamil BAYRAKTAR, Hasan KÖSE,
Bülent ŞİRİN, Mustafa ATALAR,
Mustafa KÜÇÜK, Mustafa KAHRAMAN,
Hasan KESKİN

Tasarım / Mizanpaj / Tashih-Redaksiyon

ALEMDAR

Grafik Uygulama

Ubeydullah BAYRAKTAR

Reklam -Halkla İlişkiler

Mehmet SAYAL, Mustafa ERDİN

Baskı

Tlf.: Faks:
E-Posta:

- 34** • “ÇOK ARANACAK”
BİR “ESKİ MUTAR” :
ALİ DEMİRBAŞ
Araştırma: Kamil Bayraktar

- 38** • ŞALFED ETKİNLİKLERİ
✓DANIşMA KURULU DÖRDÜNCÜ TOPLANTISI
Haber: Hakkı Bayraktar

- 39** • ŞALFED ETKİNLİKLERİ
✓EĞİTİME KATKI GECESİ, BİRLİK, COşKU VE
DAYANIşMA GECESİYDİ... / Haber: Mustafa Atalar

- 44** • ŞALFED ETKİNLİKLERİ
✓İSTANBUL AĞASAR OTÇU şENLİĞİ
YİNE MUHTEşEMDİ... (www.salpazarihaber.com)

- 45** • ŞALFED ETKİNLİKLERİ
✓BİRLİK, COşKU VE DAYANIşMANIN ADI:
KADIRGA OTÇU şENLİĞİ / Haber: Hakkı Bayraktar

- 47** • KESİTLER-III
(Ağasar'dan manzaralar)

- 48** • TUZLA BLD. BAşKANI
DR. şADI YAZICI:
“şENLİKLERDE
BİRARADA OLMANIN
MUTLULUĞUNU YAşADIK”
Röp.: Hasan Keskin

- 50** • AĞASAR'DA HAZAN / BİR HASRETİN
ÖYKÜSÜ /Hasan Keskin
✓BELKİ DEVRAN DÖNER YİNE “ÇÖĞÖR” YANIĞI
KOKUSUNA DOYARIZ...! Bülent şirin **51**

- 52** • AĞASAR'DA YAYLA şENLİKLERİNİN
DEĞİşMEYEN ADI: “OTÇU” / Abdullah GÜLAY

- 53** • MANZARA (Ağasar'da şenlikler)

- 54** • KÜLTÜRÜMÜZÜ
YOZLAşTIRMADAN YAşATMAK / Ali Dursun

- 56** • BUNDAN SONRA
NELER YAPILABİLİR?
Muzaffer Bayraktar

- 57** • ŞALPAZARI ANAOKULUNA KAVUşTU
Haber: Mustafa Atalar

- 58** • ŞALPAZARI
EĞİTİM KÜLTÜR SANAT VE
TURİZM DERNEĞİ
Hasan Keskin

- 64** • AĞASAR İÇİN BİR MODEL: FİDANBAşI KÖYÜ
KÜLTÜR MERKEZİ / Salih Kanbut

- 66** • KÖY VE MAHALLE İDARELERİ
MUHTARLAR DERNEĞİ ŞALPAZARI şUBESİ
Araştırma-Düzenleme: M. Atalar - H. Bayraktar

- 67** • şİNLİCE KÖYÜ SOS. YARD. VE DAY. DERNEĞİ

- 68** • TRABZON AĞASARLILAR YARDIMLAşMA VE
DAYANIşMA DERNEĞİ / Hanife Komut

- 70** • ÇALIşMAKTAN YORULMAYACAĞIZ /
Muhtar Nazmi Yamaç

- 71** • O BİR PROFESYONEL K1 şAMPİYONU
AĞASAR'IN VE ÜLKEMİZİN MİLLİ İFTİHARI
SABRİYE şENGÜL / Mustafa Atalar

- 72** • SEZGİN ÖZDİN İLE ŞALPAZARISPOR ÜZERİNE
Röp.: Bülent şirin - Mustafa Atalar

- 74** • ORMANLARIMIZI GERİ İşTİYORUZ!..
Bülent şirin

- 75** • DOĞA YÜRÜYÜşÜ (TREKKİNG) VE
AĞASAR'IN TANITIMI / Serdar Yılmaz

- 76** • İSLÂM AHLÂKININ ESASLARI
Doç. Dr. Hüseyin Karaman

- 78** • YENİ EĞİTİM ÖĞRETİM YILI BAşLARKEN
Hüseyin Türkmen

- 80** • EVET, TAHRİR'DE KONUş!
TARİHİ DEĞİşTİR!
DE Kİ...
İbrahim Karagöl

- 82** • GÖNÜL KÖPRÜSÜNDE İKİ YOLCU:
ALİ KULAÇ ve ALİ ÖZTÜRK / Hasan Keskin

- 83** • ‘CEMAAT RAHMET, AYRILIK AZAPTIR’
Hakkı Bayraktar

- 84** • HAYATIN İÇİNDEN (Ağasar'dan Manzaralar)

ALİ İPEK

✓ Sayın Hocam kendinizi tanıtır mısınız?

Ali İPEK: 1927 yılında Şalpazarı ilçesinin Çarlaklı köyünde doğdum. Evli ve beş çocuk babasıyım. İlkokulu 1940 yılında Şalpazarı Merkez İlkokulu'nda bitirdim.

✓ Daha sonra eğitiminize nerede devam ettiniz?

Ali İPEK: İlkokulu bitirdikten sonra 1940 yılında Beşikdüzü Köy Enstitüsü'ne sınavla girdim. 1945 yılında da B. Köy Enstitüsünden mezun oldum.

✓ Köy enstitüsünü bitirdiğinizde hemen göreve başladınız mı?

Ali İPEK: Evet; anlatacağım. Sırayla Vakfikebir Merkez Kirazlık, Şalpazarı Fidanbaşı ve Çarlaklı köylerinde öğretmenlik görevini yaptım.

✓ Çoğunlukla köylerde mi bulundunuz?

Ali İPEK: Hayır. 1966 yılında Trabzon iline atandım. Bir yıl kadar 27 Mayıs İlkokulu'nda çalıştıktan sonra 1967 yılında Merkez Kanuni Süleyman İlkokulu Müdürlüğüne atandım. 14 yıl aynı okulda çalıştıktan sonra kendi isteğimle 1981 yılında emekli oldum. Meslekte hizmet sürem 35 yıldır.

✓ O yılları günümüzle kıyasladığınızda ne tür zorluklarla karşılaştınız ?

Ali İPEK: Köyümüzde ilkokul olmadığı için Şalpazarı'na gidiyorduk. Çünkü o yıllarda Şalpazarı Merkezde bir ilkokul vardı. Babam beni bu okula kayıt yaptırdı. Köy ile Şalpazarı arası yaya olarak bir saat sürüyordu. Yaya olarak

Hayatımızın önemli değerlerinden olan ve insanımızın eğitiminde emeği geçen öğretmenlerimizi saygıyla anıyorum. Öğretmen, öğrenmeye rehberlik eden kişidir. Bu süreçte öğretmenin önemli sorumlulukları, büyük fedakarlıkları vardır. Öğretme evrensel bir uğraştır. Ben de, ülkemizde olduğu gibi Şalpazarı ilçemizin önemli eğitimcilerinden büyük sorumluluk ve fedakarlıklarla bu mesleğe emeği geçen, aynı kuşaktan olan üç değerli hocamla birer sohbet gerçekleştirdim. Bu sohbet belki bazılarıımıza eski günleri hatırlatacak, bazılarıımıza ise önemli katkılarda bulunacaktır. Onlarla sohbet ederken hem duygulandım, hem de onur duydum. Allah onlara sağlıklı ve huzur dolu günler versin.

İsmet KARABAYIR (Şalpazarı İlçe Tarım Müdürü)

her gün bu yolu sırtımda anamın yünden dokuduğu çanta içerisinde mısır ekmeği ve sadece bir baş soğanla yürüyerek gidiyordum. Öğle yemeklerini çantamızdaki yiyeceklerle karşılıyorduk. Güç şartlar altında zorluklar içerisinde ilkokulu bitirip babamın yanında köyde kaldım. İlkokulu daha nice sıkıntılar içerisinde bitirdim.

✓ Beşikdüzü'nde ki eğitim hikayeniz nasıl başladı?

Ali İPEK: Ben o yıllarda henüz deniz görmemiştim. Bir okulun açıldığını bir eğitmen vasıtasıyla duyunca 1940 yılında üç saatlik yolu yürüyerek deniz sahiline / Beşikdüzü'ne indim. Okulu gösterdiler. Benden önce 50 öğrenci alınmıştı. Okulu gezerken daha önce kayıt yaptıran öğrencileri tarımda, inşaatlarda çalışırken gördüm. Sonra yazılı ve sözlü sınavdan geçip ben de Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nün 150 no'lu öğrencisi oldum. Devletin verdiği elbisesleri, asker potinini giyerek daha önceki arkadaşlarıma katıldım.

✓ Köy Enstitüleri hakkında değişik düşünceler var. Bir mezunu olarak bu okullar hakkında sizin görüşünüz nedir?

Ali İPEK: Evet haklısın. Herkes kendince bu okullarla ilgili yorumlarda bulundular ama o dönemin enstitülerini yaşayan bizlerin ağzından dinlemeniz daha doğru olur sanı-

Köyümüzde ilkokul olmadığı için Şalpazarı'na gidiyorduk. Çünkü o yıllarda Şalpazarı Merkezde bir ilkokul vardı. Babam beni bu okula kayıt yaptırdı. Köy ile Şalpazarı arası yaya olarak bir saat sürüyordu. Yaya olarak her gün bu yolu sırtımda anamın yünden dokuduğu çanta içerisinde mısır ekmeği ve sadece bir baş soğanla yürüyerek gidiyordum. Öğle yemeklerini çantamızdaki yiyeceklerle karşılıyorduk. Güç şartlar altında zorluklar içerisinde ilkokulu bitirip babamın yanında köyde kaldım.

Köyümde yaz aylarında parasız kurslar açarak okuldan mezun olanları sınavlara hazırlıyordum. Sınav sonuçları geldiğinde kazanan öğrencileri Beşikdüzü Kız Öğretmen okuluna, Pulur Köy Enstitüsü'ne, ebe okullarına öğrencilerimi sözlü sınavlara kendim götürüyordum. Öğrenci velileri yağ yumurta satıp karınca kaderince para kazanıp çocukların harçlıklarını bana emanet ediyorlardı. Masrafları ben karşılıyordum. Öğrencilerimle Ilıca'da Ali Dayı'nın otelinde yattık. Çocuklar da ben de çalıştığımız için yorgunduk. Bir hırsız otele girip çocukların parasını ve benim paramı alıp götürmüştü. Çaresiz kalmıştım. Otelci Ali Dayı'dan borç para alarak Trabzon'a döndüm. Sınav sonuçları okunduğu zaman götürdüğüm öğrencilerin hepsi parasız yatılı okul sınavını kazanmışlardı.

rım. Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nden bahsetmek istiyorum. O yıllarda Türkiye'nin 21 ilinde böyle birer okul açılmıştı. Bunlardan birisi de Beşikdüzü Köy Enstitüsü idi. Köy Enstitüleri ile ilgili uzun incelemeler ve araştırmalar yapılmıştır. Ancak bu okullarda, köylünün kalkınması, okuma yazma oranlarının çoğaltılması gayesine dönük çalışmalar yapılıyordu. Kış aylarında eğitim ve öğretime (derslere) devam ediliyor, yaz aylarında ise çeşitli çalışmalara yönlendiriliyorduk.

✓ **Anladığım kadarıyla çok yönlü olarak yetiştiriliyordunuz.**

Ali İPEK: Öyle de söylenebilir. O yıllarda ülke ekonomisini canlandırmak başlıca hedeflerden biriydi. Bu çalışmaların bazılarını belirtmek isterim.

Deniz kıyısında olduğumuz için 10-15 motorlu ve kayıklı deniz araçlarıyla balıkçılığa devam edilirken, demircilik, inşaatçılık derken diğer yandan da tarım işleri ile ilgili hiçbir mazeret göstermeden eğitim görüyorduk. Okulun sebzelerini kendimiz yetiştiriyorduk. Tabii ki bu yaptığımız çalışmaları ileride gittiğimiz köylerde uygulamaya koymamız için önerilerde bulunuluyordu.

✓ **Sayın Hocam; bu yıllarda hatırladığınız ilginç anılarınız var mı?**

Ali İPEK: Yukarıda söylediğim gibi denizcilik çok faal olarak yürütülüyordu. Ben de dahilteki bir köyden sahile indiğim için denizden korkuyordum. Burada bir anımı anlatmadan geçemeyeceğim:

Tahta kuruları bizleri rahatsız ediyordu. Deniz suyu öldürür diye herkes ranzalarını denize götürmüştü. Biz de altı üstü yatığımız ranza arkadaşım rahmetli Ali Paşa ile ranzamızı denize götürdük. O, sahil de yetişmiş iyi bir yüzücüydü. Ranzalarımızı denize atıyor ve tutunarak denizde ilerliyorduk. Benim yüzme bilmediğimi anlayan arkada-

şım şaka da olsa elini ranzadan kurtarmak istiyordu ve denizin karanlığı beni korkutuyordu. Ona, "Beni deniz kenarına götürürsen öğle yemeğimi yemeden sana vereceğim." dedim. Bu teklif ona cazip geldi. Ranzalarla kıyıya çıktık. Öğle yemeğindeki tatlımı arkadaşşıma yedirdim. Ama bir şey kazandım. Yüzmeyi Beşikdüzü'nde öğrendim.

✓ **Şalpazarı görev yıllarınızı anlatır mısınız?**

Ali İPEK: 1945 yılında Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nden mezun olduktan sonra eğitim ve öğretim faaliyetleri için tayin olduğumuz okullara döndük. O yıllarda/1945 yılında 2. Dünya Savaşı'nın en yoğun zamanları idi. Açlık, fakirlik kırla gidiyordu. 22 lira maaşla göreve başladım. Şunu söylemek isterim. 1945 yılında Şalpazarı'nda benimle birlikte İsmail ATAMAN, Niyazi TOPAL, Yahya CÜRE, Mustafa KIDIK gibi arkadaşlarımız vardı. Mustafa KIDIK, İsmail ATAMAN, Yahya TOPAL, Fikret USTA rahmetli oldular. Kendilerine Allah'tan rahmet diliyor ve kendilerini daima saygıyla anıyorum.

Biraz da 1945 yılındaki Şalpazarı bucağını (ilçesini) anlatamaya çalışalım. Tımara (Fidanbaşı) köyünde öğretmen Ali İPEK(ben), Şalpazarı merkezde İsmail ATAMAN, sonradan Belediye Başkanı olan Hüseyin H. CENGİZ(o zamanlar muhtardı), rahmetli postacı Veysel KARABAYIR (senin deden oluyor), tahsildarlar Rıfat ÇÖMEZ, Mehmet ATAMAN vardı. Bu saydığım memurların sayısı 15'i geçmezdi. O zamanlar bucak merkezi içinde ortada yanan gece feneri vardı. Burada bir anımı anlatmak isterim.

İş adamı olarak Veysel ÖZER, işini Trabzon'a naklettikten sonra onun iş yerini Osman KARABAYIR almıştı. Bütün ihtiyaçlarımızı paralı ya da parasız oradan görüyorduk. Bir pazar günü Tımara köyünden bucak merkezine indim. Lokanta diye bir şey yoktu. Pazar günü memurlar gelir diye Ali ŞİMŞEK lokantasında bir tencere pilav yapmıştı. Sağlık memuru Ömer ERÇİN, Rıfat ÇÖMEZ ve ben lokantanın önünden geçiyorken Ali ŞİMŞEK başka müşteri olmadığı için "iyi pilavlarım var" diye çağrı yapıyordu. Rı-

Ali İpek Hoca, bir açık hava öğretiminde. (1962)

fat ÇÖMEZ; “Gitmeyelim, satacak kimse bulamayınca bir tencere pilavı alırız.” dedi. Akşamleyin pilavı aldı ve bize bölüştürdü. Ali ŞİMŞEK’e parasını verdik üste 30 kuruş aldık. Kısaca ucuza bağlamış olduk ama akşamı ettik. O günler sıkıntılı da olsa dostça ve samimiydi.

✓ Daha birçok ibret verici anınız mutlaka vardır...

Ali İPEK: Ben köy çocuklarının şehir merkezlerinde okuyamayacağını, okumaya imkan bulamayacağını biliyordum. Köyümde yaz aylarında parasız kurslar açarak okuldan mezun olanları sınavlara hazırlıyordum. Sınav sonuçları geldiğinde kazanan öğrencileri Beşikdüzü Kız Öğretmen okuluna, Pulur Köy Enstitüsü’ne, ebe okullarına öğrencilerimi sözlü sınavlara kendim götürüyordum. Öğrenci velileri yağ yumurta satıp karınca kaderince para kazanıp çocukların harçlıklarını bana emanet ediyorlardı. Masrafları ben karşılıyordum. Öğrencilerimle Ilıca’da Ali Dayı’nın otelinde yattık. Çocuklar da ben de çalıştığımız için yorgunduk. Bir hırsız otele girip çocukların parasını ve benim paramı alıp götürmüştü. Çaresiz kalmıştım. Otelci Ali Dayı’dan borç para alarak Trabzon’a döndüm. Sınav sonuçları okunduğu zaman götürdüğüm öğrencilerin hepsi parasız yatılı okul sınavını kazanmışlardı. Okul müdürü sınav sonuçlarını açıklarken doğu illerinden gelen 40 öğrencinin yazılıyı kazanmasına rağmen sözlüde elendiğini öğrendik. Velilerden birisi ayağa kalkarak; “Karadenizli öğretmenler bal yapan arılara benziyor; bizdeki öğretmen-

Bir Şalpazarılı olarak birbirimizi sever sayar beraber olursak aşamayacağımız hiçbir engel kalmaz. Zaten Şalpazarı’nın halkı da buna layıktır. Neden diye sorarsan, biz birbirimize bağlıyız, birbirimizi özlüyoruz. Eskiden ulaşımın zor olduğu, tanıdık bulmanın umulmadığı zamanlarda Ankara Ulus’ta Atatürk heykelinin yanbaşıda otururken tanımadığım bir vatandaş yanıma geldi oturdu. Birbirimize baktık, onun ilk sözü; “Sen Şalpazarlı mısın?” dedi. “Nereden anladınız” diye sorduğumda; “Şalpazarılı Şalpazarılıyı kokusundan tanır.” diye cevap verdiğinde gözüm yaşardı. O dönemin yalnızlıklarında bu duygular başkaydı...

ler böyle çalışma yapmadılar.” diye haykırıyordu. O zamanki öğrencilerimin neşesi hala kulaklarımda çınlıyor. Ben de çok mutlu olmuştum.

Bir de ben Çarlaklı köyünde görev yaparken komşu ilçe Beşikdüzüne bağlı Dağlıca köyünden öğrenci velileri; “Çarlaklı Köyünde bir öğretmen varmış, herkesi öğretmen yapıyormuş.” diye söylerlerdi. Hatta bir tane öğretmen olan öğrencimin çocuğu yıllar sonra bana ulaşarak; “Siz bizim büyüklerimizi öğretmen yaptınız, onlar da bize okumanın önemini anlatarak okumamızı sağladılar.” diyerek beni mutlu etmişti.

✓ Daha sonra hangi okullarda görev aldınız.

Ali İPEK: Daha sonraki yıllarda Trabzon Kanuni İlkokulu’na atandım. Burada idarecilik görevim sırasında büyük hizmet ve değişiklikler yaparak okulun çehresini değiştirdik. Trabzon görevim esnasında ünlü işadamlarıyla ilişkiler içerisinde örneğin Affan Zehra Kitapçıoğlu Lisesi’nin kuruluşunu sağladık. Burada Zehra KİTAPÇIOĞLU’nu hizmetlerinden dolayı rahmetle anıyorum.

✓ Sayın Hocam; bir Şalpazarılı olmanızla ilgili olarak duygularınızı alabilir miyim?

Ali İPEK: Ben Şalpazarılı oluşumdan gurur duyarım ve övünürüm. Söylenecek çok şey var. Şalpazarıların yaz aylarında Kadirga, Sisdağı, İzmiş, Alaca gibi şenlik yerlerindeki coşkuları bir başka olurdu. Şimdi bu coşkuları İstanbul, Sakarya, Ankara, Bursa gibi muhtelif illerde kurulan dernekler vasıtasıyla yaşıyorlar. Böylece örf ve adetlerimiz tazelenmiş oluyor. Bundan da gurur duymaktayım.

Bir Şalpazarılı olarak birbirimizi sever sayar beraber olursak aşamayacağımız hiçbir engel kalmaz. Zaten Şalpazarı’nın halkı da buna layıktır. Neden diye sorarsan, biz birbirimize bağlıyız, birbirimizi özlüyoruz. Eskiden ulaşımın zor olduğu, tanıdık bulmanın umulmadığı zamanlarda Ankara Ulus’ta Atatürk heykelinin yanbaşıda otururken tanımadığım bir vatandaş yanıma geldi oturdu. Birbirimize baktık, onun ilk sözü; “Sen Şalpazarlı mısın?” dedi. “Nereden anladınız” diye sorduğumda; “Şalpazarılı Şalpazarılıyı kokusundan tanır.” diye cevap verdiğinde gözüm yaşardı. O dönemin yalnızlıklarında bu duygular başkaydı.

✓ Sayın öğretmenim; sizi dinlemek bana büyük onur verdi. Sohbetinize doyum olmuyor. Ancak sohbeti toparlamak durumundayız. Son olarak ne söylemek istersiniz?

Ali İPEK: Hepinize, ilçe dışında olan ismini hatırlayamadığım köylüm, Şalpazarılı ve tüm vatandaşlarımıza, öğretmenlerimize ve öğrencilerimize 85 yaşındaki ağabeyleri olarak sevgi, saygı ve selamlarımı sunuyorum. Ölenlere Allah’tan rahmet diliyorum.

✓ Muhterem öğretmenim; bana zaman ayırdığınız için çok teşekkür eder. Sağlık ve huzurlu yıllar dilerim.

Ali İPEK: Sen, benim öğretmen arkadaşımın oğlusun. Asıl bizleri hatırladığın, dinlediğin için ben teşekkür ederim. □

Röportaj: İsmet KARABAYIR

Fotoğraflar: İsmet Karabayır ve Ali İpek arşivi

BİR ÇINARIN GÖLGESİNDE

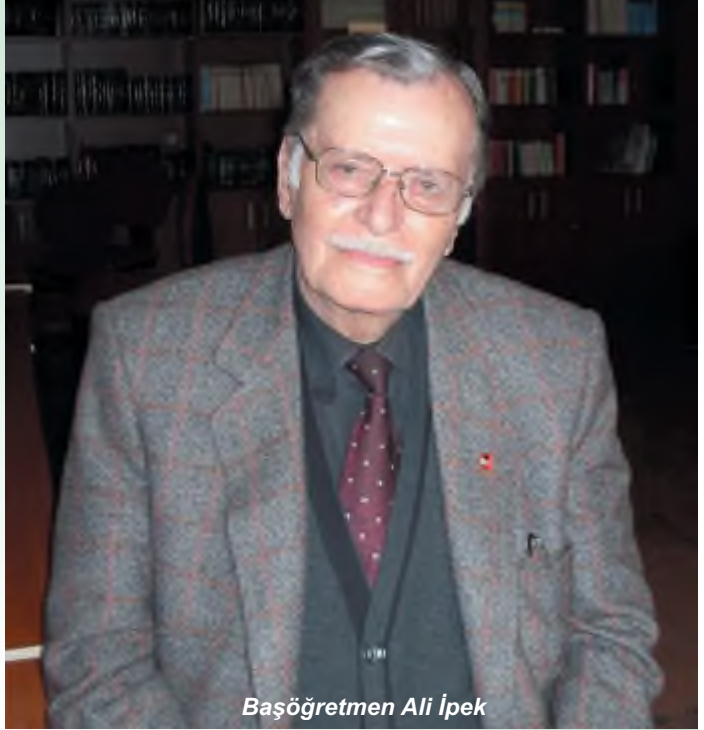
Ahmet BİRİNCİ

(Barış Ajans / Dortmund-Deutschland)

Neredeyse Cumhuriyet'imizle aynı yaşta olan bir koca çınardan, **Ali İpek** öğretmenimizden bahsetmek istiyorum sizlere. 1927 yılında Trabzon - Şalpazarı ilçesi - Çarlaklı köyünde doğdu. İlkokulu her gün bir saatten fazla yol yürüyerek bitirebildi. Beşikdüzü'ne açılan Köy Enstitüsü sınavlarını kazanarak 1945 yılında, Köy Enstitüsü ruhuyla donatılmış genç bir öğretmen olarak göreve başladı. Genç öğretmenimiz **Ali İpek** düşünüyordu, ilçe merkezine gitmeye parası olmayan bir öğrenci nasıl okuyacaktı? Aileler o kadar fakirdi ki kalem defter bile alamıyorlardı. Bir baba iki çocuğuna bir kalem alabiliyor ve yarımşar kalemle okula gönderiyordu. Ama bu çocuklar okumalıydı. Devletin parasız yatılı okulları vardı fakat bu okullara da sınavla öğrenci alınıyordu. Sınavlar çok zordu; köy okulunu bitiren çocukların bu sınavları kazanmasının mümkün olamayacağı ortadaydı. Kendi doğduğu köy olan Çarlaklı köyünde öğretmenlik yapmaya başlayan Ali öğretmen son sınıfları okutuyordu. Bütün çalışmaları, yatılı okul sınavlarını kazandırabilmek amaçlıydı.

Okullar kapanır kapanmaz yaz tatili boyunca öğrencilerine kurs veren Ali öğretmen, kurslardan ücret almıyordu. Amaç belliydi, okuma imkanı olmayan gençlerin yatılı okullara girmesini sağlamak. Her çocuğu kendi çocuğu gibi görüyordu Ali öğretmen. Çok iyi biliyordu ki ülkesinin kalkınması ancak ve ancak eğitimle mümkün olabilecekti. Yurduna ve insanlarına hizmet etmeyi birinci derecede görev sayıyordu. Vakfikebir ilçesinden yüzlerce öğrenci sınava giriyor, kazanan öğrencilerin onbeş-yirmisi **Ali İpek** öğretmenin hazırladığı öğrencilerden oluşuyordu. Emeklerinin boşa gitmediğini görmek ona mutluluk veriyordu. Ali öğretmenin yurtsever ruhu, hamurunda var olan insani duygularla birleşince, bütün dünya toplumlarında görevlerinin dışında üstlendikleri görevleri ifa etmelerinden dolayı onlar için ayrılan 5 Ekim ve 24 Kasım günlerinin ne kadar anlamlı olduğu daha iyi anlaşılıyordu.

Ali İpek, kendi menfaatlerinden önce ülkesini düşünmesi gerektiğine inanıyordu. O da ülkesi için yeni ışıklar hazırlayacaktı ve öyle de yaptı. Çoğumuzun bildiği bir öykü vardır. Yapılan bir deneyde, bir grup arıyla bir grup sineği bir şişeye koyuyorlar. Şişenin taban tarafını ışığa doğru, açık olan ağız kısmını da karanlığa doğru yerleştirirler. Arıların hepsi ışık olan tarafa doğru üşüşürlerken sinekler şişenin açık olan ağızından karanlığa doğru sığıyorlar. Arılar ve arı gibi olanlar, ışığa doğru yürümeye

Başöğretmen Ali İpek

Başöğretmen Ali İpek için -mümkün olsa- bir kültürevi kurardım İzmiş'e, eğitime emek veren diğer öğretmenlerimizi de dahil ederek. Adını ölümsüzleştirmek isterdim her fırsatta. Bir doruk, bir çınar dikerdim Şıhkıranı'na, Çamoluk'tan akan her suyun yanına. Beşikdağı'nı yedi çınarla süslerdim, Beşikdüzü'nden / Köy Enstitüsü'nden görülebilsin diye. Ağasar'ın yetiştirdiği ölümsüz insanlar anısına bir öğretmenevi kurardım Acısu'yun karşısına. Düşündüklerimin hiç birine elim yetmezse eğer, 'Öğretmenler Günü'nde; "Başöğretmenim, bu büyük gününüz kutlu olsun." derdim. Tabii ki henüz Başöğretmen Ali İpek hayatta iken.

hala devam ediyorlar. Sinek gibi olanlar ise, karanlıkta sığıp kaçaklardır. Karanlığa/karanlık düşüncelere yürüyenlerdir. Onlar nerede yemek varsa, nerede rahat yaşayacaklarsa, nerede çok para kazanacaklarsa oraya giderler. Arıyı kovalamak istesiniz de savaşır sizinle. Engel-

Otuzaltı yıl hiç yılmadan hep ışığa yürüdü Ali İpek öğretmen. Engellere aldırmadan, yılmadan, usanmadan hep çalıştı. Ülkesi için hep borçlu hissetti kendisini. Asasını gök yüzüne fırlatıp ‘yere düşene kadar dile benden ne dilersen’ diyen kraldan tek dileği olurdu herhalde Ali öğretmenin; bütün çocukların okula gitmesi. Onun için en büyük servet bu olsa gerek. Bütün Ağasar, Beşikdüzü, Tonya, Vakfıkebir ve Trabzon Ali öğretmeni hep konuşur olmuştur. Tek başına bir dersaneydi o. Çarlaklı köyüne civar köylerden öğrenciler dolar taşar. Yüzlerce öğrenci yerleştirir Pulur Öğretmen Okulu’na, Yavuz Sultan Selim Öğretmen Okulu’na, Beşikdüzü Kız Öğretmen Okulu’na; parasız yatılı ortaokullara, astsubay okullarına.

lere aldırılmaz. Amacı sadece ışığa ulaşmaktır. İğnesini sapladığında öleceğini bilerek savaşır ve değerleri için ölür. Ama sinekler kaçarlar. Sonra yılışık yılışık tekrar dönerler kovaladığınız yere. Yemeklerinize, kollarınızın üstüne tünelerler...

Otuzaltı yıl hiç yılmadan hep ışığa yürüdü **Ali İpek** öğretmen. Engellere aldırmadan, yılmadan, usanmadan hep çalıştı. Ülkesi için hep borçlu hissetti kendisini. Asasını gök yüzüne fırlatıp ‘yere düşene kadar dile benden ne dilersen’ diyen kraldan tek dileği olurdu herhalde Ali öğretmenin; bütün çocukların okula gitmesi. Onun için en büyük servet bu olsa gerek.

Bütün Ağasar, Beşikdüzü, Tonya, Vakfıkebir ve Trabzon Ali öğretmeni hep konuşur olmuştur. Tek başına bir dersaneydi o. Çarlaklı köyüne civar köylerden öğrenciler dolar taşar. Yüzlerce öğrenci yerleştirir Pulur Öğretmen Okulu’na, Yavuz Sultan Selim Öğretmen Okulu’na, Beşikdüzü Kız Öğretmen Okulu’na; parasız yatılı ortaokullara, astsubay okullarına.

Çarlaklı köyüne komşu olan köyler de Ali öğretmenin ışığından faydalanır. Mesopliya köyünün Küplüce mahallesi de Çarlaklı Köyü ile sırt sırta yaslanırlar. Yıl 1961, her evde şekerin bulunmadığı yıllar. Hemen hemen her ailenin durumu fakirlik hususunda eşittir. Adaletin kusursuz uygulandığı tek alandır fakirlik. Böyle bir durumda ilçede okula gitmek ne mümkündü! O yıllarda Ali öğretmenin Mesopliya köyünden öğrenci olanlar, yatılı öğretmen okulları sınavlarını kazanırlar. Mesopliya köyünde bir daha böyle bir öğretmen bereketine rastlanmaz. Ağabeyim de, Yavuz Sultan Selim Öğretmen Okulu’nu kazananlar ara-

sında yer alır. Bizim aile için çok önemli bir olaydır bu. Bir imkansız başarılmıştır...Ailemize uzatılan bu el ve ışık, bizleri hayata hazırlamış ve bu günlerimize kavuşturmuştur. Sonunda mühendis, öğretmen, gazeteci ve hukukçu bir ailenin fertleri olduk. Geriye dönüp baktığımız zaman o günleri unutmak mümkün değildir. Bir babanın eli gibi, bir devlet gibi, Hızır gibi uzatılan bu eli unutmamalıyız.

Yağmurdan, fırtınadan, kardan ve güneşten sığınacak yer arayan serçelere, kelebeklere yuva kurduran; yorgun yolculara kol kanat açan ve gölgesine sığınan her canlıyı bağrına basan bir “Koca Çınar” gibidir Ali İpek öğretmen.

Başöğretmen **Ali İpek**, yetiştirdiği öğretmenleriyle Türkiye’yi süslemiştir. Bir gül bahçesi gibi. Onun anısına açacağımız bir web sitesinde, yetiştirdiklerinin düşüncelerini ve anılarını bir arada toplayarak kitap haline getirmeyi planladık. Başöğretmenimizle ilgili toplayacağımız hatıralar hususunda vefakar öğrencilerinin bize yardımcı olmasını istirham ediyoruz.

Bizim için bir çınar olan “Başöğretmenim **Ali İpek**” hatırasına yedi çınar diktirdik Elazığ şehrinin bozkırlarında. Beşikdüzü’nden başlayan bir yol vardır. İpekdüzünden İzmiş’e, Karakısrak’a, Kene; oradan Sazalanı’na, Erikbeli’ne, Kadırga’ya; oradan da taa Mezopotamya’ya kadar uzanır. Bir ipek yolu gibidir. Pek çok hatıra saklıdır her doruğun gölgesinde, her çeşmenin önünde. Bütün anıların, hünelerinin, coşkuların sergilendiği İzmiş düzündü, Karapatal meydanında harmanlanır, paylaşılır. Türkmen boylarının beş bin yıllık bir geleneğidir bu halk şenlikleri. İzmiş, öyle sıradan yükselen bir dağ değildir yöre halkı için. Özgürlük anıtı gibidir. Sisdağı’ndan binbir çiçeği yalayarak gelen serin rüzgar, şehir yeliyle karışıp mis kokular sunar halkın nefesine. Çam sakızının, vargıt çiçeklerinin kokusunu hissedersiniz. İzmiş’ten ayağınızı uzatsanız sanki Kırım’a basacağınızı sanırsınız. Yurdumun bu güzel topraklarına da yedi çınar diktireceğiz. Her çınar bir Ali öğretmendir. Kol kanattır, heybettir ülkem için. Yorgun yolcuların, gölgesinde dinlenip suyunu yudumladıktan sonra Rabbine şükretmeleri için.

Başöğretmen **Ali İpek** için -mümkün olsa- bir kültürevi kurardım İzmiş’e, eğitime emek veren diğer öğretmenlerimizi de dahil ederek. Adını ölümsüzleştirmek isterdim her fırsatta. Bir doruk, bir çınar diktirdim Şıhkıranı’na, Çamoluk’tan akan her suyun yanına. Beşikdağı’nı yedi çınarla süslerdim, Beşikdüzü’nden / Köy Enstitüsü’nden görülebilsin diye. Ağasar’ın yetiştirdiği ölümsüz insanlar anısına bir öğretmenevi kurardım Acısu’yun karşısına. Düşündüklerimin hiç birine elim yetmezse eğer, ‘Öğretmenler Günü’nde; “Başöğretmenim, bu büyük gününüz kutlu olsun.” derdim. Tabii ki henüz Başöğretmen Ali İpek hayatta iken.

Teşekkürler yaptıkların için Ali öğretmenim. Size sağlık dolu nice 24 Kasımlar dilerim. □ (24 Kasım 2010)

Tarihi Gacratma Çeşmesi (Sis pazarı)

Tipik bir tarihi Ağasar evi

Bakıma alınmış tarihi bir Ağasar değirmeni

Keşkeğin ezilip özel kıvama getirilmesi

Ağasar'da kendi haline terk edilmiş tarihi bir fırın

Ağasar Deresi'nden bir kesit

MUSTAFA KARABAYIR

✓ Sayın hocam; sizi kendi ifadelerinizle tanıyabilir miyiz?

Mustafa KARABAYIR: 1933 yılında Şalpazarı ilçesinin Çamkiriş köyünde doğdum. Evli ve sekiz çocuk babasıyım.

✓ Eğitim hayatınız ne zaman başladı ve nerelerde okudunuz?

Mustafa KARABAYIR: İlkokula Trabzon Kaledibi İlkokulu'nda başladım. O zamanlar babam Trabzon'da posta memuru idi. Babamın tayini Şalpazarı'na çıktığından ilkokulu Şalpazarı Merkez İlkokulu'nda bitirdim.

✓ İlkokuldan sonra?..

Mustafa KARABAYIR: İlkokuldan sonra Beşikdüzü'nde Köy Enstitüsü açıldığını, buraya imtihanla öğrenci aldıklarını duyduk. Bu nedenle yaya olarak Beşikdüzü'ne gittik ve bizleri sözlü sınava aldılar. Ben de başarılı olarak Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nde okula devam ettim ve 1949-1950 öğretim yılı sonunda okulu bitirdim.

✓ Köy Enstitüsü'nü bir de sizden dinlemek isteriz...

✓ **Mustafa KARABAYIR:** O yıllarda büyük maddi imkansızlıklar vardı. Şalpazarı ve Beşikdüzü arasında tatil dönüşlerinde yürüyerek giderdik. O zamanlarda ülkenin genel ihtiyaçları çok fazlaydı. İnsanların her yönüyle eğitime ihtiyaçları vardı. Bu nedenle Köy Enstitüsü'nde çok yönlü olarak yetiştirildik. Sadece öğrencinin okuması değil, köylünün de yetiştirilmesi için gerekli bilgilerle donatıldık. İnşaatçılık, tarım ve hayvancılık bu bilgilerin başında geliyordu.

✓ O döneme ait anılarınız var mı?

Mustafa KARABAYIR: Hemen aklıma gelen bir anım var. Beden eğitimi derslerinde, çeşitli yörelere ait halkoynları yönünden öğretmenlerimiz bizleri yetiştirirlerdi.

En iyi oynayanlar arasından bir ekip oluşturdular. Ben de Karadeniz halkoynları / horon ekibine seçilmiştim. O kadar öğrenci arasında seçilmem beni sevindirmişti. Çünkü bu sayede yarışmalara katılmak için değişik şehirleri görme imkanına sahip olmuştum. İlçeler ve iller arası yarışmalara katılarak birincilik kazandık. Ancak arkadaşlarımızdan bazıları rahatsızlandığı için yurt dışına gide-memiştik.

✓ Köy enstitüsünü bitirdiğinizde hemen göreve başladınız mı?

Mustafa KARABAYIR: Evet. 1949-1950 öğretim yılında Tonya'nın Vamelli İlkokulu'na atandım. Bir yıl kadar burada çalıştıktan sonra tayinim Beşikdüzü Aksaklı köyüne çıktı. Burada da dört yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 1955-1956 yılında memleketim olan Şalpazarı ilçesi Merkez İlkokulu'na atandım. O arada askerlik görevini yerine getirdim.

✓ İlk görev yerinizden de bir anı dinlese...

Mustafa KARABAYIR: Çok var ama... İlk görev aşkıyla Vamelli köyüne gittim. Bazen tatillerde Tonya'dan Şalpazarı'na yürüyerek gider gelirdim. Okuluma alışmaya, zevk ve heyecanla görevimi yapmaya çalışırdım. O zamanlar kız öğrencileri okula göndermeme durumu vardı. Ben bizzat ailelerle irtibata geçerek bazen zoraki bazen de uzun uğraşlar sonucunda kız öğrencileri okula kazandırmaya çalışırdım. Nitekim bunda -köy okulu olmasına rağmen- çevre okullara göre kız öğrenci sayısında artış sağlamıştım. Öğretmenlik hayatım boyunca öğrencilerime daima doğru ve güvenilir olmalarını tavsiye ettim.

✓ Askerlik görevini nerede yaptınız?

Mustafa KARABAYIR: Askerlik için 1958 yılında yedek subay sınavlarına girdim. Bir çok arkadaşım arasından as-teğmen olarak başladığım askerlik görevimi Isparta da teğ-men olarak tamamladım.

✓ Askerlik dönüşü göreviniz?..

Mustafa KARABAYIR: Askerlik dönüşü yine Şalpazarı Merkez İlkokulu'nda öğretmenlik ve uzun yıllar idarecilik yaptım.

✓ İdarecilik döneminizdeki Şalpazarı'nı anlatır mısınız?

Mustafa KARABAYIR: O yıllarda ekonomik sıkıntılar

Mustafa Karabayır, öğretmenlik üzerine bir konuşma yaparken - (1985)

Mustafa Karabayır(solda) - 1965 yılı

Yakacak sıkıntısı çektiğimiz yıllardı. Belediyeden bir kamyon aldım...Gökçeköy köyünden odun toplamaya çıktık. O zaman yol şartları çok kötüydü. Sağ olsun köylüler büyük özveriyle odun yardımında bulundular. Bu durum geç saatlere kadar sürdü. Kamyonu yükledik. Aracımız arıza yaptı. Aracın tamirini yapamadık. Saat geç olduğu için kimseyi rahatsız etmemek adına kamyonun içerisinde sabahladık. Zaten yerleşim yerlerine biraz uzaktık. Hava soğuk olmasına rağmen öğrenciler için bu zahmetlere katlanmak zorundaydım. Ama o günlerdeki zorluklar daha sonra öğrencilerimizin başarılarını gördükçe bana hiç dokunmamıştı.

M. Karabayır(soldan ikinci) - Yılın Öğretmeni ödülünü alırken (1984)

fazlaydı. Gelen ödeneklerden, merkezden ziyade özellikle sahil ilçelere fazla pay ayrılıyordu. Ben de sıkı mücadelelerle, gelen paydan okulumuza yeterli para aktarımı peşinde çok koştum, mücadele verdim. Amacımız ilçemiz öğrencilerinin daha sıcak ve daha iyi eğitim görmesiydi. Bazen odun ihtiyacımızı, öğrenci velilerine söyleyip birer ikişer odun getirtmekle sağlayabiliyorduk. Camlar kırılırdı. Öğrencilere, velilere söylesek de çoğu kez kendimiz yenilemek zorunda kalırdık.

Bu arada bir anımı anlatayım. Yine yakacak sıkıntısı çektiğimiz yıllardı. Belediyeden bir kamyon aldım. Ben dahil kendi çocuğum, rahmetli hademe Asım KARABAYIR, Şeker ÇAKMAK ve şoför Mehmet CENGİZ Gökçeköy köyünden odun toplamaya çıktık. O zaman yol şartları çok kötüydü. Sağ olsun köylüler büyük özveriyle odun yardımında bulundular. Bu durum geç saatlere kadar sürdü. Kamyonu yükledik. Aracımız arıza yaptı. Aracın tamirini yapamadık. Saat geç olduğu için kimseyi rahatsız etmemek adına kamyonun içerisinde sabahladık. Zaten yerleşim yerlerine biraz uzaktık. Hava soğuk olmasına rağmen öğrenciler için bu zahmetlere katlanmak zorundaydım. Ama o günlerdeki zorluklar daha sonra öğrencilerimizin başarılarını gördükçe bana hiç dokunmamıştı.

✓ **Ne kadar idarecilik yaptınız? Unutmadığınız başka anılarınız var mı?**

Mustafa KARABAYIR: Şalpazarı Merkez İlköğretim

Okulu'nda 15 yıla yakın müdürlük yaptım. İdarecilik dönemimde öğretmenlerin ücretleri Vakfıkebir ilçesinde yapılıyordu. Öğretmenlerden 60 krş kesinti yapılıyordu. Ben de bu ücretleri üzerime alarak 25 krş karşılığında yapmaya başladım. Bordro evrakları sayılı veriliyordu. Hata kabul edilmiyordu. Vakfıkebir'den herkesin ücretini -hırsızlık olayına karşı- çantam olmasına rağmen koynumda taşıyordum. Hatta yürüyerek Vakfıkebir'den Şalpazarı'na geliyordum.

Beni en çok mutlu eden olay şu oldu: Şalpazarı, Vakfıkebir ilçesine bağlı iken 1984 yılında Vakfıkebir ilçesindeki öğretmenler arasında yılın öğretmeni seçildim. Bu beni çok gururlandırdı. Mutlu olmamın nedeni ise bir Şalpazarılı olarak o kadar öğretmenin arasında bu onura layık görülmemdi.

Ben bir Şalpazarılı olarak öğrencilerimizin veya insanımızın başarılarından çok mutlu oluyorum.

✓ **Hayat hikayenizi bizimle paylaştığınız ve bizlere ibretli tecrübeler aktardığınız için teşekkür ederim.**

Mustafa KARABAYIR: Esas ben, benimle ve devre arkadaşlarımla bu tür bir mülakat yaptığınız için sana ve senin şahsında vesile olanlara çok teşekkür ediyorum. Bizleri hatırladığınız, dinlediğiniz için ben teşekkür ederim. Bu arada dünyadan göçüp gidenlere Allah'tan rahmet, hala hayatta olanlara sağlık, huzur ve mutluluk diliyor, saygı ve selamlarımı iletiyorum. □ (**Röportaj:** İsmet KARABAYIR)

VEYSEL İPEK

✓ Kimdir Veysel İPEK? Kendinizi kısaca nasıl tanıtırınız?

Veysel İPEK: 1933 Şalpazarı Çarlaklı köyünde doğdum. Evli ve üç çocuk babasıyım. İlkokul diplomamı 1944-‘45 yılında Şalpazarı’ndan aldım. Bu arada baban Mustafa KARABAYIR da benim ilkokul arkadaşım.

✓ İkokuldan sonraki öğrenim hayatınız...

Veysel İPEK: Daha sonra 1948-‘51 yılları arasında Vakıfkebir Ortaokulu’nu iyi dereceyle bitirdim. 1953-‘54 yılında Balıkesir Necatibey Öğretmen Okulu’nu bitirdim. 1957-‘58 yılında öğretim yılı sonunda Necatibey Eğitim Enstitüsü Matematik Bölümünü bitirdim. Daha sonra Karadeniz Teknik Üniversitesi’nde Matematik bölümünde lisansımı tamamlayarak fakülte mezunu oldum.

✓ Askerlik görevinizi nerede yaptınız?

Veysel İPEK: 1965 de yedek subay okuluna gittim. Altı ay okuyarak altı ay asteğmen, bir yıl teğmen olarak askerlik görevini tamamladım. 1970’de üsteğmenliğe terfi ettim.

✓ Sayın Hocam; ben de Trabzon Lisesi mezunuyum. Lisede okurken sizden çok bahsediliyordu. Sizi tanıyordum ancak o zamanki öğrenci psikolojisiyle babamla arkadaş olmanıza rağmen yanınıza gelmeye çekiniyordum. Trabzon Lisesi yıllarınızı anlatabilir misiniz?

Veysel İPEK: Evet o zamanlar öğrenci öğretmen ilişkisi farklıydı. Trabzon Lisesi’nin hayatımda önemi çok büyüktür. En güzel yıllarım orada geçti. Trabzon Lisesi’nde 40 yıl Matematik öğretmenliği, 4 yıl idarecilik yaptım. Türkiye

Akşemseddin kendisine çiçek hediye etmek isteyenlere; “Ben Akşemseddinim; Fatih Sultan orada.” diyor. Fatih Sultan Mehmet’e çiçeklerle gidilince; “Ben Fatihim, lakin çiçekleri beni yetiştiren hocama verin.” demekle öğretmene büyük değer verdiğini ortaya koyuyor. Zaten dinimizde de Peygamberimize ve insanlığa verilen ilk emir “oku!” idi.

Bilimsel Teknik Araştırma Kurumu’ndan, Trabzon Lisesi’nde başarılı Öğrenciler yetiştirdiğimden dolayı bakanlıktan ödül aldım. İstanbul Teknik Üniversitesi’ne Trabzon Lisesi’nden yetiştirdiğim öğrencilerden dolayı üniversite tarafından ödüllendirildim. Trabzon Lisesin’den mezun ettiğim Bakan Faruk ÖZAK, eski Bakanlardan Fahrettin KURT, milletvekillerinden Asım AYKAN, Kemalettin GÖKTAŞ, Yusuf BAHADIR yine Şalpazarılı olan Bayındırlık Bakanı Mustafa DEMİR’e öğretmenlik yaptım. Belediye Başkanlarından Orhan Fevzi GÜMRÜKÇÜOĞLU’nu, Volkan CANALIOĞLU’nu bizzat okuttum. Kara Harp Okulu komutanı Tümgeneral Reha TAŞKESEN’i okuttum. İş adamlarından Başaran ULUSOY gibi bir çok kişileri Trabzon Lisesinde okuttum. Bilim adamlarından Trabzon’dan Prof.Dr. Celal BAKİ, Prof.Dr. Ali BAKİ, Prof. Dr.Adnan ÇALIK, Prof.Dr.Orhan DEĞER, Çapa Tıp Fakültesinde Prof.Dr. Kutay AKPIR, KTÜ’den Şalpazarılı Ali Osman ÇAKIROĞLU, Prof.Dr. Mehmet ÇAKIROĞLU, özel bir üniversitede rektör olan Prof.Dr.Ali Aydın DUMANOĞLU gibi daha çoklarını, yurdun çeşitli yerlerinde hizmet eden nice ilim adamı ve işadamını yetiştirdim. Ayrıca Cerrahpaşa Tıp Fakültesinde Kalp nakli yapan oğlum Prof.Dr. Gökhan İPEK’i, Genel Cerrahi bölümünde başarılı çalışmalar yapan yine oğlum Prof.Dr.Turgut İPEK’i ve Dr. Cengiz Hakan İPEK’i de yetiştirdim.

✓ Aileniz başlıbaşına bir üniversite olmuş maşallah...

Öğretmenlik hayatım boyunca iyi öğretmen nasıl olmalıdır diye düşündüm. Bu düşüncem doğrultusunda Karadeniz Teknik Üniversitesi’ne panelist olarak çağırıldım. İçerisinde yetiştirdiğim profesörler, üniversite öğretim görevlileri ve öğrencilerin olduğu Eğitim Fakültesi’nin Koloğlu Salonu’nda 700 kişiye bu konuda konuşma yaptım. Onlara öğretmenin mesleğini sevmesi, iyi giyinmesi, öğrencilere lakap takmaması, notu silah olarak kullanmaması gibi önerilerde bulundum. Bu anlattıklarımın sonra öğrenciler ve öğretim üyeleri beni ayakta alkışladılar. O an beni çok duygulandırdı.

Veysel İpek, öğrenciler ve çocuğu Turgut İpek ile

Veysel İPEK: Hanımlarıyla birlikte ailemde 6 doktor görev yapmaktadır. Çocuklarımı bir baba olarak tek maşla büyük fedakarlıklarla yetiştirdim. Eğitim öğretimde yetiştirdiğim öğrencilerim ve evlatlarımdan dolayı Trabzon'da örnek olarak gösterildim.

✓ **Günümüzde de kıyaslayarak iyi bir öğretmeni bize tanımlar mısınız?**

Veysel İPEK: Bunu size bir hatıramla birleştirerek anlata-
yım. Öğretmenlik hayatım boyunca iyi öğretmen nasıl ol-
malıdır diye düşündüm. Bu düşüncem doğrultusunda
Karadeniz Teknik Üniversitesi'ne panelist olarak çağırıl-
dım. İçerisinde yetiştirdiğim profesörler, üniversite öğre-
tim görevlileri ve öğrencilerin olduğu Eğitim Fakültesi'nin
Koloğlu Salonu'nda 700 kişiye bu konuda konuşma yap-
tım. Onlara öğretmenin mesleğini sevmesi, iyi giyinmesi,
öğrencilere lakap takmaması, notu silah olarak kullanma-
ması gibi önerilerde bulundum. Bu anlattıklarımın son-
ra öğrenciler ve öğretim üyeleri beni ayakta alkışladılar. O an
beni çok duygulandırdı.

Trabzon Lisesi 130 yıllık bir lisedir. Benim devremde ba-
tıya açılan 9 liseden biri idi. Bugünkü üniversite, Trabzon
Lisesi'nin ruhu ile açılmıştır. Buradaki öğretmen arkadaş-
larım yurdun çeşitli yerlerinde üniversitelerde görev al-
mışlardır. Bunlardan Prof.Dr. Naci DUMAN, Ankara Fen
Fakültesi Matematik Bölümü Başkanı Cevat KART büyük
hizmet vermişlerdir.

✓ **Başka hatıralarınızı da dinlemek isteriz...**

Veysel İPEK: Trabzon Lisesinde idareci olduğum zaman
başmüfettiş Can AKBULUT dersime girdi, idarecilik ve
öğretmenliği çok beğendi. Bütünleme sınavları yapılr-
ken eski yıllardan kalma 42 kişiyi bana teslim ettiler. Bana;
"Kurmayım, bu çocukları al 2 numaralı yatakhaneye götür,
dört buçuk puandan beşlik yaptır, gönder." dediler. 2 nu-
maralı yatakhaneye öğrencileri götürdüm. Soruları yazdır-
maya başladım. Ama 42 kişilik eski öğrenciler soruyu dahi
yazamıyorlardı. Ben de hem soruyu hem de cevaplarını
tahtaya yazdım. Lise Müdürü Adil TEOMAN'ın yanında
başmüfettiş Can AKBULUT imtihan salonuna girdi. Baş-

müfettiş sertçe; "Ne Yapıyorsun?" dedi. Bende; "Efendim,
bunlar eski yıllardan kalma öğrencilerimiz. Konferans sa-
lonundaki öğretmen Kemal ÜLKER, Naci DUMAN,
Ahmet SAKA bana emir verdiler 4,5 puandan 5 yaptır
gönder dediler." dedim. Hiç sesini çıkarmadan müdür ve
müfettiş gittiler. Müdür Adil TEOMAN beni çağırdı; "Hem
idarecinin hem de bu yanlışlığı yaptın. Senin yüzünden
beni müdürlükten alırlar başka yere gönderirler." dedi.
Kemal ÜLKER, müsteşar Mehmet ARSLANTÜRK'ün
sınıf arkadaşı idi. Kemal Bey; "Bize bir şey olmaz." Dedi.
Hakikaten bize hiçbir şey olmadı; müfettiş hakkımızda iyi
rapor verdi.

Başka bir anım da şudur:

1940 yılında Trabzon Lisesi'nin yeni binası öğretime açıl-
mıştı. Binanın planını yapan kişi, okul mimarisinde ün
almış Alman Prof.Dr. Taut idi. Yeni binanın ilk müdürü de
Faik DIRANAS'dır. Faik DIRANAS 1978 yılında rahat-
sızlanmıştı. Ziyarete gittiğimizde; "Çok hastalandım, beni
Trabzon Lisesi'ne götürün. Okulumu görünce hastalığım
gidecektir." dedi. Faik Bey, 1978'de Cuma günü okula
geldi. Her cuma günü eskiden beri tulumba tatlısı çıkıyor-
muş. "Tulumba tatlısı bozulmamış." dedi. Ben de ona;
"Trabzon'da büyük isim yaptınız; bir anınızı anlatır mısı-
nız?" dedim. O da anlatmaya başladı: "Öğrencilere bir kap
yemek veriyordum, bunu iki kaba çıkarttım. Etraftan ses-
ler gelmeye başladı. 'Reisicumhur İsmet Paşa Trabzon'a
geliyor da müdür onun için iki kap yemek vermeye baş-
ladı.' gibi etraftan duyum aldım. Topladım öğrencileri;
'Bundan sonra tek kap yemek yiyeceksiniz.' dedim. Reisi-
cumhur İsmet Paşa geldi. Bir kap yemeği aşağıda yedik.
Hiçbir şey söylemedi, kızmadı. Beraber yukarı çıktık. Reisi-
cumhur İsmet Paşa 6 Fen şubesine girdi. Çocuklarla bir-
likte ders dinledi. Bir reisicumhurun okulumuza gelişi okul
için bir onur ve gururdu.

✓ **O yıllardaki disiplin durumu nasıldı?**

Veysel İPEK: Bizler disiplini hem eğitici hem de öğretici
yönüyle uygulardık. Hatta Faik DIRANAS Trabzon Lise-
si'nde öğrencilere; "Sigara içmek serbesttir." derdi. Ama
devamında; "Sigara içenler falan odada içecekler." dedi.
Devamında; "Günde bir sigara içeceksiniz, bir zaman sonra
sigarayı bırakacaksınız." dedi.

Müdür yardımcılığında çocukların evine, kahve ve sine-

Veysel İPEK (soldan ikinci) vali ve Hayri Gür ile (2002 yılı)

Veysel İpek'e verilen TUBİTAK Takdir Belgesi (1986-'87 yılı)

Veysel İPEK Hoca plaket alırken (Trabzon Lisesi)

Veysel İPEK ailesi

malara baskın yaparak takip ediyorduk. Çünkü eğitim öğretim evde başlar, sokakta ve okulda devam eder düşünceyle hareket ederdik. Öğretmenlik bütün mesleklerin anasıdır. Bizim yanlışlığımız tüm meslekleri hataya sürükler. Dünyada Atatürk ölçüsünde öğretmenin değerini bilen bir lider yetişmemiştir.

✓ **Günümüzle kıyasladığınızda öğretmenlik mesleği ile ilgili düşünceleriniz nelerdir?**

Veysel İPEK: Öğretmene değer vermek ulusa, bayrağa bağlılık ve Atatürk'ün emrini yerine getirmektir. Atatürk 9 Eylülde Yunanlıları İzmir 'de denize dökünce Anadolu 'ya geçiyor ve muallimleri topluyor; "Bizim ordumuzun kazandığı zafer milli eğitim ordusuna zemin hazırladı." diyor. "Hakiki zaferi siz kazanacaksınız, başaracaksınız, başarmak zorundasınız." demekle milli eğitim ordusunu askeri ordu ile eşdeğer saymıştır. Atatürk şair Behçet'i çağırıyor; "Benim için şiir yaz gel Behçet." diye emrediyor. Behçet Necatigil yazdığı şiirini okuyor . "Olmadı Behçet." diyor. "Benim hakiki kişiliğim öğretmenliğimdir. Atatürk, Türk milletinin öğretmenidir." diye söylüyor.

Onun arkadaşı İsmet Paşa da; "Öğretmenin sözleri taşla düşen damlaya benzer, damla zamanla taş da nasıl iz bırakırsa öğretmenin sözleri de öğrencide öyle iz bırakır." diye öğretmenin önemini vurguluyor.

Akşemseddin kendisine çiçek hediye etmek isteyenlere; "Ben Akşemseddinim; Fatih Sultan orada." diyor. Fatih Sultan Mehmet'e çiçeklerle gidilince; "Ben Fatihim, lakin çiçekleri beni yetiştiren hocama verin." demekle öğretmene büyük değer verdiğini ortaya koyuyor. Zaten dinimizde de Peygamberimize ve insanlığa verilen ilk emir "oku!" idi.

✓ **Sayın Hocam sizlerle sohbet çok güzeldi. Beni kırmadığınız, değerli zamanınızı ayırdığınız için teşekkür ederim.**

Veysel İPEK: Seninle sohbet benim için zevkti. Bana yaşadığım hatıraları anımsattığın için senin nazarında tüm Şalpazarlı hemşerilerimi, öğretmen ve öğrencilerimi sevgi ve saygıyla anıyorum. □

Röportaj: İsmet Karabayır

Fotoğraflar: İsmet Karabayır ve Veysel İpek arşivi

İsmet KARABAYIR, Veysel İPEK Hoca ile konuşurken

ALİOSMAN ŞİRİN YAŞIYOR...

Bülent Şirin(*)
bulentsirin1967@gmail.com

Bir 19 Mayıs töreni esnasında. Hoca 25 yaşında. Sağında Çamkiriş'ten Mustafa Çakmak ve Duraluşağı'ndan Saffet Şekerci. (1969)

Aliosman Şirin, 1944 yılında Şalpazarı'nın Beşikdüzü sınırında olan Akçiriş köyünde doğmuş; ilkokulu komşu köy Çarlaklı İlkokulu'nda, ortaokulu Beşikdüzü'nde ve liseyi, yani Öğretmen okulunu da Rize'de okumuş, 1964 yılında ilkokul öğretmeni olmuştur. Memleketi Şalpazarı'nda göreve başladığında ise takvimler 1966'yı gösteriyordu. (1975'ten itibaren liseye dönüşecek) Şalpazarı Ortaokulu'nda daha uzun yıllar devam edecek olan branş öğretmeni açığı, onu dışarıdan beden eğitimi öğretmeni yapmıştı adı geçen okula.

Çok geçmeden, okulun milli bayramlarda düzenlenen törenlerini büyük bir başarıyla organize etmeye başladı ve başarısından dolayı ilerleyen yıllarda Gençlik ve Spor Bakanlığı'ndan plaket bile aldı. Yirmili yaşlarda, bu konu üzerine hiçbir eğitim almamış, köyde doğmuş, bir taşra

kasabasında ve sonra vilayetinde eğitim almış bir ilkokul öğretmeni bunu nasıl başarmıştı? Bilinmiyor...

Sonra voleybol başladı. Aliosman Hoca, lise yıllarında amatör olarak kalecilik yapmıştı ama voleybol? Hayır, o branşta da bir eğitimi yoktu. Ama içler acısı derecede imkansızlıklar içinde bulunan bir lise voleybol takımını, bir sürecin sonunda Karadeniz Şampiyonluğuna taşımıştı. Nasıl olmuştu bu? Kimse bilmiyor...

Gerek öğrencileriyle gerekse etrafındaki herkesle inanılmaz derecede sağlıklı iletişim kurabilen bir insandı **Aliosman Şirin**. İşaret diliyle Şalpazarı'nın sağır dil-sizleriyle konuşur, hasbihal ederdi. İşaret dili de nereden çıkmıştı? Nereden öğrenmişti? Başka işi mi yoktu da toplumda hakir görülen bu insanlarla ilgileniyor, arkadaşlık ediyordu? Nasıl oluyordu da çocukla çocuk, gençle genç, ihtiyarla ihtiyar olabiliyordu? Meçhuldü...

Ölümü de bir garip olmuştu Aliosman Hoca'nın. Henüz 36 yaşında, ancak tavşanın suyunun kabilinden ilişkilendirilebileceği bir hadise yüzünden karakolun önündeki sokakta katledilmiş, bütün Şalpazarı şaşkınlıktan dona kalmış, kimse bu işe akıl erdirememişti...

Belki de akıl erdir-

Aliosman Şirin, Şalpazarı'ndaki ilk yıllarında eşi Ayşe Şirin ile

mek için kafa yormaya gerek yoktu. Gelmiş, Ağasar semalarında bir hoş seda bırakmış ve kimsenin beklemediği bir anda gönderilmişti. Kendisi gitmemişti, çünkü birkaç yıl önce İstanbul'a tayini çıktığı halde dilekçe vererek tayinini durdurmuş, memleketinde kalmıştı. Dolayısıyla "gitmişti" demek gerçekleri çarpıtmak olur.

Gönderildi dedik ama "İnsanoğlu bu alemde adı son kez anılincaya kadar yaşar." diye çok doğru bir söz vardır. Geçen yaz Şalpazarı'na gittiğimizde bir kez daha gördük ki, **Aliosman Hoca** dipdiri yaşıyor. Öyle görünüyor ki, adının son kez anılmasına daha hayli vakit var. Ruhü şad, mekanı Cennet olsun. □

(*): Aliosman Şirin'in oğlu. Günebakış gazetesini İstanbul temsilcisi.

Aliosman Şirin, altmışlı yılların sonlarında İzmiş Şenliği'nde Mahir Ataman, Fevzi Çakmak ve Osman Tunç ile horonda.

Akçiriş köyünde bir yaz günü. Aliosman Şirin ailesiyle. (1975)

Yrd. Doç. Dr. Serdar Kabataş
Başkent Üniversitesi Hst. Beyin Cerrahisi Uzmanı

Ağrı tedavisi ameliyat olmak istemeyen ya da bizim ameliyat yapmayı düşünmediğimiz hastalara uygulanan bir yöntemdir. Biz cerrahi müdahaleden kaçmıyoruz ama hastayı ameliyat etmek/etmemek ayrımını iyi yapmak gerekiyor. Bu ayrımı iyi yapamazsanız, bir süre sonra halinden şikayet eden bir hasta grubu ortaya çıkar. Buna sebep olmamak için bizim tedavi sürecimiz ilaç tedavisi, fizik tedavi, ağrı tedavisi, ağrı tedavisi + fizik tedavi ve en son cerrahi şeklinde sıralanır.

BEYİN CERRAHI YRD. DOÇ. DR. SERDAR KABATAŞ: BAŞARININ EN ÖNEMLİ ANAHTARI DEVAMLILIKTIR...

Röportaj:
Muzaffer BAYRAKTAR
ŞALFED Genel Başkanı

✓ **Hocam, öncelikle değerli vaktinizi bize ayırdığınız için çok teşekkür ediyoruz. Şalpaazarlıların sizi daha iyi tanıması açısından kendinizi bize tanıtır mısınız?**

KABATAŞ- Bu röportaj fırsatını verdiğiniz için ben de size çok teşekkür ederim. İsmim Serdar Kabataş. Ağustos 1973 tarihinde güzel Karadenizimizin Giresun ilinin Eynesil ilçesinde doğmuşum. Babam Trabzon Şalpaazarlı, annem Giresun Eynesilli. Anlaşılacağı üzere fındık zamanı doğmuşum.

Her Karadenizli çocuk gibi anneannemin yanında çay da topladım, fındık da topladım. İstanbul'a geldik.

Babamın ve annemin çalıştığı Gaziosmanpaşa'da bulunan Mithatpaşa İlkokulu'nu bitirdim. Ablam ve kız kardeşim de aynı okulu bitirdi. Ablam daha sonra veteriner oldu. Kardeşim ise sınıf öğretmenidir. O dönemlerde LYS, LGS gibi bir sürü sınav yoktu. İlkokulu bitirdikten sonra Anadolu lisesi ve özel okullar sınavları vardı. Özel Fatih Koleji'ni kazandım. Hazırlık sınıfını geçtikten sonra yoğun bir İngilizce programı gördük, haftalık 30-35 saat kadar. Sonraları Milli Eğitim Bakanlığı'nın başarılı öğrencilere verdiği bir burs vardı. Babamın desteği ve önerisiyle bu bursa başvurdum ve ortaokul ile liseyi ücretsiz olarak burslu okudum. Devlet bu konuda bana böyle bir fırsatı verdi. Üstün derecede değilse bile normal düzeyde başarılı bir öğrenciydim. Böylece orta ve

liseyi özel okulda bitirdim.

✓ **Üniversitede okuma ve bir meslek edinme hedefiniz nasıl gerçekleşti?**

KABATAŞ- Temeliniz sağlam olduktan sonra üniversite giriş sınavı zannedildiği kadar zor bir sınav değildir. Açıkçası ben de sınava çok fazla bir efor sarf ederek hazırlanmadım. O dönemde öğretmen olan babam, benimle oldukça uğraştı...Ben futbolcu olmak istiyordum ve İstanbul Amatör Küme'de oynuyordum. Babam, "ya okul ya futbol" dedi. Hem okul hem futbol birlikte yürür mü diye ciddi bir şekilde düşündüm ve gördüm ki olmuyor. Ben de okumaya karar verdim.

✓ **Öncelikli hedefiniz doktor olmak mıydı?**

KABATAŞ- Branş olarak birkaç tercihim vardı. İTÜ Bilgisayar veya elektronik mühendisliği; onların dışındakiler beni çok fazla entere etmiyordu. Hedefi her zaman yüksek koymak gerektiğini düşünüyorum. O zamanlar bilgisayar mühendisliği çok yaygın değildi ama tabii geleceği görebilmek önemli. Bir de tıp nedir diye merak edip araştırmaya karar verdim. Babam da zaten doktor olmamı istiyordu. Ben ise arada bazı tartışmalar olsa bile genellikle büyüklerimi dinlemişimdir. Babamın beni doğru bir karara yönlendirdiğini düşünüyorum ve bana göre bundan büyüklerimizi dinlememiz gerektiği sonucunu çıkarabiliriz. Sonuç olarak tercihlerime tıp da yazdım. Trakya Üniversitesi'ne gittim. Orada bir iki ay kadar bir intibak süresi oldu. Sonradan insan anatomisinin çok ilgimi çektiğini fark ettim. İnsan vücudunu anlamak ve öğrenmek çok keyifli geldi. Bunun haricinde anneannemden kaynaklanan bir de yatkınlık söz konusu. Anneannem köyde ebe ve kırık-çıkık çıydı. Ben yaz aylarında yanında bulunurdum.

✓ **Tıp fakültesini başarmakta zorlandınız mı?**

KABATAŞ- Hayır. Konuya ilgil olunca, sınavı geçme kaygısıyla değil öğrenmek için çalışıyordum. Sonuç olarak hiçbir bütünlemeye de kalmadım ve bana bir gün dereceye girdiğimi söylediler. Okulda birinci sınıfa 250 kişi başladık, mezun olduğumuzda 40 küsür kişiydik. Başarının en önemli anahtarı bence devamlılıktır. Belli bir konu üzerinde aynı yoğunlukta durulur ve gayret edilirse başarı gelir kanaatindeyim. Ben okulda hocanın anlatmadığı şeyleri de evde araştırır ve okurdum. Mesela 3. sınıfta arkadaşlarım tıpta uzmanlığın ne demek olduğunu bilmezken ben bu sınavdan haberdardım ve ona yönelik çalışıyordum. Ciddi bir çalışmayla da uzmanlığı kazandım. O zamanlardan

karar vermiştim, ya kalp cerrahı ya da beyin cerrahı olacaktım. Çünkü adrenalini ve heyecanı seviyorum. Bu da herhalde Karadenizli olmakla ilgili bir şey(!)...

✓ **Karadenizli ve Trabzonsporlu olmakla mı ilgili?..**

KABATAŞ- Evet, bu arada iyi de bir Trabzonsporluyum. 1995-'96 senesindeki dramatik maçı çok iyi hatırlıyorum. Edirne Tabipler Odası'nda izlemiştik. İki fanatik Trabzonsporlu arkadaşımınla birlikte 150 kişinin arasındaydık. Malûm yenilgiden sonra yaklaşık beş sene hiçbir Trabzonspor maçını izleyemedim. Edirne'de olduğumuz dönemlerde Sakarya, Kocaeli, Bursa ve İstanbul gibi deplasmanlara gittik. Yaz tatillerinde Trabzon'da Mehmet Ali Yılmaz tesislerinde kampımızı kurup takıma yakın olmaya çalıştık.

✓ **Asıl konumuza dönersek, meslek hayatınız nasıl başladı?**

KABATAŞ- İstanbul Çapa Tıp Fakültesi'nde beyin cerrahisi bölümünün de ilk görevime başladım. Asistanlık dönemim oldukça hareketli ve yoğun geçti. Sıkıntılı bir süreçti, çok sık nöbetleri-

miz vardı. Ayın ilk yirmi gününü hastanede, kalan on gününü ancak dışarıda geçirebiliyorduk. O dönemde de "daha fazla ne öğrenebilirim?" diye çalışıyordum.

Uzman olduktan sonra tayinle bir aylık bir süre Sinop'a gittim. Ardından askerliğimi de Elazığ Askeri Hastanesi'nde yaptım. Sinop'ta o zaman beyin cerrahı yoktu. Alet edevat da yoktu. Yetkili kurumlardan alet edevat istedim. Bugün aldığımız haberlere göre oldukça işe yarıyor. Bir aylık bir sürede bile çalıştığımız yere katkıda bulunmaya çalıştık. Askerliği yaptığımız yerde de aynı şekilde alet edevat eksikliği vardı. Kendi çabamızla, askeri uçakla Ankara'ya askeriye'nin sağlık deposuna gidip bütün alet edevatı çıkarıp resmi olarak ameliyat yapmaya başladık. Görevimiz geçici diye hizmetimizi aksatmadık. Orada da bilimsel faaliyetlerde bulundum.

Askerlikten sonra bir sene kadar özel hastane tecrubem oldu. Sonrasında bir fırsat yakaladık ve bir burs kazandım. Bir derneğimizin bursuyla birlikte Amerika'ya Harvard Üniversitesi'ne gittim.

✓ **Kaç yılındaydı ve bu yurt dışı çalışmalarınızda ne gibi tecrube ve intibalar edindiniz?**

KABATAŞ- 2006 sonunda. Orada çok şeyler öğrendim. Artık cerrahlık kesmek biçmek değil. Gün geçtikçe her şey moleküler düzeye iniyor. Düşünsenize, bir kök hücre olayını anlayabilmek, zaten kanserin de sırrını çözebilmek demektir. Orada laboratuvar da çalıştık. Harvard Tıp Fakültesi'nin, Brigham and Women Hastanesi'nin kök hücre ve genetik laboratuvarı vardı. Orada deneysel çalışmalar yaptık. Onları California'da, San Diego'da yaklaşık 30 bin kişinin katıldığı toplantılar düzenleniyor. Dünyanın en büyük kongresidir bunlar ve orada da çalışmalarımızı sunma imkanımız oldu. Orada gerçek anlamda Türkiye'de olmayan şunu görüyorsunuz: Herkes

Konuya ilgil olunca, sınavı geçme kaygısıyla değil öğrenmek için çalışıyordum. Sonuç olarak hiçbir bütünlemeye de kalmadım ve bana bir gün dereceye girdiğimi söylediler. Okulda birinci sınıfa 250 kişi başladık, mezun olduğumuzda 40 küsür kişiydik. Başarının en önemli anahtarı bence devamlılıktır. Belli bir konu üzerinde aynı yoğunlukta durulur ve gayret edilirse başarı gelir kanaatindeyim.

işini yapıyor. Her şeybelli program dahilinde yapılıyor. Ben de planlı bir insan olduğum için uyum sağlamakta zorluk çekmedim. Beyin cerrahisinde de aynı şey vardır. Bir şey yaparken bir adım sonrasını bilmeniz size bir şey ifade etmez. Beş adım sonrasını da bilmeniz gerekiyor. Neyle karşılaşacağınızı bileceksiniz ki, ona göre hareket edeceksiniz.

Ayrıca daha sonra Amerika'ya her zaman gidemeyeceğimizi düşünerek oradaki değerli bilim insanlarıyla temasa geçelim dedik. Orada beyin tümörü konusunda çok iyi olan bir hoca vardı, onun yanına gittim. Nöroşürüji branşında faaliyet gösteren bir başka hoca daha vardı ve ben haftada bir gün gidip onları izliyordum.

✓ Amerika'dan döndükten sonra mesleğinizle ilgili neler yaptınız?

KABATAŞ- Dönmeye yakın bir zamanda oradaki hocamız sözleşmemi uzatıp cazip şartlarla orada kalmamı istedi. Ama ben dönmek istedim. Çünkü oradaki laboratuvar çalışmalarında ben alacağımı almıştım ve bundan sonraki süreçte bana çok keyif vermeyeceğini düşündüm. Ayrıca kök hücre çalışmalarımı Türkiye'de de-

vam ettirebileceğim kanaatine vardım. Burada benim gibi düşünen ve bu işten benim gibi keyif alan insanlar var. Özellikle Kocaeli Kök Hücre Merkezi. Orada da şu anda deneysel çalışmalar yapıyoruz. Yakında ilgili yayınlar da çıkacak.

Döndükten sonra her zaman yaptığımız gibi parayı ikinci plana atıp aka-

Elbette ev, araba vs. gerekli şeyler ama onlar hayatın belli döneminde size zaten sunulur. Fakat bilgiyi hiçbir zaman bulamayabilirsiniz. Yerinde ve zamanında bulacağınız yerde bulunmanız gerekir... Burada yeni bir yapılanmaya girdik. Burada da beyin cerrahisi yoktu... Şu anda burada her türlü ameliyatı yapabilecek düzeye geldik. Diğer ekip arkadaşlarımızla birlikte burada her türlü beyin tümörü, beyin kanaması, boyun fıtığı ve ağrı tedavisi yapabiliyoruz.

demik çalışmalar yapmak istedim. İyiyseniz, zaten parayı kazanırsınız. O sonra da gelebilir. Elbette ev, araba vs. gerekli şeyler ama onlar hayatın belli döneminde size zaten sunulur. Fakat bilgiyi hiçbir zaman bulamayabilirsiniz. Yerinde ve zamanında bulacağınız yerde bulunmanız gerekir. En son 2008 Şubat'tan sonra buraya geldik, yani Başkent Üniversitesi'ne. Burada yeni bir yapılanmaya girdik. Burada da beyin cerrahisi yoktu. Alet edevatı topladık. Şu anda burada her türlü ameliyatı yapabilecek düzeye geldik. Teknik donanım olarak da birçok hastaneden daha iyi durumdayız. Diğer ekip arkadaşlarımızla birlikte burada her türlü beyin tümörü, beyin kanaması, boyun fıtığı ve ağrı tedavisi yapabiliyoruz.

✓ Ağrı tedavisini ne tür hastalara uyguluyorsunuz?

KABATAŞ- Ağrı tedavisi ameliyat olmak istemeyen ya da bizim ameliyat yapmayı düşünmediğimiz hastalara uygulanan bir yöntemdir. Biz cerrahi müdahaleden kaçmıyoruz ama hastayı ameliyat etmek/etmemek ayrımını iyi yapmak gerekiyor. Bu ayrımı iyi yapamazsanız bir süre sonra halinden şikayet eden bir hasta grubu ortaya çıkar. Buna sebep olmamak için bizim tedavi sürecimiz ilaç tedavisi, fizik tedavi, ağrı tedavisi, ağrı tedavisi + fizik tedavi ve en son cerrahi şeklinde sıralanır. Bu algoritmayı burada oturttuk ve hastalarımız da gayet memnun.

✓ Sayın hocam, memlekette bizi arayanlar oluyor. Kimisi boynunda ilerlemiş bir fıtıktan şikayetçi olan insanlar. Biz de onlara doktor tavsiyesinde bulunuyoruz. Sizi de tavsiye ediyoruz. Hemşehrilerimizin çoğu sizi tanımıyor ama dergimiz sayesinde tanıyacaklar. Size aktüel bir sorumuz olacak. Biliyorsunuz ünlü sanatçı İbrahim Tatlıses kafasından vuruldu ve beyninden kurşun geçti. Eğer size gelmiş olsaydı neler yapabildiniz? Farklı bir durum ortaya çıkar mıydı?

KABATAŞ- Oradaki durumun stan-

dart bir tedavisi vardır. Algılayabildiğim kadarıyla kurşun kafatasına girmiş, beyine temas edip kafatasını çatlatıp çıkmış. Yapılabilecek şey belli, oradaki kemiği alıp karın bölgesine gömmek, daha sonra gerekli müdahale yapıldıktan sonra tekrar yerine yerleştirmek. Dedikimiz gibi bu standart bir tedavi yöntemidir, asıl ondan sonrası önemlidir. Hastayı 48 ilâ 72 saat uyutmak lazımdır. Bunların hepsi zaten burada da yapılıyor.

✓ **Verdiğiniz bilgiler için çok teşekkür ederiz. Hepsı gençlerimize örnek olacak mahiyette. Başarılı çalışmalarınız için sizi kutluyoruz.**

malarınız için sizi kutluyoruz.

KABATAŞ- Sizin yaptıklarınızın yanında bizim yaptıklarımız pek bir şey değil. Sonuçta siz birçok derneği, hepsi birbirinden farklı sesleri bir arada tutmaya ve bir şeyler üretmeye çalışıyorsunuz. Ben de o anlamda sizi tebrik ederim. Ben sizi bu konuda çok başarılı buluyorum. Tabii federasyonun daha fazla kurumsallaşması gerekiyor. Özellikle öğrenim ihtiyacı olan gençlere daha fazla fırsat tanınması gerekiyor. Şalpazarı'na bir dersane düşüncesi var yanlış bilmiyorsam. Şalpazarı'nda neden bir dersane yok örneğin? Bu, ŞALFED'in kısmen ya da ta-

Sonuçta siz birçok derneği, hepsi birbirinden farklı sesleri bir arada tutmaya ve bir şeyler üretmeye çalışıyorsunuz. Ben sizi bu konuda çok başarılı buluyorum. Tabii federasyonun daha fazla kurumsallaşması gerekiyor. Özellikle öğrenim ihtiyacı olan gençlere daha fazla fırsat tanınması gerekiyor. Özellikle öğrenim ihtiyacı olan gençlere daha fazla fırsat tanınması gerekiyor.

*Yrd. Doç. Dr. Serdar Kabataş ile
ŞalFed Genel Başkanı Muzaffer Bayraktar görüştü.*

tamamen desteklediği bir projeye yapılabilir. Biz de elimizden gelen bir şey olursa yardımcı olmaya çalışırız.

✓ **Tekrar teşekkür ediyorum. Şalpazarı Dernekleri Federasyonu'nun ayaklandırılması, gelişmesi, daha faydalı hale getirilmesi için sizin gibi değerli insanlarımıza ihtiyaç duyuyoruz. Bu konuda gerek sizin, gerekse Gökhan İpek ve Turgut İpek Beylerin desteklerini aldık. Sizden Şalpazarı'nın çok istifade edeceğine inanıyorum.**

Düzenleyen: **Bülent ŞİRİN**
bulentsirin1967@gmail.com

KURUMSAL SATIŞ KANALI

Salih ALBULAK
(msa@comtel.com.tr)

Tel: +90 212 470 5000
Fax: +90 212 495 1091
Mobile: +90 555 972 8857

Atatürk Mah. İkitelli Cad. No: 36
Küçükçekmece - İSTANBUL

- * Ev / İş Telefonu Aboneliği
- * Ev / İş Telefonu Tarife Değişikliği
- * TTNET ADSL Aboneliği
- * TTNET ADSL Tarife Değişikliği
- * TTNET İşYerim ADSL Aboneliği
- * TTNET İşYerim ADSL Tarife Değişikliği
- * Türk Telekom ve TTNET Kampanya Satışları
- * Bireysel ve Kurumsal Ürün Satışları
- * TTNET 3G Mobil Aboneliği
- * AVEA 3G Mobil Aboneliği
- * TTNET Ait Bayi'lik İşlemleri
- * 7/24 Online Destek

‘TEM’ YÖNTEMİYLE KANSERİ AMELİYAT EDEN NADİR İSİMLERDEN BİRİ PROF. DR. TURGUT İPEK

Prof. Dr. Turgut İpek (Cerrahpaşa Tıp Fak. Genel Cerrahi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi) , Türkiye’de henüz yeterince bilinmeyen TEM yöntemiyle kalın bağırsak kanserini ameliyat eden nadir isimlerden birisidir. Bu yöntemin ne olduğu, nasıl uygulandığı ve bu kanserin nedenleri ve belirtileri üzerine **Prof. Dr. Turgut İpek**’in çeşitli gazetelerde çıkan açıklamalarını, - kendileriyle iftihar eden hemşehrileri olarak- dergimize de yansıtmayı uygun bulduk.

Kalın bağırsak kanserlerinin yüzde 20’sini oluşturan rektum kanserleri yeni geliştirilen TEM (Transanal Endoskopik Mikrocerrahi) yöntemi sayesinde karın açmaya ve hastaların en büyük korkusu olan torbaya (karından dışkılama) gerek kalmadan ameliyat edilebiliyor. Genel cerrahi uzmanı **Prof. Dr. Turgut İpek**, rektum kanserleri ile ilgili önemli bilgiler verdi.

“Kalın bağırsağın makata (anüs) açılan bölümüne rektum adı verilir ve bu bölümden kaynaklanan kanserler rektum kanseri adını alır. Bazı çalışmalarda, yaşam boyu rektum kanseri gelişme riski %6 olarak belirlenmiştir. Rektum kanseri, erkeklerde kadınlara oranla daha siktir. 35 yaşından sonra sıklığı artar, 70 yaş sonrası ise en sık görüldüğü dönemdir.”

TEM YÖNTEMİ NEDİR?

“Rektal kanser tanısı konulduysa büyük olasılıkla ‘açık’ ameliyat gerekir. Cerrah, tümöre ulaşp çıkarmak ve kanserin yayılıp yayılmadığını görmek için komşu dokuları incelemek amacıyla karında, deri ve kaslar üzerinde geniş bir kesi yapar. Ancak rektum kanserlerinin tedavisinde yeni geliştirilen minimal girişimsel ameliyat yöntemi TEM sayesinde artık bu hastalıkların ameliyatlarında karın açma ve hastaların en çok korktuğu kalıcı kolostomi (karından dışkılama ya da torba) son buluyor.

Kolostomi, kalın bağırsağın karın duvarına açılmasıdır. Karın duvarına yapıştırılacak özel bir torba ile dışkının birikmesi sağlanıyor. Kolostomi ve torba, rektum kanseri hastalarının en büyük kabusudur. TEM yöntemi, hastaların bu çilesine son veriyor.”

ÖZEL TEKNİKTE KESİ YOK

“Rektum kanserlerinde karın açmaya gerek kalmadan anüsten girerek ameliyat yapılmasını sağlayan yöntem, hastalar açısından birçok avantaj taşıyor. Karın ameliyatlarında kullanılan laparoskopik ameliyatlara benzeyen TEM yöntemi, geleneksel ameliyatlara kıyasla her şeyden önce daha az ağrı ve hızlı iyileşme süresi sağlıyor.”

“TEM ameliyatı sonrasında hastaların iyileşme süreleri çok daha kısa ve zahmetsiz oluyor. Bunun nedeni; kısmen cerrahın geniş bir hareket alanına gereksinim duyduğu için geniş bir ameliyat kesisi yapmasını gerektiren geleneksel ameliyat aletleri yerine, özel dizayn edilen TEM aletiyle makattan girilerek hastada herhangi bir kesi yapılmamasıdır.”

AMELİYAT 1 -1.5 SAAT SÜRÜYOR

■ “TEM, bölgesel anestezi ya da genel anestezi altında yapılıyor. Cerrah önce rektumu karbondioksitle şişiriyor. Böylece endoskopiye ve ameliyat aletlerini dolaştırmak için gerekli alan açılmış oluyor.”

■ “Bu ameliyatın tamamlanması 1-1.5 saat sürebiliyor. Ameliyatın ardından hastaya ağızdan ağrı kesici veriliyor ve hasta hemen yemek yemeye veya bir şeyler içmeye başlayabiliyor. Hastanede kalış süresi bir ya da iki gün olarak değişebiliyor.”

POLİP TOPLAMA

“TEM tekniği rektumda makattan ulaşamayacak kadar yukarıda bulunan tümörlerin ve kolonoskopi sırasında çıkarılması olanaklı olmayan büyük rektal poliplerin çıkarılmasında da kullanılıyor.”□

CERRAHLARA NEŞTER BIRAKTIRAN YÖNTEMLER

GÜNAYDIN sordu, Prof. Dr. Turgut İpek anlattı

HAZIRLAYAN: ESRA TUZUN

TORBA TAKMAK KARIN AÇMAK ESKİDENDİ

Çoğunlukla erkeklerde görülen rektum kanserinin ameliyatı, yeni geliştirilen TEM yöntemiyle, artık daha az ağrı ve kolay yapılıyor

Özel tasarlanan TEM aleti ile karın kesilmesine gerek kalmıyor. Böylece fizik riski olmuyor ve hasta iki günde taburcu ediliyor

Küçük bağırsak kanserlerinin yüzde 20'ine (diğerleri anüsün kanseridir) yeni geliştirilen TEM (Transanal endoskopik mikroskopi) yöntemiyle cerrahi olarak karın açmaya ve karından en iyi şekilde hastaya olan tümörü (tümörün dışına) gerek kalırsanlar anüsün dışına çıkarılır. Genel cerrah uzmanı Prof. Dr. Turgut İpek, rektum kanserleri ile ilgili bilgi veriyor.

Rektum kanseri hastalarının en büyük korkusu, karın açarak bu kanseri çıkarmak. Ancak bu korku artık yok. Çünkü kanserli karın açmaya gerek kalmadan anüsün dışına çıkarılır. Genel cerrah uzmanı Prof. Dr. Turgut İpek, rektum kanserleri ile ilgili bilgi veriyor.

ÖZEL TEKNİKTE KESİ YOK

Rektum kanserli karın açmaya gerek kalmadan anüsün dışına çıkarılır. Genel cerrah uzmanı Prof. Dr. Turgut İpek, rektum kanserleri ile ilgili bilgi veriyor.

AVANTAJI ÇOK FAZLA

Rektum kanserli karın açmaya gerek kalmadan anüsün dışına çıkarılır. Genel cerrah uzmanı Prof. Dr. Turgut İpek, rektum kanserleri ile ilgili bilgi veriyor.

Çileyi bitiren yöntem TEM

Çoğunlukla erkeklerde görülen rektum kanserlerinin ameliyatı, yeni geliştirilen TEM yöntemiyle, artık daha az ağrı ve zahmetsiz oluyor. Özel dizayn edilen TEM aleti sayesinde karın kesilmesine gerek kalmadan hastanın iyileşmesi sağlanıyor. Böylece kesi izi, fizik riski, karından çıkarma (torba olma) ve hasta iki günde taburcu oluyor.

Rektum Kanserinin Nedenleri

Diyet: Kırmızı et ve yağdan zengin diyetle beslenme rektum kanseri için risk faktörü oluşturuyor.

Genetik: Birinci derecede aile bireylerinden birisinde rektum kanseri varsa risk iki kat, birden çok aile bireyinde rektum kanseri bulunması halinde risk dört kat artıyor. Birinci derecede aile bireyinde rektum kanserinin 45 yaş altında görülmesi, riskin 12 kat artması anlamına geliyor.

Polipler: Rektum kanserlerinin yüzde 15-20'sinde polip bulunuyor.

Alkol: Günde 30 gramdan fazla alkol alımı risk oluşturuyor.

Sigara: Tüm kanserlerde olduğu gibi rektumda da en büyük risk.

En Önemli Belirtileri

Makattan kan gelmesi: Hastaların yüzde 60'ında bu belirti bulunuyor. Dışkı ile birlikte mukus da (sümüksü akıntı) görülebiliyor.

Dışkılama alışkanlıklarında değişiklik: Hastaların yüzde 40'ında dışkılama alışkanlıklarında değişiklik olurken bazılarında dışkı çapında incelleme meydana geliyor.

Karın ağrısı: Rektum kanseri hastalarının yüzde 20'sinde bu belirti görülüyor. Kısmi kalın bağırsak tıkanıklığı durumunda, aralıklarla kıvrandırıcı tipte veya açıklanamayan karın ağrısı izleniyor.

Demir eksikliği anemisi: Vakaların yüzde 10'unda bu belirti gözleniyor.

İştahsızlık.□

“KALBİ OLMADAN YAŞAYANLAR”

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kalp-Damar Cerrahisi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Gökhan İpek**, başarılı çalışmalarına devam ediyor. Hocamızın ekibiyle birlikte haberturk.com’da yayınlanan röportajını yayınlıyoruz.

ÜNLÜ KALP CERRAHI **PROF. DR. GÖKHAN İPEK:** “GÖMÜLECEK BİR ORGANLA, GÖMÜLECEK BİR İNSANI KURTARIYORUZ”

Ülkemizde yaklaşık 22 yıldır kalp nakli yapılıyor. Şimdiye kadar yaklaşık 400 kişi yeni kalbi sayesinde hayata döndü, son bir yıl içinde yaklaşık 20 kalp ameliyatı yapıldı. Her an gözü kulağı telefonda, iyice yavaşlamış kalbi heyecandan zorlanarak bir haber bekleyen, kalp nakli ameliyatı olmadan göçüp gitmemeye kararlı binlerce kişi var Türkiye’de...

Şimdiye kadar yapılan kalp nakillerinde hep gidenin ardından ailesini, ya da yeniden doğan hastaların hikayesini dinledik. İkimiz ürperti, hem sevindik, hem üzüldük...

Peki hikayenin asıl kahramanları, -kalbi alıp, bekleyen hastaya sağ salım yetiştiren, kalbi yerleştirdikten sonra yeni bedeninin içinde atmasını bekleyen- doktorlar, bu ameliyatlarda sırasında ne hissediyor? Aileler defalarca dinlenip, hissettikleri tekrar tekrar yaşatılırken, doktorlar ne yaşıyor?

İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kalp-Damar Cerrahisi Anabilim Dalı’nda görevli, aynı zamanda kalp nakil merkezinde operasyonlara katılan ekibin bir üyesi olan **Uzman Dr. Deniz Göksedef**, bu durumu şöyle özetliyor:

“Evet hastalar, hasta yakınları için oldukça duygulu anlar. Ama biz doktorlar da o esnada çok şey yaşıyoruz. Örneğin beyin ölümü gerçekleşmiş olan hastaya gittiğimizde, orada yaşayan, diğer organları çalışmaya devam eden bir beden olmasına rağmen bunu düşünmemek zorundayız. Diğer hastayı yaşatmak için o bedenin üzerine eğilip, tamamen bir makine olarak baktığımız kalbi çıkarıyoruz. Tabi asıl amacımız yaşatmak olduğu için, oradaki acıyı görmemeye çalışıyoruz, o ameliyat esnasında kimse tek kelime etmiyor, hiç konuşmadan emaneti alıp diğer hastaya yetiştiriyoruz.

“Orada ise başka bir hava var, bir insanın yaşatmak için canla başla, heyecanla çalışıyoruz. Ona bir kalp veriyoruz, atmasını bekliyoruz. Attığında ise diğer ameliyatın bitişindeki o sessizliğin yerini, başarıyla bitirilmiş bir ameliyatın neşesi alıyor.”

HEM HASTANIN HEM DOKTORLARIN YENİDEN DOĞUŞU...

Türkiye’de yıllardır kalp nakil ameliyatlarını yapan, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kalp-damar

Cerrahisi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi **Prof. Dr. Gökhan İpek** önderliğindeki, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kalp-damar Cerrahisi Anabilim Dalı Öğretim Üyesi Prof. Suat Nail Ömeroğlu ve Uzman Dr. Deniz Göksef'ten oluşan ekip, 22 Nisan'da geceyarısı, kalbini bağışlayan bir adamın ölüm haberiyle harekete geçti. Göztepe Hastanesi'nden, başka bir bedende atmak için bekleyen kalbi alıp, Cerrahpaşa'da 1 yıldan fazla süredir kalp nakli bekleyen hastaya yetiştirdi. Dört buçuk saat süren ameliyat bittiğinde, bu üç doktorun başını çektiği ekip, başarılı geçen bir ameliyatın rahatlığını yaşıyordu.

Ameliyat sonrası, doktorların bu süreçte neler hissettiğini dinlemek için soluğu Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde aldık. **Prof. İpek**, ameliyat sonrasında tıpkı hastası gibi yendinden doğmuş, gözlerinin içi gülererek kapısını açtı bize.

"Daha önce Koşuyolu Kalp Hastanesi'ndeydik. Cerrahpaşa'ya 2006'nın sonunda geldik. Koşuyolu'nda biz çok kalp nakli yapmıştık. Ama o sırada Cerrahpaşa'da hiç yapılmamıştı. Bütün gerekli koşulları oluşturduktan sonra Sağlık Bakanlığı'ndan yetkiyi aldık. Türkiye genelinde Ankara'da 3, İzmir'de 2, Antalya'da 1, Gaziantep'te 1, İstanbul'da da 4 merkez var."

"BEYİN ÖLÜMÜ

İDRAK EDİLMİŞ OLMADIĞI İÇİN..."

Kalp naklini, diğer organlardan farklı yapan şey nedir diye soruyoruz Dr. İpek'e...

"Kalp nakli diğer organ nakillerine benzemez. Kalp ölmeden, sağlam kalbi almak zorundasınız. Karaciğer, böbrek nakillerinde canlıdan olabildiği gibi, ölüden de organı alma olasılığı var. İnsanda iki tane böbrek var, birisini verebilir. Karaciğerinin bir parçasını verebilir. Ama kalp tek tir. Bu sebeple bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de kalp nakli vericisi çok zor buluyoruz. Çünkü hasta yakınları, 'hastamız hala yaşıyor' diye düşünüyor. Kalbi durunca öldü diye düşünüyorlar, beyin ölümünü idrak etmiş değil ler. Siz ona 'beyni öldü, hastanız artık yaşamıyor, kalbini alalım' dediğiniz zaman, aslında kalbi atıyorsa, hasta yaşıyor imajı var. Türkiye'de yaklaşık 380 kalp nakline ulaştık sanırım. Her yıl toplamda en fazla 20 kalp nakli yapılıyor. Onun için diğer organ nakillerinden ayrı özellik. Genç kişiden almak zorundasınız."

ÇOCUK KALBI...

Genel olarak en zor bulunan kalp ise, çocuk kalbi. Çünkü anne-babalar, çocuklarının küçük kalplerini vermek konusunda kararsız...

"Hasta yakınları bazen, kalp durduktan sonra ancak karar veriyor organ bağışı yapmaya, e tabi o zaman biz kalbi alamıyoruz. Bu yönden halkı bilinçlendirmek lazım. Özellikle kalp nakli bekleyen çocuklarımız var bizim. Erişkinlerde bulabiliyoruz ama çocuk kalbi bağışlayan çok az. Belki şu ana kadar 3-4 tane yapılmıştır. Benim de bekleyen 4 tane hastam var. Ama çocuk kalbi bulamıyoruz, bağışlamıyor anne-baba. Bu bilinci yavaş yavaş yerleştirmek lazım, yığınla hasta beklemede ve ölmekte. Bu tip hastaların %70'i ilk yıl için ölmekte. İki yıl içinde çok çok azı kalıyor. İşte kalp nakli bekleyen hastaların trajedisi bu..."

"GÖMÜLECEK BİR ORGANLA, GÖMÜLECEK BİR İNSANI KURTARIYORUZ"

Kalbi alırken neler hissediyorsunuz?

"Kalbi alırken bir yandan üzüntü olabiliyor ama, sevinç daha fazla oluyor bizde. Yeni birisine yeni bir hayat sunmak, yeni bir başlangıç vermek büyük bir haz ve sevinçtir. Düşünün ki; gömülecek bir organla siz gömülecek bir insanı kurtarıyorsunuz. O kişinin çocuğunun, annesinin babasının yaşadığı dramı düşünün. Hele bizim bir önce yaptığımız kalp naklinde, -başarıyla bitmişti- iki tane kardeşi vefat etmiş, bu yaşayan tek çocuğu, çıktığımızda bütün ailesi organlarını bağışladı. Bu büyük bir duygu. Onların minnettarlığı büyük bir duygu."

"Bu sevinci vericinin ailesi de yaşıyor sonra. O da büyük bir duygu, vericiden bir parçanın yaşadığını bilmek, birine yararlı olmak ayrı bir duygudur aslında."

"AİLELERİN BİRBİRİNİ BULMASINI

ETİK BULMUYORUZ; AMA AİLELER..."

Vericinin ve alıcının ailelerinin birbirini bulmalarını etik bulmadığını söylüyor Dr. Gökhan İpek. Sebebini sorduğumuzda ise şu şekilde açıklıyor:

"O iş olursa her türlü şekilde kullanmak isteyen bir aile ferdi olabilir. Duygu sömürüsü yapabilir. Ama sonradan onlar genelde buluyorlar birbirlerini. Özellikle kalpte oluyor bu, böbrekte vs o kadar önemli olmuyor. Ama kalp farklı, onu aldığımızda hasta artık ölmüş oluyor."

Yıllar boyunca insan vücudunu mekanik olarak incelemiş, profesörlük unvanı almış olan doktor, konu kalp olunca duygulanıyor...

"Kalp farklı bir olaydır. Felsefi açıdan da değişik. İnsan aşık olur, 'kalbimin içinde yaşıyorsun' der. İnsanın motordur. Objektif ve mekanik düşünmemek lazım, kalple ilgili farklı duygular yaşayabilirler."

Son yapılan kalp naklini ise heyecanla ve başarıyla geçmesinin verdiği rahatlıkla anlatıyor Gökhan İpek:

"Hastamız yaklaşık bir buçuk yıldır nakil bekliyordu. Hatta bulamadığımız için kalbin ani durmasını engelleyecek bir pil takmıştık. Son zamanlarda bu da yetmemeye başladı, hasta sık sık bize geliyordu. O kadar uzun süredir beklemenin verdiği hem moralsizlik, hem ölümü bekleme

"Kalp nakli diğer organ nakillerine benzemez. Kalp ölmeden, sağlam kalbi almak zorundasınız. Karaciğer, böbrek nakillerinde canlıdan olabildiği gibi, ölüden de organı alma olasılığı var. İnsanda iki tane böbrek var, birisini verebilir. Karaciğerinin bir parçasını verebilir. Ama kalp tek tir. Bu sebeple bütün dünyada olduğu gibi ülkemizde de kalp nakli vericisi çok zor buluyoruz. Çünkü hasta yakınları, 'hastamız hala yaşıyor' diye düşünüyor. Kalbi durunca öldü diye düşünüyorlar, beyin ölümünü idrak etmiş değil ler. Siz ona 'beyni öldü, hastanız artık yaşamıyor, kalbini alalım' dediğiniz zaman, aslında kalbi atıyorsa, hasta yaşıyor imajı var."

pozisyonu, hem de acı var. Dün kalp bulununca koşarak geldik, 41 yaşındaki hastamıza nakli yaptık. Başarıyla sonuçlandırdık.”

“HASTALAR AİLEMİZDEN OLUYOR”

Prof. İpek, hastaların ameliyat sonrası yaşamlarını, onları hayata döndüren doktorlarıyla ilişkisini ise, ‘hepsi aileden’ diyerek anlatıyor...

“Bu hastalar bizim ailemizden birisi oluyor. Daha önceki hastalarımız da hiçbir zaman bizi bırakmazlar, biz onları ararız. Bu şekilde bir yaşam bizimki.

“Kalp naklinde kalbin reddi olayı yaşanabilir, ama bu 20 yılın üzerine artık çıktı. Kalp nakli yapılan hastalarda yaşam ortalama 10 yılın üzerinde. Dediğim gibi ailemizden biri oluyor hastalarımız, çünkü sürekli olarak takipteyiz onları. Düzenli kontrollerimizi yapıyoruz, sürekli tetkikler var, kalbi taktık bitti demiyoruz hiçbir zaman.”

KALPTE CİNSİYET FARKI...

Her ameliyat öncesi sorgulanan, bir çok sağlık haberinde konu olmuş bir soru geliyor aklımıza: Hastalar, farklı cinsiyetten kalp alma konusunda ne düşünüyor, bu durumdan nasıl etkileniyor? Doktorlar, bu durumun aslında hiçbir değişim yapmayacağını yıllardır ısrarla söylüyorlar...

“Hastalarımıza hem ameliyat öncesi, hem ameliyat sonrası psikolojik destek veriyoruz. Biz hastaya da demeyiz kimin kalbini taktığımızı. Halbuki erkeğe kadın kalbi taktığımızda onu kadınlaştırmıyoruz, ya da kadına erkek kalbi takmak onu değiştirmiyor. Bir önceki hastamıza bu olmuştu, ama nakilden sonra gayet makyajıyla, tüm feminen fonksiyonlarıyla yaşamını devam ettiriyor. Ne yazık ki soru işaretleri yaşayan bu tip hastalarımız olmuştu.

“Kalbi kabul etmek, sağlığa daha kolay kavuşmak cinsiyetle ilgili değil. Kadınlarla erkeklerde bu farklılık göstermiyor. Aileleri bazen tereddüt yaşıyor, nasıl olur sonrasında diye, ama hastalar kesinlikle istiyor. Çünkü adım atamıyor, öleceğini biliyor. Hastalar daha istekli oluyor o yüzden, geleceklerini görebiliyorlar, sosyal yaşamları sıfır oluyor, bir yere gidemiyor.”

Birkaç da anı var Dr. İpek’in aklında, onları anlatıyor bize hastalarını tek tek hatırlarken:

“Yine ekip olarak yaptığımız iki kalp nakil ameliyatı vardı, genç bir kadınla genç bir erkeğe. Onlar evlendiler. Uzunca bir süre sonra erkek vefat etti. Evlenmek istediklerinde ben karşı çıkmıştım ama tabi aşka karşı çıkamıyorsunuz. Çocuk yapmamak kaydıyla evlenmelerine izin verdik, hanımefendinin tüplerini bağlattık.”

Siz neden karşı çıkmıştınız?

“İkisi de çok dikkat etmesi gereken hastalar, çocuk olursa, çocuğun sorumluluğunu yüklenmeleri zor. Dünyada bunun örnekleri var aslında. Ama bize gelen grup daha çok kültür seviyesi düşük. Çocuk başlı başına bir heyecan, stres, sağlam kalplerde bile dayanmak zor. Evet hastaya da sağlam kalp takıyorsunuz ama verdiğiniz bazı ilaçlar var, onları kesmek zorunda kalabilirsiniz. Onları böyle bir yükümlülüğün altına sokmak istemiyoruz. Ama sosyal yaşamlarını o kadar sınırlamıyoruz.”

HER YIL İKİ DOĞUM GÜNÜ!

“Her yıl yeni doğum günü kutluyorlar. Beni aradı bir tanesi, birinci yaşımı kutluyorum diye. İki de çocuğu vardı,

eşi ve çocuklarıyla doğum günü kutlamasına çıkmışlardı. Ailecek beni ziyarete geliyorlar, tabii çok duygulanıyorum.

Ekibin bir diğer profesörü, yıllardır kalp nakli yapan **Dr. Suat Nail Ömeroğlu**’na da bir önceki gece ameliyat sürecinde yaşadıklarını, hastalarla ilgili hissettiklerini soruyoruz.

“Gece yarısından sonra Dr. Deniz Bey, beyin ölümü gerçekleşen hastanın kalbini almak için Göztepe Hastanesi’ne gitti. Biz de Dr. Gökhan Bey’le birlikte buradaki hastayı hazırladık. Ameliyatlara eş zamanlı başladık. Kalbi başarıyla yerleştirdik.

KALBİ OLMADAN YAŞAYANLAR...

“Beyin ölümü kararı verilen bir hastanın uzun süre yaşaması mümkün değil. O hastaların kalbi bu sebeple alınıyor. Bize beyin ölümü kararı, diğer ekip tarafından bildirilince biz kalbi almak için harekete geçiyoruz. Kalbi aldıktan sonra hastaya kalbi takmak enteresan bir olay. Çünkü ameliyatın bir bölümünde hastanın kalbini çıkarmış oluyorsunuz. Hastanın tamamen kalbi olmuyor. Yaşıyor ama kalbi yok.. Böyle enteresan bir dönem oluyor. Yaklaşık 1 saat sürüyor bu durum.”

Dr. Ömeroğlu kalbin takılması sürecini hatırlatınca, Dr. İpek de o esnada yaşanan bir başka heyecanı dile getiriyor:

“Yerleştirdiğiniz kalbin ilk atım heyecanını yaşıyorsunuz. Büyük bir heyecan. Yeni taktığınız kalbi bekliyorsunuz, saniyeler içinde o kalp yeni vücutta atıyor ve tansiyonunu oluşturuyor. O kalbi atar görmek değişik bir duygu, bütün ekip yeniden doğuyor.”

KALP NAKLİNDEKİ EN BÜYÜK TEHLİKE!

Ömeroğlu, ameliyattan sonra sinirlerin devamlılığı olmadığını için yaşanan tehlikeleri hatırlatarak, düzenli kontrolün önemine de dikkat çekiyor:

“Ameliyattan sonra, bütün organların bağlantısı yapılıyor. Tamamen eski kalbin yerine yerleştiriliyor. Fakat sinirlerde bir devamlılık olmuyor. Dolayısıyla kalp nakli yapılmış hasta, yeni kalpte bir problem olsa da, damarlarında bir tıkanıklık varsa, bir kalp krizi geçiriyorsa onu hissetmeyebilir. Böyle ilginç bir durum var. Sinirlerde devamlılık olmadığı için kalp krizi geçirdiğini, göğüs ağrısını hissetmeyecektir o hastalar. Biz bunun için düzenli aralıklarla hastaları kontrol ediyoruz, gerekiyorsa anjiyo yapıyoruz. Daha önce, kalp krizi geçirdiğinin farkında olmadığı için kaybedilen hastalar oldu. Özellikle takibini devam ettirmiyorsa, kaybetme riski daha fazla. Fa kat hastalar böyle kaygıları neredeyse hiç yaşamıyor, tamamen yaşama odaklı olarak ‘bana kalp bulunur mu, bulunmaz mı, ne zaman telefon çalar ve biz gideriz’ diye evde merakla bekliyorlar.”

“ORGAN BAĞIŞI DEVAMLILIK OLARAK GÜNDEMDE TUTULMALI”

“Dönem dönem organ bağışı azalıyor, dönem dönem artıyor. Bunu devamlı bir hale getirmek lazım. Onun için devamlı bunun gündemde tutulmasında fayda var. Olan ilginç olayların medyaya yansımaları, bazen filmler, diziler bile olumlu etkiliyor. Bazen de olumsuz haberler oluyor, organ mafyası gibi...İnsanlar da tabi ister istemez olumsuz etkileniyor. Bu sansasyonlar çoğunlukta böbreklerde oluyor. □ (Kaynak: haberturk.com / Ece Göksedef)

Yine de büyük işe yarıyor...(Ağasar'da bir tekir)

Ağasar'dan bir kış manzarası / Geyikli

Boğaz'a nazır horon oynamanın keyfi bir başka olsa gerek...

Sisdağı'nda bir et kavurma organizasyonu

Yaylanın çimeninde dokumacılık (Burası Ağasar!..)

Hacı Hafız Hasan Türkmen

HAFIZLAR ORDUSU KUMANDANI ER KİŞİ

O bir ahlâk abidesiydi. Manevi direkti. Demir gibi bir hafızdı. Tek başına bir üniversite misyonu üstlenip bir hafızlar ordusu yetiştirendi. Bir numaralı cemaat adamıydı. Dirayet sahibiydi. Problemlerle insan arasında barajdı. Düşmanı bile onun için “Adam gibi adamdır” derdi. İşte bu “adam gibi adam” Hacı Hfz. Hasan Türkmen, Geyikli’nin ‘Hasan Hafız’ından başkası değildi.

Onu en bariz şekilde başındaki gök mavi-deniz mavisi arası örme işi sarığı, sünnet-i seniyyeye uygun sakallı yüzüyle müthiş bir uyum sağlamış kalın çerçeveli gözlüğü ile hatırlıyorum. Bir de Geyikli’nin ilk polisi olduğu için adı Geyiklili küçüklerin “Polis amca”sına, büyüklerin ise “**Polis Hasan**”ına çıkan **Hasan Çakır** ve **Pirgayip Çakır** ile birlikte Yaz aylarını geçirdiğimiz **Sisdağı** yaylasında hemen her gün gerçekleştirdikleri **Hanyanı obası-Çayırderesi obası-Pazaryeri-Hanyanı obası** turlarının tam bir yağmur damlasını andıran güzergahın başlangıç noktası **Alt Hanyanı** mevkiinde kuşluk vakti buluşma, ikindi üzeri de dönüş anları ile...Adet edindikleri üzere buluşma yerindeki çimlerin üzerinde biraz oturdukları sırada gerçekleştirdikleri ve her tarafından dostluk akan sohbetleri sırasında “Polis amca” Hasan Çakır’ın hafızamızda yer edecek sıklıkta “Hacı! Sen ne kadar nafîle imişsin” şeklindeki latife yollu sözlerinin hâlâ kulaklarımda olması bir yana dönüşte sarı renkli kurabiyeler veya jelatinli şekerlerin biz çocukların eline tutuşturulması ile gark olduğum sevincin izlerinin de yine hâlâ vücut ülkem tarafından korunduğunu hissediyorum.

● ADAM GİBİ BİR ADAM

Biz çocuklar üzerinde bıraktığı bu tür izlenimler bir yana onun öyle bir saygınlığı vardı ki, turlarının ikinci du-

rağı Pazaryeri mevkiine adım attığı duyulduğunda kır kahvelerinde iskambil kağıdı ile eğlence içinde olan herkes istisnasız bu eğlencelerine son verirler, bu dağ başı yerde inşasına öncülük ettiği camide öğle namazını eda edip, Lastikçi Mustafa lakaplı **Hacı Mustafa Yeter**’in kır kahvesinde somun ekmek-çay ziyafeti eşliğindeki doyumsuz sohbet sonrası ayrılışından epey bir süre sonraya kadar da masa başına asla oturmazlardı.

Görüldüğü yerde hemen herkes önünü ilikler, sözü önüne asla söz söylenmezdi. Toplumsal müşkülü olan ona sorar, ona danışır. Geyiklilerin tabiriyle “Köyde bir numaralı cemaat adamı idi.” Başına bir iş gelen, birisi ile arası bozulan, kızı veya oğlu evlenen ve daha nice problemlerle yüz yüze gelen herkes onun kapısını çalardı. Yer alım-satımı, kız alım-verimi ve hatta Adliye’ye intikal etmiş işlerde bile kendisine danışılırdı. Öyle ki toplumsal, sosyal, ailevi problemlerin zuhur ettiği yerde “Dur! Yapma!” demesi bile gerekmiyor, orada hazır bulunması yetiyordu. Köylüleri, “O duyarsa” diye yanlışa meyletmekten kaçınırlardı. Bu yönüyle o problemlerle insan arasında bir baraj görevi görürdü. Sadece Geyikli’de değil başka köylerde de sözü geçer, “Geyikli’de filan adam var. Şu olmaz işi gidelim ona danışalım” denilirdi. Başkasının bin kelime söyleyerek çözemediği olmaz işleri, kendisinde bulunup da izah edileme-

Hasan Hafız, Geyikli’de Bayraktar Ağa diye bilinen merhum Bayraktar Bayraktar’ın babası Kedioğlu Mehmet Ağa tarafından evinin yanına âlim, fazıl, devlet erkânı vb. zatlari misafir etmek için yaptırdığı bu evde Tonya’lı Dumanoglu Hoca’nın hafızlık eğitimi halkasına katılarak hafız oldu. Fakirliğin diz boyu olduğu o zor zamanda, ahşap tavan işlemeli, şömineli, tahta dolaplı odası ile dik-kat çeken bu ev sanki Kur’an ilmine yuvalık yapmamış; sanki nice âlim, fazıl, devlet umuru görmüş kişileri misafir etmemiş; sanki Geyiklilinin cenazesini orta yerde kalmaktan kurtaracak hafızlar ordusunun kumandanı bir er kişinin, Hasan Hafız’ın yetişmesine mekanlık görevi görmemiş gibi kendi haline terk edilmiş virane bir vaziyet arz ediyor.. Hasan Hafız bağlamında, “Cenazelerinizi orta yerde kalmaktan kurtaran bir hafızlar ordusu yetiştiren Hasan Hafız’ın hatırasına saygınız bu mu?” diye sitem ederken; varisler bağlamında, “Ecdâda vefa borcunuzu ecdâd yadigarını yok olmaya mahkûm kılmakla mı ödüyorsunuz?” diye haykırıyor. Ve en kısa zamanda önem ve değerinin farkına varıp da el uzatacak bir sorumlu elin kendine uzanması ümidiyle var olma yolunda direnmeye devam ediyor.

yen o tesir gücü ile özellikle misalli birkaç cümle ile çözerdi.

Evde yaramazlık yapan çocuklar ebeveynleri tarafından ona şikâyet tehdidi ile yola getirilirdi. Onun ismi anılır anılmaz bu tür çocukları bir korku alır, yaptıkları yaramazlık neyse onu bir daha yapmayacaklarına dair anne-babalarına söz verir, çocukluk halinin elverdiği ölçüde kendilerini çekidüzene sokarlardı.

Kendisinde hafızlık talimi gören **Yayla Bayraktar**'ın söylediğine göre o bir ahlâk abidesiydi. Hıfzı çok muhkemdi. Demir gibi bir hafızdı. Dirayet sahibiydi. Geyikli İlkokulunda uzun yıllar öğretmenliğin ardından müdürlük de yapan şimdilerin emekli öğretmeni **Mehmet Özdemir**'in ifadeleriyle Geyikli köyünün dinî direği idi. Çünkü o bu köyde tek başına bir üniversite olmuş, İlahiyat Fakültesi görevi görmüştü. Hayat iksiri İslam'ın Geyikli'de neşv ü nema bulmasında en büyük emek sahiplerinden başta geleni o, ve aslen **Dervişoğulları** olmalarına rağmen köyde **Tubbağulları** olarak bilinen sülalesine ait bireylerdi.

O ve onun mensubu bulunduğu aile efradının verdiği hizmet gönüllere o kadar nakşolmuş olacak ki, Osmanlı'nın son döneminde gittiği seferberlikten 12 yıl 6 gün sonra ancak köyüne dönebilen, Geyikli'nin de ilk subayı kimliğini taşıyan **Hafız Temel Dural** oğlu **Hacı Ziya Dural**'a (84) şu sözleri söyletecekti: "Tubbağullarının bu köyün iliginde emeği var. Eskiden doktor diye bir şey yoktu. Birisi ağır hasta olduğu zaman onlara 'Gel! Yasin oku' derlerdi. Ancak onlar okurdu. Bir tabak turşuya hatim indirirlerdi. Molla İbrahim kaç sene Kıran'daki Merkez Camii'nde beş para almadan imamlık yaptı. Oğlu bu köyü hafız etti. Bu köye besmeleyi onlar çekti. Kur'an'ı onlar öğretti. Alagâvurlunun kicını, ölülerini onlar yıkadı. Onlar olmasaydı Alagâvurlunun cenazesi ortada kalacaktı." Bu yüzden olsa gerekti ki Hafız Temel Dural'ın oğullarına, "Tubbağullarının önüne söz söylenmeyecek" şeklinde vasiyeti vardı. Hacı Ziya Dural'a ait bu kanaat, emekli öğretmen **Muhtaroglu Ali Osman Bayraktar** için de geçerli olup, "Başkaları eşkıyalık peşinde iken Tubbağulları bu köye dini, diyaneti, medeniyeti öğretti" şeklinde dile getiriliyordu.

Yaşının çok ileri olmasına rağmen bile fetvalarında isabet kaydedirdi. Fetvalarında da hep edille-i şeriyye, yani Kur'an, Sünnet, İcma-ı Ümmet ve Kıyas-ı Fukaha zincirini esas alırdı.

Düşmanı bile onun için "İyi adam, adam gibi adamdır" derdi.

İşte bu "adam gibi adam"ın adı **Hacı Hafız Hasan Türkmen (1895-1996)**, Geyikli'nin Hasan Hafız'ı olup bütün bu hasletleri ona kazandıran şey yürüyen bir Kur'an olması ve yüzlerce sayıda yürüyen Kur'an yetiştirmesi idi. Hem de "Allah" demenin adeta yasak olduğu, dinî bir fide-lik yetiştirilmesine asla müsaade edilmeyeceğinin resmi ya-

Geyikli'nin Hasan Hafız'ı, aynı zamanda, halkın hafızasında "Seferberlik" olarak yer edinen 20. yüzyılın başındaki o zor zamanda vatan topraklarının müdafaası için Doğu Cephesinde gerekli yerlerde gerekeni yapanlardandı.

zılara döküldüğü, "Allahu Ekber" in "Tanrı Uludur" a dönüştürülme garabet, hatta cinayetinin işlenmekten çekinilmediği, ecdad yadigarı Osmanlı eserlerinden Osmanlı remzi tuğraların kazındığı, yol başta olmak üzere çeşitli bahanelerle camilerin haritadan silindiği, ahıra, saz evine dönüştürüldüğü, insan ile Yaratıcısı ve Yaratıcısının keliması Kur'an-ı Kerim ile bağları koparma girişiminin akıl almaz, mantık kaldırmaz boyutlara ulaştığı bir zaman diliminde bunu yapması idi.

● BUNLARI DA MI GÖRECEKTİK YA RÂB!

Allah keliması Kur'an ile muhatabı insan arasında var olan bağları koparma ve araya aşılması güç engeller koyma icraatlarının "Bunları da mı görecektik Ya Râb!" ilticasında bulunmayı gerektirecek bir zulüm boyutunda yaşandığı bu zaman diliminde kapısını sık sık çalan zulüm rüzgârına, çekmediği çile, yaşamadığı sıkıntı, uğramadığı hakaret kalmasına rağmen "**Sizin en hayırlınız Kur'an'ı öğrenen ve öğretenidir**" şeklindeki Hz. Peygamber sözünün gereğini yerine getirmekten bir an bile geri durmaması idi. Adı geçen Hadis-i Şerif'in gereğini yerine getirme iştiafına, bütün baskılara rağmen ruh köklerinden gelen sese kulaklarını tıkamayan Geyikli halkının, çocuklarına hem dünyevî hem

KUR'AN ÖĞRETİCİSİNE PAPAZ MUAMELESİ

Hafız Hasan Türkmen'in yetiştirdiği hafızlardan **Muhtaroglu Mustafa Lütfi Bayraktar**'ın anlattığı şekliyle bir keresinde kapıyı kesip, içeri dalan jandarmalar 10-15 çocuğu Kur'an-ı Kerim'i öğrenme suçu(!) işlerken yakaladılar. İçlerinden birisi hışımla konuşmaya başladı. Öyle sözler sarf etti ki duyan yeni bir işgal kuvvetinin jandarması zannederdi. "Vay papaz vaay! Bak hele! Yaptığın işe bak! Seni gidi papaz seni!" dedi. Diğer jandarma, "Senin bu yaptığın ne?" demekle yetindi. Hafız Hasan'ın cevabı "Çocuklara namaz duası öğretiyorum. Dininin kitabını öğretiyorum" oldu. Ağzından değil bir hafız, sıradan bir Müslüman için çıkmaması gereken sözlerin sahibi jandarma devreye girdi. "Şu Kur'an-ı Kerim'leri getirin. Üst üste yığın bakayım" dedi. Çocuklar denileni yaptı. Suç aleti(!) Kur'an-ı Kerim'leri iki sıra halinde üst üste yığdılar. Adı Mehmet olan bu jandarma adını bile sarsacak bir davranışta bulundu. Cebindeki çakmağını çıkardı. Allah keliması Kur'an-ı Kerim'leri yakmak için bir çaktı, iki çaktı tutuşturamadı. Çakmaya devam etti; yine tutuşturamadı. Daha devam edecekti ki diğer jandarma eri "Bırak Mehmet! Yahu bırak! Görmüyor musun yanmıyor işte!" nidasıyla kolundan tuttu, engel oldu da vahim bir cinayet işlenmesinin önüne geçildi. Bıraktı bırakmasına ama nereden kaynaklanıyor idiyse hincını alamamış olacaktı ki "papaz"lı sözlerine devam etti. "Papaz! Seni bir daha böyle yakalayayım, karakola kadar değnek elimde ne yapacağımı görürsün" tehdidini savurarak çekti gitti. Hafız Hasan, bütün bunlara aldırmadı. Eve yakın çeşitli yerlere gözcüler bırakıp Kur'an öğretmeye devam etti. Zaman 1944-1945 seneleriydi.

Zamanın zor şartlarına rağmen Allah kelâmı Kur'an ile Allah'ın murad ettiği adam gibi adamlık öğreten bir üniversite, bir İlahiyat Fakültesi misyonu üstlenen Hasan Hafız'a bu misyonun gereğini ifada Çanakçıbaşı Mevkii(üstte) ve Güney Mahalledeki bu iki ev üniversite binası olarak hizmet görevi gördü.

uhrevî, hem maddî hem manevî kazanç sağlayacak hafızlık için kapısını aşındırmaktan geri durmamasının da eklenmesiyle birlikte evini adeta bir arı kovanına çevirmiş olması idi. Kur'an tilavet eden çocukların arı kovanı misali vınlamaları bir şekilde nahiye Şalpazarı'na ulaşması sonucunda kapıyı kesen jandarmanın baskısına, Kur'an-ı Kerim yakma girişimlerine, "Seni gidi papaz seni" hakaretlerine, falaka tehditlerine rağmen doğru bildiği Kur'an öğretme yolundan geri dönmemesi suretiyle köyü Geyikli'ye 80 civarında hafız kazandırmış olması idi. "Hasan Hafız'ın talebeleri" olarak anılır olacak o hafızlar öyle bir misyon üstlenecekti ki, hem kendi köyleri, hem de komşu köylerin ihtiyaçlarına cevap verecek, dünyadan Yasin'siz göçme, ölülerin yıkanamama, cenazelerin ortada kalma tehlikesini bertaraf edecekti.

● ZOR ŞARTLARDA GELEN HAFIZLIK

Bu 80 civarında hafızın hafız olması kolay olmadığı gibi eşyanın tabiatına aykırı Tek Parti zulmü devri sandığa gömüldükten sonraki zaman dilimindeki özgürlük ortamındaki yıllarda sorulduğunda kendi kapısını da sıkça çalan o zulüm rüzgârını "Ankara'nın politikası böyle değildi. Ancak taşradakiler tarafından farklı algılandığı için bunlar oldu" şeklinde yorumladığına tanık olunan Hasan Hafız'ın hafız olması da kolay olmamıştı. Köylüleri Trabzon'un Tonya ilçesinden **Dumanoğlu Hoca** diye bilinen bir âlimi hoca tutmuşlar, köye getirmişlerdi. Fakirlik diz boyu idi. Elde-avuçta bir şey yoktu. Çile ve zahmetin bini bir paraya satılıyordu. Uzunevi mevkiinde olup da yaşanılan evleri, bir sabah uyanıldığında içi diz boyu kadar kar dolaçak şekilde bir yapıya sahipti. Buna bir de evin reisi **Molla İbrahim**'in

Yemen illerinden aşması eklenmişti. Bütün bunlara rağmen **anne Gülüşan**'ın, oğluna hafızlık öğretme aşkı ile dilencilik bile yaparak hocanın emeğinin karşılığını vermekten kaçınmaması neticesindedir ki Hasan Hafız, hafız olma fırsatını ancak yakalayabilecekti.

Hasan Hafız, çelimsiz bir yapıya sahipti. Kış mevsiminde Güney mevkiindeki evlerinde ikamet ediyorlardı. Kur'an öğretimi ise Uzunevi mevkiinde merhum **Bayraktar Bayraktar**'ın evinin yanındaki evde yapılıyordu. Çetin Kış şartlarında yol, iz olmazdı. Dolayısıyla gitmek çok ama çok zorlaşırdı. Aynı mahalleden bir arkadaşı daha vardı. İşte bu zor şartlarda o arkadaş, Hasan Hafız'ı sırtına alır, götürürdü. Bu arkadaş, Hafız Temel Dural'dan başkası değildi.

Böyle zorluklar yaşadığı içindir ki Hasan Hafız, köyünün çocuklarının Kur'an-ı Kerim öğrenmesi için çok çaba sarf etti. İnanılmaz bir gayret gösterdi. Tek parti döneminin o bilinen zulüm rüzgârına göğüs gerdi; kalkan oldu da olabilenlerden takriben 80 kişi hafız oldu. Olamayanlar ise Kur'an-ı Kerim'den oldukça önemli bir nefes teneffüs etme imkânı buldular.

80 kişi içerisinde Yemen illerine gittiği için hafızlık çalışması yarım kalmış bulunan babası Molla İbrahim de vardı. Yemen'e gidip de dönebilenlerden baba Molla İbrahim'in bıraktığı yerden başladığı hafızlık çalışmasına oğlu Hasan Hafız, kardeşi Hüseyin Hafız ile birlikte nezaret etti. Aralarında, "İkiniz de hafız oldunuz. Beni dinleyeceksiniz. Bazen de döveceksiniz", "Yok baba, dövmeyiz. Sen yeter ki, dersine iyi çalış!" şeklinde latifemari diyalogların geçtiği bir gayret sonunda o da hafızlık mertebesine ulaştı. Baba Molla İbrahim, Hasan Hafız'ın yürüyen Kur'an mertebesine ulaştırdığı ilk isim olması bir yana o aynı zamanda oğulları tarafından hafızlık talimine tutulan ilk ve tek isimdi de... Bu konuda köyünde emsali yoktu. Öyle ya nefsi elverir de hangi baba oğullarından talim-terbiye görmeye yanaşır. Bu örnek bile Hasan Hafız adının niye bu kadar ağızlarda dolaştığının, unutulmazlar listesinde yer aldığı, yapılan dualardan eksik edilmediğinin göstergesi olmaya yeter de artardı bile...

Sadece kendi köyünden değil çevre köy, il ve ilçelerden de hafızlar yetiştiren Hasan Hafız'ın hafızalardan silinmeyen özelliği, Kur'an öğretimi anında sert bir tavır benimsemesi ve gerektiğinde dayak atmaktan çekinmemesi idi. O, dayacağı bir terbiye aracı olarak kullanıyordu. "Dayak cennetten çıkmadır" sözü sanki onun elinde anlamını buluyor olmuş olacak ki yetiştirdiği hafızlardan bir çoğuna aradan uzun yılların geçtiği bugünlerde bile "Eğer onun dayağını yemeseydik adam olamazdık" sözünü söyletiyordu. Kendisinde hafızlık talimi görmüş bulunanlardan emekli öğretmen **Ali Osman Karagöz**, bu sertliği, "İçinde yumuşaklık bulunan eğitimci bir sertlik, odun gibi değil elmas misali bir sertlik" olarak tanımlıyor.

Bir başka özelliği ise 3-4 hafız adayını aynı anda talim ettirebiliyor olmasıydı. Oldukça kalabalık bir hafız adayı kitlesi bulunduğu içindir ki çoğu zaman aynı anda 3-4 hafız adayını dinlemek zorunda kalıyordu. Bu dinleme anında hafız adaylarından bir tanesi hata yaptığı anda, anında, "Sen şurayı yanlış okudun. Ayeti baştan al. Sayfayı baştan al."

“OKU MUSTAFA OKU”

Hatiboğlu **Mustafa Demir**, Hasan Hafız'ın talebelerindendi. Babası Abdullah onu hafızlık çalışması için Hasan Hafız'a gönderir, o ise çocukluk gereği kaçır, saklanırdı. Saklandığı yer ise enteresan bir yer olup evlerinin çardağı idi. Evde insan kalmayınca aşağı iner, yer-içer, hafızlık öğretiminden dönüş vaktine kadar tekrar bu çardağa çıkardı. Onun bu kaçamağının farkına ise ancak üç günün sonunda varılabildi. Bugün yarı hafız sayılan Mustafa Demir'in bu tavırlarına kızan Hasan Hafız, öğretim anında bu kızgınlığını dile getirmekten çekinmez, "Oku Mustafa oku / Belki hafız olursun / İramazan (Ramazan) geliyu / Terefi (Tera-vih) kıldırırısın" türküsü ile kelimelere dökerdi. Bu türkü diğer hafız adaylarının dilinden düşmezdi.

1895 yılında doğan Hasan Hafız, 12.10.1996'da zerre miktarı hayrın da, zerre miktarı şerrin de karşılık bulacağı ebedî âleme rihlet etti. Gelecek nesillere gıpta edilen bir isim bırakarak Gültepe Mahallesi Konakyanı Mezarlığındaki inşallahu Teâlâ "Cennet bahçelerinden bir bahçe"deki yerini aldı. / Başındaki gök mavi-deniz mavisi arası örme işi sarı, sünnet-i seniyyeye uygun sakallı yüzüyle müthiş bir uyum sağlamış kalın çerçeveli gözlüğü ile hatırladığımız Hafız Hacı Hasan Türkmen sadece hafızlık değil adam gibi adamlık da öğrettiği için belde sakinleri arasında paha biçilmez bir saygınlığa sahipti.

ikazında bulunuyordu. Öğrencileri yıllar sonra bu olayı kendi aralarında yâd ederler, "Hocamız ne kadar zeki bir insanmış ki aynı anda dört kişiyi, dört kişi de farklı sure ve ayetleri okumasına rağmen hatalarını bulup düzelttiyordu." derlerdi. Böylece de nasıl bir hocada talim etmiş olduklarını çevrelerine hissettirirlerdi.

● SEFERBERLİK YOLUNUN YOLCUSU

Geyikli'nin bu Hasan Hafız'ı, aynı zamanda, halkın hafızasında "Seferberlik" olarak yer edinen 20. yüzyılın başındaki o zor zamanda vatan topraklarının müdafaası için gerekli yerlerde gerekeni yapanlardandı. Onun yolu ilk etapta Erzurum taraflarına çıktı. Bir ara Sivas'ta bulundu. Sivas'ı, Erzurum'u, Elazığ'ı yürüyerek dolaştı. Askerlerin ayaklarındaki çarıkları çıkarıp yediklerine şahit oldu. Topbaşında dürbüncü idi. Ayarlar, numara verir ve ona göre ateş ederlerdi. Bir ara askeri bulunduğu alayın çok ama çok âlim bir hocası vardı; ona hizmet etti. Sonrasında geçtiği Erzurum'da 3-4 ay depoda görev yaptı. Nene Hatunları tarihi mal eden ve sürüler halinde saldıran Rus askerlerine karşı verilen o ünlü Erzurum direnişlerinde bulunan bir alayda yazıcılık yaptı.

● RAHATLIĞA UZAK BİR HAYAT

Rus askerlerinin sürüler halinde saldırısı karşısında Alayları çok büyük zayıf verdi. Adeta eridi, yok oldu. "Bozuldu" tabiri ile Geyikli yaşlılarının dilinde yer edinen sonuç kapıyı çaldı. Geri çekilip emin bir yere geldiklerinde komutan, "Hafız! Askeri içtima yap" diye emretti. İçtima olunup "Sağdan say!" emri verildiğinde, "Bir, iki, üç, dört, beş...", son olarak da "On iki" sesleri duyuldu. Kala kala 12 kişi kalmışlardı. Bu vahim manzara karşısında komutandan, "Herkes terhis, Herkes başı selametine" emri geldi. Bu emri duyan herkes gibi Hasan Hafız da terhis edilenler kervanına katıldı. Palandöken dağı aşır Bayburt'a, oradan Gümüşhane'ye geldi. Yolda lazım olur diye tüfek ve kendisine yetecek kadar fişek almıştı; yorulduğu için bunları derin bir göle atıktan sonra Torul üzerinden Zigana'ya ulaştı. Önce Kadirga yaylası üzerinden köyüne gitmeyi düşündü. Sonra vazgeçti. Trabzon yolunu takip edip Beşikdüzü'ne geldi. Yorgunluğuna akşam karanlığı basması da eklenince bugün Yeşilköy beldesine dönüsen eskinin Abdallı köyünde bir evin kapısını çaldı. Kim olduğu, nereden gelip nereye gittiği hakkında bilgi verdi. Misafir oldu. O günün şartlarında kendisine güzel bir yatak hazırlandı. Üzerini çıkarıp yattı. Ancak savaş başladı başlayalı hiç yatak yüzü görmemişti. Hep taşın, toprağın, çimenin üzerinde yatmıştı. Onun için olsa gerekti ki rahat yatakta rahat edemedi. Kalktı. Yatağı bir güzel düzeltti. Kıyafetlerini giydi ve tahtanın üzerine yatıverdi. Ertesi sabah evin ihtiyar kadını onu kaldırmaya geldiğinde bir de ne görsün, misafiri tahtanın üzerinde yatıyordu. Uyanırdı. "Oğlum, yatakta niye yatmadın?" diye sorunca, aldığı "Rahat yatakta rahat edemedim" cevabı üzerine hayretler içinde kaldı. Evin reisi Kara Ali ise çoktan soluğu Geyikli'de almış, annesi Gülüşan'a müjdeyi vermişti. Çünkü giden geliyor, bir daha geri dönmüyordu.

"Rahat yatakta rahat edemedim" sözleri bir işaret fişegi olsa gerekti ki o, köyü Geyikli'ye döndükten, baba ocağına ulaştıktan sonra da rahat yüzü görmedi. Sırf Kur'an-ı Kerim öğretmeye çalıştığı içindir ki öz vatanında garip ve parya muamelelerine maruz kaldı. Takvimler 12.10.1996 tarihini gösterirken de zerre miktarı hayrın da, zerre miktarı şerrin de karşılık bulacağı ebedî âleme rihlet etti. Gültepe Mahallesi'ndeki Konakyanı Mezarlığına defnedildi. Geride kalanlara hep iyiliklerle, güzelliklerle birlikte anılan, gıpta edilen **Hacı Hafız Hasan Türkmen** diye bir isim bırakarak berzah âleminde inşallahu Teâlâ "Cennet bahçelerinden bir bahçe"deki yerini aldı. □

Araştırma:
Kamil Bayraktar
kamilbayraktar@gmail.com

Sadece hafızlık değil Kur'an-ı Kerim'i yüzüne okuma isteklileri de işin içine girdiği için adeta bir arı kovanına dönen "Ev üniversitesi"nde Hasan Hafız'ın en büyük yardımcısı hanımı, Kadıroğlu kızı Fadime idi. Fadime Teyze, ev-bağ-bahçe-ahır gibi kendi işlerinin yanı sıra yüzlerce hafız ve adam gibi adam olma adayının yıllarca kahrını çekti. Çamura batmış çarıklarını-çoraplarını yıkadı, kuruttu. Aç olanları yedirdi, içirdi. Dersini yapmayıp da öğrenmesi için "Ev üniversite"de hapis cezasına çarptırılanları misafir etmek durumunda kaldı. Bir kez bile durumundan şikayetçi olduğuna tanık olunmadı. 26.04.1977'de vefat eden Fadime Teyze'ye olan vefa borcunu ödeme konusunda da "geçer not", hak edildiği söylenemez. Bunun en büyük nişanesi ise, mezarının "Şu garipliğe bak!" şeklinde işaretle "Böyle hizmet ehli bir kadının mezarı hizmet ettikleri tarafından böyle mi bırakılmalı idi" değerlendirmesine tâbi olacak, duvarları çatlayıp yıkılmaya yüz tutacak hali idi.

Fotoğraflar: Kamil Bayraktar ve Türkmen âle albinü

Şalpazarı ilçemize bir dönem belediye başkanı olarak hizmetlerde bulunmuş olan Sayın **Mehmet Muhcu** ile görüştük ve belediyeçilik anlayışı, zor şartlarda yapmış olduğu hizmetler, tekrar seçilememesi üzerine fikir, duygu ve düşüncelerini aldık. O hala bir Ağasar sevdalısı ve Şalpazarı için yapılan bütün faaliyetlerin daima gönülden destekçisi. Sorularımıza verdiği samimi cevapları okuyunca, bu tesbitimizde yanılmadığımızı kolayca anlayacaksınız.

MEHMET MUHCU:

Bu makamlara gelirken siyasi olarak gelir siyasi olarak gidersiniz. Biz gelirken de bunu biliyorduk. Demokrasilerde takdir yüce millettir. Hiçbir dünyevi makam ebedi değildir. Bazen gelen gideni aratır, bazen de gelen gidenin kurduğu sağlam temeller üzerine güzel eserler bina eder...

✓ **Bir dönem belediye başkanı olarak yaptığınız hizmetler dolayısıyla Şalpazarı halkı sizleri yakından tanıma fırsatı buldu. Daha geniş bir kitleye ulaşmakta olan Ağasar dergimiz için özgeçmişiniz hakkında neler söylersiniz?**

MUHCU: Kısaca kendimi şöyle tanıtabilirim: Trabzon ili Şalpazarı ilçesinde 03.01.1963 yılında dünyaya gelmişim. Öğrencilik hayatımdan sonra 15.12.1985 yılında Şalpazarı'nda serbet muhasebeci mali müşavir olarak ticari hayatıma başladım. Ticari hayatımın yanında siyasi ve sivil toplum kuruluşlarında da ilçeme hizmet etmek için her platformda yer almaya gayret gösterdim. Şalpazarı Ziraat Odası kuruluşu ve başkanlığı, Şalpazarı Kızılay Derneği kuruluşu ve başkanlığı, Şal-

pazarı / Geyikli Amatör Spor Kulübü başkanlığı, 1994-1999 yıllarında yapılan yerel seçimlerde Şalpazarı Belediye meclis üyeliği, 1999-2009 yıllarında Şalpazarı Belediye başkanlığı görevlerinde bulundum. Halen Şalpazarı'nda serbest muhasebeci mali müşavir olarak ticari hayatımı devam ettirmekteyim. Evliyim ve üç çocuk babasıyım.

✓ **Şalpazarı ilçemize belediye başkanı olmak için aday olmaya sizi sürükleyen sebepler nelerdi?**

MUHCU: Beni Şalpazarı'na belediye başkanı olmaya sürükleyen nedenlerin en başında, bu ilçeyi ve ilçenin insanlarını çok sevmem gelmiştir. Bunun yanında, devamlı bu ilçede yaşadığım için ilçenin sorunlarını biliyordum ve

çözüm yollarını da bulabileceğime inandığım için aday oldum.

✓ **Başkan seçildikten sonra Şalpazarı halkının teveccühüne yeterli derecede karşılık verebilme imkanı bulabildiniz mi? Ne gibi zorluklarla karşılaştınız ve bu zorlukları nasıl aşabildiniz?**

MUHCU: Şalpazarı insanın en önemli özelliklerinden bir tanesi, sevdiği insana "seni seviyorum" diyerek açıktan yüzüne söylemez; kalpten sever. Eleştirisi de aynıdır. Yüzüne karşı eleştiri yapmaz; gıyabında eleştiri yapar. Benim gözlemlediğim garip bir tavidir bu.

Görevde bulunduğum sürede, imkanlarımız ölçüsünde halkımıza hizmet etmeye azami gayret gösterdik.

Kapımızı çalan, sıkıntısı olan vatan-daşlarımızı hiçbir zaman boş çevirmeye özen gösterdik. İmkanlarımız nispetinde dertlerine deva olduk. İmkansızlık sebebiyle yapamadıklarımız için de vatandaşımızı ikna etmeyi ve gönlünü almayı başardık.

Belediye başkanlığım döneminde karşılaştığım en büyük zorlukların başında, insanların genel değil de münferit taleplerde bulunması oldu. Bunun yanısıra, hizmetlerimizi yürütürken tabiki büyük resmi ve maddi zorluklarla karşılaştık. Ancak bunları ikili ilişkilerimizle birlikte aştık.

✓ **Şalpazarı sizin başkanlığınız döneminde, o güne kadar yapılamamış birçok hizmete şahit oldu. Döneminizde yaptığınız başlıca hizmetleri sıralar mısınız?**

MUHCU: Bizden önce de elbette ilçemize birçok hizmetler yapıldı. Bunu inkar etmiyorum. Ancak bizim göreve geldiğimiz dönemde Şalpazarı'nın birikmiş birçok sorunu vardı. Bu sorunları görerek ve bilerek göreve geldik. -Bu sorunların başında altyapı sorunu geliyordu. Biz ilk önce Şalpazarı'nın merkezinden başlayarak bu sorunları çözdük.

-Elektrik ve telefon tellerini yer altına indirdik.

Bizden önce de elbette ilçemize birçok hizmetler yapıldı. Bunu inkar etmiyorum. Ancak bizim göreve geldiğimiz dönemde Şalpazarı'nın birikmiş birçok sorunu vardı. Bu sorunları görerek ve bilerek göreve geldik. Bu sorunların başında altyapı sorunu geliyordu. Biz ilk önce Şalpazarı'nın merkezinden başlayarak bu sorunları çözdük. / Biz bu işleri yaparken sadece ben değil biz merkezli olarak hareket ettik ve münferit değil ekip olarak çalıştık. İyi bir planlama yaptık ve işlerimizi sıkı takip ettik. Halkımıza samimi olarak hizmet etmeyi amaç edindik.

Şalpazarı'na yapılan hizmetlerden kesitler

-Merkezden geçen derenin bir bölümünü ıslah ettik.

-Merkezdeki alt şebekeyi yeniledik.

-Bunun yanında merkeze bağlı altı mahallede yeni yollar yaptık. Ayrıca merkezden mahallelere giden yolları genişlettik.

- İki mahallemizin de belirli kısmını beton parke ile kapladık.

-İçme suyu arıtma tesisimizi onardık.

-Şalpazarı'nın kültürünü dünyaya tanıttık. "Şalpazarı(Ağasar)Kültür Şenliği"ni biz başlattık ve yedi yıl bunu aksatmadan yaptık.

✓ **Bu kadar yoğun hizmeti, bu kadar kısa bir sürede nasıl başardınız? Başarınızın sırrı nedir?**

MUHCU: Biz bu işleri yaparken sadece ben değil biz merkezli olarak hareket ettik ve münferit değil ekip olarak çalıştık. İyi bir planlama yaptık ve işlerimizi sıkı takip ettik. Halkımıza samimi olarak hizmet etmeyi amaç edindik.

✓ **Yaptığınız hizmetler için yeterli ekonomik kaynak bulmakta zorlanmadınız mı? Bu kaynağı nasıl temin ettiniz?**

MUHCU: Yaptığımız hizmetleri yaparken kaynak bulmakta tabiki zorlandık. Ancak kişisel/ikili ilişkilerimizle ve ısrarımızla bunu başardık.

✓ **Şalpazarı'na hizmet nöbetini, -politikanın bir cilvesi olarak- yeni**

başkana devrettiniz...Yeni başkanla devam eden belediye hizmetlerini nasıl buluyorsunuz? Şalpazarı için bundan böyle yapılması gerekenler sizce nelerdir?

MUHCU: Bu makamlara gelirken siyasi olarak gelir giderim. Biz gelirken de bunu biliyorduk. Demokrasilerde takdir yüce millettir. Hiçbir dünyevi makam ebedi değildir. Bazen gelen gideni aratır, bazen de gelen gidenin kurduğu sağlam temeller üzerine güzel eserler bina eder. Bu bağlamda mevcut belediye başkanının çalışmalarının takdirini halka bırakıyorum.

✓ **Son olarak, dergimiz aracılığı ile ne mesaj vermek istersiniz?**

MUHCU: Son olarak benim söyleyeceğim, bugüne kadar Şalpazarı'na hizmet eden ve ahirete intikal etmiş belediye başkanlarımıza Allah'tan rahmet diliyorum. Sağ olanlara da teşekkür ediyor ve uzun ömürler temenni ediyorum.

Ayrıca Ağasar dergisi hakkında da şu düşüncelerimi ifade etmeyi bir görev addediyorum: Ağasar dergisi, son yıllarda Şalpazarı insanının biraraya gelerek yapmış olduğu en güzel çalışmalardan birisidir. Her sayısını yakından takip ediyorum. Emeği geçen bütün arkadaşlara canı gönülden teşekkür ediyorum.

Bunun yanında bir de sitemim olacak. Bu dergimize, Şalpazarı insanlarının yeterince sahip çıkmadığını görüyorum. Ülkemizde nadir kuruluşların, güçlü belediyelerin ancak çıkarmaya cesaret edebildiği türden olan bu güzide yayına Şalpazarlı insanlarımızın daha fazla sahip çıkmalarını ve destek vermelerini temenni ediyorum. □

Katkı/Doküman:

Cengiz Bayram

(Şalp. Dereköylüleri Eğitim ve Sos. Yard. Derneği Başkanı)

Şalpazarı ilçesi

Ağasar dergisi, son yıllarda Şalpazarı insanının biraraya gelerek yapmış olduğu en güzel çalışmalardan birisidir. Her sayısını yakından takip ediyorum. Emeği geçen bütün arkadaşlara canı gönülden teşekkür ediyorum. Bunun yanında bir de sitemim olacak. Bu dergimize, Şalpazarı insanlarının yeterince sahip çıkmadığını görüyorum. Ülkemizde nadir kuruluşların, güçlü belediyelerin ancak çıkarmaya cesaret edebildiği türden olan bu güzide yayına Şalpazarlı insanlarımızın daha fazla sahip çıkmalarını ve destek vermelerini temenni ediyorum.

Resimler: Cengiz Bayram ve Mehmet Muhcu arşivi (mmuhcu61@gmail.com)

YANLIŞ İŞLERİMİZ

Başkasının gözünde
Çöpe bakar güleriz;
Gözümüzde merteği
Sorana normal deriz.

Gariban hata yapsa
Kafasını keseriz;
Zengin dünyayı yaksa
Olur bu işler deriz.

Torpillinin işini
Dağlardan aşırırız;
Sahipsizin yönünü
Düz yolda şaşırtırız.

Mazlumlara dur deriz;
Zalimlere vur deriz.
Başında tüy bitmemiş
Yetim hakkını yeriz.

Makam mevki uğruna
Yalakalık yaparız;
Kardeşimizi bile
Menfaate satarız.

Bu işler düzelir mi?
Sorarım kimse bilmez;
Kör olmuş gözlerimiz
Gerçeği neden görmez?

Garibanların ahı
Zalim yanına kalmaz;
Batar zulüm gemisi
Sonsuzluğa yol almaz.

Dertliyim içim yanar,
Dokunman yaram kanar;
Murteza'nın derdini
Yüreği yanan anlar.□

Murteza BAYRAKTAR
(10 Ocak 2010)

DAĞIT DUMANLARINI
SİSDAĞI

İki de bir çekilir silahlar, savaşlar olur
Göçüp gider nice canlar.
Bazen Arap, bazen Bosnalı, bazen Türk
Hep geliriz büyük oyunlara.
Bodoslamasına dalarız maceraların
Bazen ortasına, bazen kenarına.
Hemen teşhisi koyarız
Olayların gidişatına;
Gene yaptı yapacağını birileri...
Geldik Siyonizmin oyununa.
Olmaz be kardeşim böyle bir savunma!
Elin varsa Siyonizmi,
Senin de olsun biyonizmin, canlı ve diri.

Kul köle yaparsan kendine kitleleri,
Bilinçsiz kitleler sana yetiştiremez elbet
Devrin Alparslanını Fatihini Mustafa Kemalini.
O zaman bozamazsın oyunları.
Oyun bozmak için oyun bilmelisin elbet
Yetmez, oyun oynayacak adamların olmalı
O zaman sana uğramaz hiçbir zillet

Sabırlı ol be Sisdağı!
Niyetim, sözü sana getirmek.
Onun için başlığı seninle attım.
Biliyorum mağrursun ve büyüksün;
Hoşlanmazsın mağdur edebiyatından.

Bizler kabullenmesek de be Sisdağı,
Ne yazık ki gerçekler böyle!
Bil ki yedi cihan,
Güneşi bizden saklayan
Zirvendeki sis gibi puslu.
Kafalar bulanık ve karışık;
Göremiyoruz gerçekleri;
Gözlerimiz sanki kör.
Gülsün artık aydınlık güneş,
Dağıt be sisini, dumanını;
Biz de yaşayalım artık
Aydınlık yarınları.□

Mustafa BULAN

Vakıfbank İstanbul-Kartal Şube Md.
(23.03.2011)

Ali Demirbaş

“ÇOK ARANACAK” BİR “ESKİ MUTAR”

Geyikli’ye 17 yıl muhtarlık yaptı. Zamanın zor şartlarına rağmen yaptığı hizmetlerle gönüllerde silinmez bir iz bıraktı. “Eski Muhtar” denilince hep onun adı akla gelen Ali Demirbaş da “çok aranacaklar” listesindeki yerini aldı.

Araştırma:

Kamil Bayraktar

kamilbayraktar@gmail.com

Çok yakın bir geçmişte Geyikli’nin bir çınarı daha göçtü. Kendisini yakından tanıyanların, göçtüğü ebedî aleme uğurlanış merasiminde arkasından “onu çok arayacağız” dedikleri, yöre tabiriyle bir “cemaat adamı”, sözü dinlenir, saygı duyulur bir ağır taş daha bu fani dünyadaki yerinden koptu. Berzah alemindeki yerini aldı.

25.04. 2011 Pazartesi günü, 86 yaşında ebedî aleme rihlet eden bu çınarın adı İbrahimoğulları sülalesinden **eski muhtar Hüseyin**, kütükte yazılı şekliyle **Ali Demirbaş**’tı.

O BİR BABA DOSTUYDU

Geyikli’ye, daha köy statüsünde iken 1967 ilâ 1985 yılları arasında 17 yıl gibi bir uzun süre muhtarlık yapan bu çınar, her şeyden önce söylemek gerekirse bu satırların yazarının baba dostuydu. 1985 yılında vefat eden babam **Eşref Bayraktar**’dan hep stayişle bahseder, “Eşref gibi milliyetçi bir adam zor bulunur” derdi. Hak bildiği yolda gözünü budaktan esirgemezliğinden, hakkını-hukukunu savunma konusundaki medeni cesaretinden, cesur bir adam olup korku nedir bilmeyişinden, çalışkanlığından, köy için bir hizmet söz konusu olduğunda hep içinde yer alışından bahsederdi.

Aralarında öyle bir dostluk oluşmuştu ki bu dostluk, vefat öncesi 11 ay hasta yattığı dönemde sık sık ziyaret ettiği babamı ziyaretlerinden birisinden ayrılırken, “Eşref! İnşallah aramızdaki bu dostluk evlatlarımız tarafından da devam ettirilir” demekten kendini alamadığı cümle ile taçlandırılmış bir dostluktu.

Yine bir keresinde Geyikli sakinlerinden **Hatiboğlu Muhammed Ağa (Gülay)** babamı ziyarete gelmişti. Yakalandığı kanser illeti babamın bacaklarında dayanılmaz ağrılara sebep oluyordu. Buna tanık olan Muhammed Ağa, saf-temiz köylü aklıyla keçi kılından yapılan “çöpür çorabı” giyerse ağrının dineceğini söylemişti. Gittikten sonra babamın ilk ziyaretçisi Eski Muhtar Ali Demirbaş olmuştu. Ne garip tesadüftü ki ayağında çöpür çorap vardı. Sohbet-

leri sırasında konu gündeme gelince, ayağındaki bu çorabı hemen çıkarmış, babama vermiş, bir diğergâmlık örneği sergilemişti.

Aralarındaki bu dostluk, günümüz siyaset erbabına ders teşkil edecek bir nitelik de arz ediyordu. Öyle ki bu, birbirlerinin amansız rakibi iki farklı siyasi parti taraftarı olmalarına rağmen oluşan ve ölünceye kadar sürdürülebilen bir dostluktu. Babam Halk Parti’li, altı okçu, CHP’li, Ecevitçi; Ali amca Demokrat Parti’li, kıratçı, Adalet Partili, Demirel’ci idi. Bu iki köklü siyasal hareket ve taraftarları arasında “neler oldu neler!” denilebilecek türden nice müessif hadiselerin olduğu süreçler bile şimdinin bu iki merhumu arasındaki dostluk bağını zedeleyememişti.

MUHTARLIKTA BİR REKOR

Eski Muhtar Ali Demirbaş, kendisinin tabiri ile 41’li idi. Yani Rumî 1341 (Miladî 1925) tarihinde Geyikli Kö-

Geyikli’nin çilekeş kadınları, anaları, kızları ve hatta çocuklarının su çileleri onun muhtarlık döneminde sona erdi. Anaların belleri kova yarası olmaktan, geleneksel kuşakları ıslaklıktan çürümekten kurtuldu. Şimdilerde lağvedilmiş bulunan YSE adı da T tipi çeşmelerin üzerinde yadigâr kaldı.

yünde doğdu. Üç yaşında iken babasını kaybetti. İki kardeşi ile birlikte yetim kaldı. Dünyaya gözünü açtığı dönemin hemen herkesi kuşatan yoksulluğuna bir de yetimlik eklenince okula gidemedi. Okuma yazma öğrenemedi. Daha sonraları da işin içine ailenin geçim yükünü sırtlanmaya ortaklık girince okuma-yazma ortam ve imkânlarından hep uzak düştü. Ve bir ömür boyu bu kaderi yaşamak zorunda kaldı. Fakat bu, onun 17 yıl gibi rekor sayılacak bir süre köyü Geyikli'ye muhtar olup, o zamana kadar tadılmamış bir çok hizmeti köylüsü Geyiklililerin ayağına getirmesine engel olamadı. Başta Geyikli Köyü İlkokulu Müdürü merhum **Hafız Hacı Muhammed Türkmen** ile öğretmen **Mehmet Özdemir** olmak üzere küçük oğlu **Alaattin Demirbaş** onun kalemi, yazanı, okuyanı oldular. Onun zamanında ve ilk kez tanışılan hizmetlere ortaklık şerefini paylaştılar. **Osman Karagöz** (Karahasanoğlu), **Kadir Bayraktar** (Tükeçoğlu), **İbrahim Gülay** (Alimanaoğlu), **Mehmet Öngöz** (Bomba Mehmet), **Murat Balta**, **Mustafa Gülay** (Kotalioğlu), **Mürsel Kenan**, **Hasan Gülay** (Garip Hasan), **Zeynel Şengül**, **Kadir Uçan** (Tümenoğlu), **Murat Akkaya**, **Bahri Balta** bu şeref paylaşmada ihtiyar heyeti azaları olarak yer aldılar.

ARABA YOLU HAYALDI

Ali Demirbaş, muhtar oluncaya kadar Geyikli hudutları dahilinde hemen her şey elde veya sırtta taşınıyordu. At, katır, eşek gibi hayvanlar Geyikli insanının bu çilesini paylaşıyordu. Ama yaşayanların bildiği şekliyle yük o kadar ağırdı ki bu paylaşma yetmiyordu.

Bu yükü önce hafifletip, sonra da kaldıracak "araba yolu" bazı Geyikli ileri gelenlerinin söylediğine göre hayallerde bile yoktu. Geyiklili, hayalini bile kurmadığı "araba yolu" gerçeğiyle ilk kez Eski Muhtar Ali Demirbaş döneminde tanıştı. Geyikli, Şalpaazarı'na bağlı 27 pare köy içinde ilk kez dozer, kompresör görme, "araba yolu" vurma ayrıcalığını yaşadı. Operatörün "Bismillah" deyip bıçağını toprağa vurduğu ilk an ve ilk haftada kompresörcü eksikliğini, madencilik tecrübesiyle Eski Muhtar Ali Demirbaş giderdi. Yaklaşık 10 gün süreyle dinamitlenecek kayaları o deldi. Dozercileri kendi evinde misafir etti. Yedirip, içirip, yatırdı. Aile efradından aldığımız bilgilere göre öyle zamanlar olurdu ki çocuklara yemek kalmaz, aç yatmak zorunda kalırlardı.

Bu "araba yolu" vurma girişimini, köylüsünün düğün-dernek havasında karşılamasına, çalışmalara bizzat katılmasına, yapılamaz denilen duvarları bir günde yapmasına, yakıt ve dinamit ücretleri dahil dozer operatörleri ile günün çalışanlarının yeme-içme ihtiyacını nöbetleşe olarak karşılamasına rağmen bu hizmetin yol almasında çok da sancılı günler yaşandı. "Mal canın yongasıdır"da ifadesini bulan gerçeğe çokça yüz yüze gelindi. Dozerin bıçağı arazisine dayanan hemen her köy sakini bu bıçağın arazisini bölmesine insanî bir insiyakla engel olmaya çalıştı, direnç gösterdi. Bu dirençler, Eski Muhtar Ali Demirbaş ve ihtiyar heyeti önderliğinde Geyikli ileri gelenlerinin akl-ı selime dayalı çabaları ile kırılabilirdi de **Geyikli, İlkokul** ve **Merkez Camii**'nin bulunduğu **Kıran Mevkiine** kadar uzanan bir "araba yolu"na kavuştu.

Bu kavuşmaya giden yolda, Nazlı'nın Evyanı denilen

Oğlu Alaattin'den torunları Gülüşan ve Mert ile birlikte görülen Eski Muhtar Ali Demirbaş, üç erkek, dört kız, evlat sahibiydi.

Ali Demirbaş, muhtar oluncaya kadar Geyikli hudutları dahilinde hemen her şey elde veya sırtta taşınıyordu. At, katır, eşek gibi hayvanlar Geyikli insanının bu çilesini paylaşıyordu. Ama yaşayanların bildiği şekliyle yük o kadar ağırdı ki bu paylaşma yetmiyordu. / Bu yükü önce hafifletip, sonra da kaldıracak "araba yolu" bazı Geyikli ileri gelenlerinin söylediğine göre hayallerde bile yoktu. Geyiklili, hayalini bile kurmadığı "araba yolu" gerçeğiyle ilk kez Eski Muhtar Ali Demirbaş döneminde tanıştı.

Zamanın zor şartlarına rağmen yeni muhtarlara örnek teşkil edecek bir acım ve gayretle yaptığı hizmetleri dolayısıyla "Eski Muhtar" Ali Demirbaş, İstanbul'daki Geyikli Beldesi Kültür ve Sosyal Yardımlaşma Derneği tarafından küçük oğlu Alaattin'in elindeki bu plakette ödüllendirilmiştir.

Oğlu Mustafa'nın Mersin'de askerlik yaparken 26.11.1971'de nöbet sırasında denize düşüp vefat etmesi dolayısıyla "şehit babası" payesi de bulunan "Eski Muhtar" Ali Demirbaş, kendisine emanet bırakılan gelini Ayşe ve torunu Hüseyin'i evlatlarından ayrı tutmayarak bir "emanete riayet" örneği de sergileyen birisiydi.

mevkie gelindiğinde, "Şuradan dümdüz gene evine yol vur!" tekliflerine Eski Muhtar Ali Demirbaş'ın cevabı "hayır!" oldu. "Yol önce Kıran'a çıkacak" dedi. Kendi evinin yanına yol ise ancak Geyikli, belde belediyesi olduğu 1992 yılından sonra, yani dozerin bu topraklara bıçağını dayadığı zamandan neredeyse çeyrek yüzyıl sonra geldi.

SU ÇİLESİ SON BULDU

Geyikli Köyü 600 haneden oluşuyordu. Bu haneler Anadolu'nun çoğu köyünde olduğu gibi öyle yan yana kümelenmiş değildi. Hemen her tarlanın başında bir veya birkaç ev olmak şeklinde yayılmıştı. Köyün neredeyse bütün hudutları içine serpiştirilmiş bu evlerin içinde insan unsurunun en temel ihtiyaç maddesi "su" namına bir şey yoktu. Ama, başta yeme-içme olmak üzere, el-yüz yıkamak, tuvalette kullanmak, banyo yapmak, abdest almak, o zamanlar hanelerin çok ama çok önemli bir geçim kaynağı olan hayvanların "yal" denilen yiyeceklerini hazırlamak vs. için su gerekiyordu. Bu su ise sonraları çeşmelerle biraz yaklaşırsa da evlerden uzak mı uzak teknelerden, ırmaklardan, yağmur suyu yalaklarından temin ediliyor, kova veya kazanlarla sırtta taşınarak getiriliyordu. Çamaşırları yıkamak için tekne veya çeşme kapılarında çekilen çile de işin cabasıydı. Eski Muhtar Ali Demirbaş, devletin kapısını aşındıra aşındıra 60 bin metre su borusu temin etti. Zamanın kurumu YSE (Yol-Su-Elektrik Kurumu) yetkililerini köyüne taşıdı. Köy sakinlerinin de boru yataklarını eşmeleri suretiyle "su" denilen olmazsa olmaz ihtiyaç maddesi artık evlerdeki musluklardan akmaya başladı. Geyikli'nin çilekeş kadınları, anaları, kızları ve hatta çocuklarının taşıma suyla değirmen döndürme çileleri sona erdi. Anaların beleri kova yarısı olmaktan, geleneksel kuşakları ıslaklıktan çürümekten kurtuldu.

HİZMET ZİNCİRİNDEN HALKALAR

Geyikli tarihinde çok önemli yer teşkil eden bu iki alt yapı hizmetini Sağlık Ocağı, PTT şubesi ve telefon, elektrik, Dereyol mevkiine yeni bir su değirmeni, sıra temini

başta olmak üzere ilkokulun fiziki şartlarını iyileştirme hizmetleri takip ededursun, sosyal hayattaki bazı problemler de çözüme kavuşturuldu. Bir kangren haline dönüşmüş bulunan **kız kaçıarak evlenme ve başlık parası ayıbı**, Kaymakamlığın "olur"u alınarak ihtiyar heyeti kararıyla ortadan kaldırıldı. Yine bir ihtiyar heyeti kararıyla keçilerin ormanı tahrip etmesinin önüne geçildi. Geyikli'nin hem komşu bazı köyler, hem de komşu illerin ilçeleri ile bir çok sınır ihtilafları olup şu ana kadar bile bazıları sağlıklı bir şekilde sonuçlandırılmamış bulunan bu ihtilaflarda köyünün menfaatlerini savunmada gerekli dirayeti gösterdi. Yazışmalarında kendisine yardımcı olan şimdinin emekli öğretmeni Mehmet Özdemir'in "hoşuma giden ilk icraatı bu" dediği şekliyle yeni doğanların kütüğe hemen kaydedilip, ölenlerin hemen silinmesi görevinde çok titiz davrandı. Çünkü daha önceleri böyle bir şey yapılmamış, ne doğan zamanında kaydedilmiş, ne de ölen doğru-dürüst silinmişti.

Eski Muhtar Ali Demirbaş, herkesi severdi. Herkesin halini-hatırını sorardı. "Bu, öteki" demezdi. Köylüsüne adeta analık-babalık yapardı. Varlık-yokluk nedir bilen, eli açık bir adamdı. Yapacağı işlerde okulda öğretmen, camide imam, yolda-izde akl-ı selim sahibi insanlarla istişareyi esas alırdı. Azmi ile köylüsünün azmini birleştirir, köy yararına olan her işini birlik-beraberlik, bir köy bütünlüğü içinde inatçı bir kararlılıkla yapmaya gayret eder, asla geri adım atmazdı. Sosyal dayanışmaya çok önem verir, bir köy sakininin yardımıyla yapılacak bir işi oldu mu diğer komşularını yardıma çağırırdı.

1967-1974 yılları arasında kendi ihtiyar heyetinde bulunan **Osman Karagöz**'ün ifadesiyle çok ciddi bir adamdı. Hiç kimseden bir çay içeyim beklentisi olmaz, çayı, kahveyi, yemeği hep kendisi ısmarlardı. Karnı geniş olup negatif sözleri kaldırmasını bilirdi. Okuma yazması yoktu, ama, bir devlet dairesine girdiği zaman işini yürütürdü. Salınan bütçeyi vermeyenlere karşı olgun davranır, "vermiyorsa bırakın" derdi. Şu anda belde olan Geyikli'de belediye başkanı olsaydı köyü Paris'e çevirirdi. "Ardından yazı yazılıp ismi unutulmazlar listesine sokulacak bir adam

Son yolculuğuna az kala Ahi Evren Kalp Hastanesi'nde ağabeyim Yayla Bayraktar ile birlikte ziyaret ettiğimizde çektiğim bu fotoğraf, ondan bu dünyaya ait son görüntü olarak kaldı.

Kulluk görevlerini aksatmaz, özellikle namazlarına çok ihtimam gösterirdi. Aile efradının yanı sıra bu satırların yazarının da kaç kez şahit olduğu şekliyle namaz vakti yaklaştığında hasta yatağından kalkar, giyinir, abdestini alır, cemaatle kılmak üzere caminin yolunu tutardı. Ayakta kılamayacak kadar hasta olduğu zaman ise mecburen kaldığı evde oturarak kılmak yerine sendeleye sendeleye de olsa ayakta ve tadil-i erkâna riayet ederek kılmaya çalışırdı. Ölüyor olsa da Cuma namazı vakti dirilir, camiye gider, çoğu kez de eve cami cemaatinden iki kişi koltuklarına girmiş halde dönerdi.

myıydı?” sorumuza “Tarihlik bir adamdı” cevabı veren **Osman Karagöz**’e göre de Geyiklililerin onu çok arayacak olması bir yana aynı Geyiklililer 1987’de vefat eden hanımı **Gülüshan**’ın da hakkını zor öderdi. Çünkü geleni gideni hep o ağırlar, hizmette, hürmette kusur etmez, sanki dili yokmuşcasına “öff!” bile demezdi.

Ali Demirbaş’ın bunlar gibi sıralanabilecek daha nice pozitif özelliklerle 17 yıl sürdürdüğü muhtarlık hizmeti sadece ve sadece okuma-yazma bilmemek gibi bir negatif özellik dolayısıyla 1985 yılında son buldu.

“ÇOK ARANACAKLAR” LİSTESİNDE YERİNİ ALDI

Oğlu **Mustafa**’nın Mersin’de askerlik yaparken 26. 11.1971’de nöbet sırasında denize düşüp vefat etmesi dolayısıyla “**şehit babası**” gibi bir payesi bulunan, 1992’de **Hac** farızasını yerine getiren Ali Demirbaş’ın bir başka özelliği de Geyikli’nin gurbete çıkan ilklerinden olmasıydı. 1949’da **maden gurbetçisi** olan **Muhtaroğlu Hacı Akif Bayraktar** ile **Gavazoğlu Hüseyin Dural**’ı 1950’de o takip etmişti. Beş yılı **Kütahya Tavşanlı** olmak üzere **Di-yarbakır Değirmensaz** ve **Hazro** kömür ocaklarında toplam On üç buçuk yıl çalışmış ve bu çalışmadan ona halk dilinde “**maden hastalığı**” diye yer etmiş bulunan bir hastalık miras kalmıştı.

Yarım yüzyıla yakın bir süreyi bu mirasla birlikte geçirmiş bulunan Ali Demirbaş’ın bir özelliği de bu birlikten hiç şikayetçi olmaması idi. Kulluk görevlerini aksatmaz, özellikle namazlarına çok ihtimam gösterirdi. Aile efradının yanı sıra bu satırların yazarının da kaç kez şahit olduğu şekliyle namaz vakti yaklaştığında hasta yatağından kalkar, giyinir, abdestini alır, cemaatle kılmak üzere caminin yolunu tutardı. Ayakta kılamayacak kadar hasta olduğu zaman ise mecburen kaldığı evde oturarak kılmak yerine sendeleye sendeleye de olsa ayakta ve tadil-i erkâna riayet ederek kılmaya çalışırdı. Ölüyor olsa da Cuma namazı vakti dirilir, camiye gider, çoğu kez de eve cami cemaatinden iki kişi koltuklarına girmiş halde dönerdi.

“**Ben insanları ve cinleri ancak bana kulluk (ibadet) etsinler diye yarattım.**”(Zâriyât: 56) buyuran Allah’ın (c.c), kulluk yolunu gösterdiği İslam dinine göre namazın imandan sonra gelen en büyük hakikat, Kelime-i Tevhid’in hemen ardından yapılması gereken emir olduğu... Pey-

gamber Efendimiz tarafından “**İki gözümün nuru**”, “**Dinin direği**”, “**Müminin Mi’racı**” olarak nitelenip, Müslüman ile Müslüman olmayana birbirinden ayıran en belirgin alâmet, insan ile şirk ve küfür arasında bir perde oluşuna dikkat çekildiği...Sağlıkta, barışta, zenginlikte, bollukta, hazarda, gençlikte olduğu gibi hastalıkta, savaşta, fakirlikte, yolculukta, ihtiyarlıkta, hasılı kulun her hal ü kârında hem de dosdoğru kılması gereken bir Allah emri özelliği taşıdığı bilgisi ışığında bakıldığında “Eski Muhtar”ın bu namaz hassasiyetinin manası anlaşılacak olsa gerektir.

Özellikle son yıllarında kendisini yakalayan dayanılması zor solunum krizlerinde ağzından çıkan söz, “Laila-heillallah! Bu sefer ölüyorum. Oğlum Alaattin, beni hastaneye yetiştir” olurdu. Trabzon ve Geyikli’deki evinde olsun, hastanelerde olsun her ziyaret edişimde hep yanı başında gördüğüm küçük oğul Alaattin de tutulduğu solunum krizinden kurtulmasını temin için gerekli hastaneye yetiştirirdi. Önceleri bu yetiştirmeden rahat nefes alabilme ameliyesini kazanmış olarak dönse de 2011 Nisan’ında kapıyı çalan solunum değil de kalp yetmezliğine dayalı krizden dolayı hastaneye yetiştirme süreci her zamanki gibi rahat bir nefes alarak eve tekrar dönmek şeklinde tecelli etmedi. Ahi Evren Kalp Hastanesi’nde başlayan bu süreç, KTÜ Farabi Hastanesi’nde, oğul Alaattin’e söylenen, “Bu sefer ölüyorum. Bana hoca getir” sözlerinin üzerinden çok geçmeden gerçekten de ölümle son buldu ve “Daha birbirmize ağır kelime kullanmadık” deyip de oğullarına “Ben de öldükten sonra mezarlarımızın başı yanına “**Üç Kardeşler Mezarlığı**, yazın” vasiyetinde bulunduğu ağabeyi **Hasan** ve kardeşi **Mehmet**’in Geyikli Beldesi **Konakyanı Mezarlığı**ndaki mezarlarının ortasındaki ebedi istirahatgâhına defnedildi. Yeni nesillere de “onu çok arayacağız” sözlerini cenaze merasimine katılanlara söyleten hizmetleri, kimliği, kişiliğiyle hayırla yâd edilmeyi hak eden “Eski Muhtar İbrahim Hüseyin”, nam-ı diğer **Ali Demirbaş** ismi kaldı. □

“Eski Muhtar” Ali Demirbaş, “Ben de öldükten sonra mezarlarımızın başı yanına “Üç Kardeşler Mezarlığı, yazın” vasiyetinde bulunacak derecede kardeşlik hukukunu paylaştıkları ağabeyi Hasan ve kardeşi Mehmet’in Geyikli Beldesi Konakyanı Mezarlığındaki mezarlarının ortasındaki mezarında yatıyor.

Fotoğraflar: Kamil Bayraktar ve Demirbaş aile albümü

ŞALFED DANIŞMA KURULU DÖRDÜNCÜ TOPLANTISI...

Muzaffer Bayraktar (ŞalFed Gnl. Başkanı)

Danışma Kurulu toplantısına ilgi yoğunlu.

İlki iki yıl önce Üsküdar Katibim Restaurant'da yapılan ŞalFed Danışma Kurulu toplantılarının dördüncüsü 06 Mart 2011 günü Üsküdar Belediyesi Sosyal Tesisleri'nde düzenlendi.

Toplantıya akademisyenler, eğitimciler, gazeteciler, işadamları, STK temsilcisi dernek başkanları, belediye başkan ve yardımcılar başta olmak üzere değişik kesimlerden çok sayıda davetli teşrif etti.

Sunuculuğunu eğitimci-yazar **Hakkı Bayraktar**'ın yaptığı toplantının açış ve selamlama konuşmasını ŞalFed Genel Başkanı **Muzaffer Bayraktar** yaptı.

Üsküdar Belediye başkanı **Mustafa Kara**, Üsk.Bld. bşk. yrd. **Hilmi Türkmen**, Yeni Şafak Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Yusuf Ziya Cömert**, Günebakış Gazetesi İstanbul temsilcisi ve yazarı **Bülent Şirin**, Şalpazarı Belediyesi eski başkanı **Mehmet Muhcu**, Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği başkanı **Hasan Keskin**, HSBC Bank A.Ş. grup müdürü **Sefer Özdin**, tv program yapımcı ve sunucusu **Necati Selvitop** ve diğer bazı konuklar toplantıda duygu, düşünce, takdir, eleştiri ve önerilerini belirten yararlı konuşmalar yaptılar.

Kahvaltılı toplantı, daha çok katılımlı, daha organizeli ve uygulanabilir önemli kararların alınabildiği yeni toplantılar temennisiyle sona erdi.

ŞalFed, bu toplantı neticesinde yapmayı planladığı hizmetler için yeniden moral depolanmış ve cesaret kazanmış oldu. □

Haber: **Hakkı Bayraktar**

Hasan Keskin (Şlp. Kült.Dern. Bşk.)

Mustafa Kara (Üsküdar Bld. Bşk.)

Soldan: Yusuf Ziya Cömert (Yeni Şafak Gaz. Gnl. Yayın Yön.), Hilmi Türkmen, Mehmet Muhcu (Şlp. Bld. eski Bşk.)

Bülent Şirin (Günebakış Gaz. İst. Temsilcisi / Yazar)

Sefer Özdin (HSBC Bank A.S. Grup Md.)

EĞİTİME KATKI GECEŚİ

BİRLİK, COŞKU VE DAYANIŞMA GECEŚİYDİ...

ŞalFed Genel Başkanı MUZAFFER BAYRAKTAR :

“Şalpazarı, -ekonomik sebeplerden ötürü- yoğun göç veren yerlerin başında gelmekte ve halen bu ekonomik güçlükleri aşamamış durumdadır. Şalpazarı’nı kalkındırmak için eğitimden başka çaremiz kalmamıştır. Bundan dolayı federasyonumuz, geçen yıl başlattığı burs uygulamasına devam etmek arzusundadır.”

ŞalFed’in “Eğitime Katkı” adı altında düzenlediği geleneksel eğlence gecesi, 14 Mayıs 2011 Cts. akşamı Ümraniye **Haldun Alagaş Spor Tesisleri**’nde yapıldı. Trabzon, Ankara ve civar illerden gelen misafirlerle salonun tamamına yakını dolarken, siyasetçiler geceye yoğun ilgi gösterdiler. Katılımı beklenen Şalpazarı asıllı Samsun milletvekili ve bakan **Mustafa Demir**, yoğun programı dolayısıyla gelemeyip telgraf gönderdi.

AK-Parti Genel Bşk.Yrd.**Bülent Gedikli**,DSP Genel Bşk.Yrd. **Ayşe Jale Ağırbaş**, CHP milletvekili ve mv. adayı **Akif Hamzaçebi**, MHP milletvekili ve mv. adayı Dr. **Ali Torlak**, AK Parti İstanbul 1. Bölge mv. adayı **Oktay Saral**, MHP mv. adayları **Faruk Ülker**, **Emine Saadet Karlıbel**, **Sabri Şenel** ve **İbrahim Halil Atlıoğlu**, Şalpazarı Bld. Bşk. **Fehmi Cengiz**, Ümraniye Bld. Bşk. **Hasan Can**, Üsküdar Bld.Bşk. **Mustafa Kara**, Üsküdar Bld.Bşk. Yrd.ları Av.**Hilmi Türkmen** ve **Hasan Ekmen**, Tuzla Bld. Bşk.Yrd. **Ahmet Çabuk**, İstanbul İl Genel Mec. üyesi **Enver Şengül**, Kocaeli İl Genel Mec.üyesi **Ömer Demirtürk**, Geyikli Bld. eski Bşk. **Ahmet Yüksel Gülay**, Üsküdar Bld. Mec.üyesi **Abdullah Ayaz**, AK Parti Ümraniye İlçe Bşk. **Celal Erdoğan**, MHP Üsküdar İlçe Bşk.**Habib Suçmez**, MHP Ümraniye İlçe Bşk. **Mustafa Kemal Aydın**, Kocaeli Bld. Mec. üyesi **Ömer Öztürk**, KARKON Bşk.

Yoğun katılımın sağlandığı “Eğitime Katkı Gecesi”nde coşku hakimdi.

Eğitime Katkı Gecesini teşrif eden protokolden bir kesit.

Tahsin Usta, Arsin Dernekler Federasyonu ve İstanbul Bakkallar Odası başkanı **İsmail Keskin**, TÜSED Bşk. **Yüksel Yılmaz**, Şalpazarı Bld. eski Bşk. **Mehmet Muhcu**, Geyikli Bld. Bşk. **Muzaffer Türkmen**, **Prof. Dr. Gökhan İpek** ve **Prof. Dr. Turgut İpek** protokolde yerlerini aldılar.

Erol Yanık ve **Hatice Kandemir**'in sunduğu gecede sanatçı olarak **Cesi**, **Muhammet Yamaç**, **Ağasarlı Zehra**, **Yavuz Tonyalı**, **Hüseyin Karagül**, **Umut Ayvaz**, **Mustafa Alkuş**, **Temel Türkmen**, **Öner Gülbahar**, **Sebahattin Yanık** sahne aldılar. Ayrıca **Dorukkiriş**, **Sayvançatak**, **Çamlıca**, **Doğancı** dernekleri kız folklor ekipleriyle **Sancaktepe Ağasar** derneği karma ekibi birbirinden güzel gösterilerini sunarken, kız folklor ekiplerinin ortak sergiledikleri gösteri izleyenleri büyüledi.

Bülent Gedikli, **Oktay Saral**, **Ali Torlak** ve **Ayşe Jale Ağırbaş** kısa selamlama konuşmaları yaparak gecede izledikleri gösterilere hayranlıklarını ifade ettiler. **Ayşe Jale Ağırbaş**, davetliler arasındaki kadın yoğunluğunun dernek yönetimlerine de yansması temennisini dile getirdi.

ŞalFed Bşk. **Muzaffer Bayraktar** da, Şalpazarı'nın -ekonomik sebeplerden ötürü- yoğun göç veren yerlerin başında geldiğini ve halen bu ekonomik güçlükleri aşamadıklarını ifade ederek, Şalpazarı'nı kaldırmak için eğitimden başka çarelerinin kalmadığını, bundan dolayı federasyonun geçen yıl başlattığı burs uygulamasına devam etmek arzusunda olduğunu söyledi ve katılımcılardan bu konuda yardım talebinde bulundu.

Plaket töreninin ardından eğlence bütün hızıyla devam etti ve gelenek olduğu üzere, **Sebahattin Yanık**'ın üstün sahne performansı eşliğinde final horonuyla gece sona erdi.□

Haber: **Mustafa Atalar**

(salpazarihaber.com)

Eğitime Katkı Gecesinde ŞalFed Gn. Bşk. Muzaffer Bayraktar, konuşmasını, yönetim kurulu ve federasyona bağlı dernek başkanlarını arkasına alarak yaptı.

AK-Parti Genel Bşk. Yrd. Bülent Gedikli

MHP milletvekili Dr. Ali Torlak

AK Parti İstanbul milletvekil Oktay Saral

DSP Genel Bşk. Yrd. Ayşe Jale Ağırbaş

ŞalFed Bşk. Muzaffer Bayraktar'a plaketini Şlp. Bld. Bşk. Fehmi Cengiz verdi.

Şal-Sar Bşk. Nevzat Yamaç'a plaketini Tuzla Bld. Bşk. Yrd. Ahmet Çabuk verdi.

Gn.Y. Yönetmenimiz Hakkı Bayraktar'a plaketini Geyikli Bld. Bşk. Muzaffer Türkmen verdi.

Şalpazarı Eğt. Kült. Der. Bşk. Hasan Keskin'e -Raif Metin adına- plaketini ŞalFed Y. Kurulu üyesi Mustafa Erdin verdi.

ŞalFed Bşk. Yrd. Mehmet Sayal, plaketini sanatçımız Ağasarlı Zehra'nın elinden aldı.

İş adamı Ali Kulaç'a plaketini Aktaş Der. Bşk. Ali Tulümen verdi.

Bakırköy İlçesi M.Eğitim Md. Hüseyin Özcan'a plaketini Muzaffer Bayraktar verdi.

Doğancı Der. eski Bşk. Hüseyin Yamaç'a plaketini ŞalFed Gn. Sekrt. Mustafa Küçük verdi.

Kirazlıtepe Mh. Muhtarı Nazmi Yamaç'a plaketini ŞalFed Bşk. Yrd. Ali Demirtürk verdi.

ATA2 Konut Y.Koop Bşk. Mehmet Öncü'ye plaketi Şlp.Bld. eski Bşk. Mehmet Muhcu verdi.

Ağasarlılar Der.(Şifa Mh.) Bşk. Mahmut Komut adına plaketi Birol Karaoğlu aldı.

Ümraniye Bld. Bşk. Hasan Can, kısa ve anlamlı konuşmasını yaparken...

Eğitime Katkı Gecesi'nin sürprizini Üsküdar Belediye Bşk. Sn. Mustafa Kara yaptı."Kirazlitepe Kültür Merkezi" projesiyle sahneye çıkan-Kara; "Artık gelecek yıldan itibaren bu tür faaliyetlerinizi inşallah yeni kültür merkezimizde yapacaksınız," dedi.(Kültür merkezinin yapımına başlanmış ve yapımı hızla devam etmektedir.)

Eğitime Katkı Gecesi'ni teşrif eden protokolden farklı bir kesit.

Yavuz Tonyalı

Ağasarlı Zehra

Umut Ayvaz

Mustafa Dural

Zeki Güner

Cesi (Cesaretin Yamaç)

*Mustafa Alkuş(kemençe) ve
Temel Türkmen(davul)*

Muhammet Yamaç

Sebahattin Yanık

Soldan: Öner Gülbahar, Erdal Demir, Z. Güner, Must. Alkuş ve Hsın Karagül

Ağasar Halk Oyunları Ekipleri (Doğancı, Dorukkiriş, Çamlıca, Sancaktepe Ağır, Sayvançatak dernekleri ekipleri)

İSTANBUL AĞASAR OTÇU ŞENLİĞİ YİNE MUHTEŞEMDİ...

Şalpazarı Dernekler Federasyonu'nun düzenlediği geleneksel İstanbul Ağasar Otçu Şenliği, Pendik Kurtköy Kurtdoğan yolu üzerindeki şenlik alanında 3-4-5 Haziran 2011 tarihlerinde yapıldı. Cuma günü akşam saatlerinde başlayan etkinlikler, pazar günü aynı saatlere kadar devam etti.

Şenliğe sadece Şalpazarlılar değil, diğer ilçelere mensup Trabzonlular da katılırken siyasetçiler de şenlik alanında boy gösterdiler.

AK Parti İstanbul 1. Bölge milletvekili adayı **Erol Kaya**, Tuzla Belediye Başkanı **Dr. Şadi Yazıcı**, Üsküdar Belediye Başkanı **Mustafa Kara**, Tuzla Belediye Başkan Yardımcısı **Ahmet Çabuk** ve Üsküdar Belediye Başkan Yardımcısı **Av. Hilmi Türkmen** cumartesi gece geç saatlerde şenlik alanındaki standları birlikte gezdiler ve gelen ziyaretçilerle tokalaşarak hal hatır sordular. Maltepe Belediye Meclis Üyesi ve Maltepe Kent Konseyi Başkanı **Mehmet Ali Candan** ile KARKON Başkanı **Tahsin Usta** da Otçu Şenliği'nin ziyaretçileri arasındaydı. Alandaki eğlence cts. sabahın erken saatlerine kadar devam etti.

Pazar günü halkın yoğun katılımıyla gerçekleştirilen programa, CHP İstanbul 1. Bölge milletvekili adayı **Akif Hamzaçebi** ve **Osman Yazıcı** katıldılar. CHP adayları şenlik alanında bir süre kaldılar ve kürsüde kısa birer selamlama konuşması yaparak organizasyona olan hayranlıklarını dile getirdiler. ŞALFED Genel Başkanı **Muzaffer Bayraktar** da kısa bir konuşma yaparak, İstanbul'da 15. kez düzenlenen Ağasar Otçu Şenlikleri'ne emeği geçen ve katılan herkese teşekkür etti.

Şenliğe sanatçı olarak **Ağasarlı Zehra**, **Umut Ayvaz**, **Şenol Çakır**, **Murat Kumaş**, **Aydın Güner**, **Cesaretin Yamaç** ve **Muhammet Yamaç** katılarak halkı coşturdular.

Sancaktepe Ağasar Şalpazarlılar Derneği kız ve erkek horon ekipleri birlikte gösteri sunarken, Sayvançatak, Doğancı ve Çamlıca Köyü dernekleri de kız horon ekipleriyle şenliğe katkıda bulundular. □

(www.salpazarihaber.com)

Otçu Şenliğinde horonun demlendiği anlar...

ŞalFed Gn.Bşk. Muzaffer Bayraktar, yönetim kurulu arasında halka hitap ederken

Seçkin misafirlerimiz, standlarımızı gezerken

BİRLİK-BERABERLİK, ÇOŞKU VE DAYANIŞMANIN ADI: KADIRGA OTÇU ŞENLİĞİ

Kadırga Otçu Şenliğinde protokol göz doldurdu.(Üsküdar Bld. Bşk. Mustafa Kara, Tuzla Bld. Bşk.Dr.Şadi Yazıcı, Şalpaazarı Bld.Bşk. Fehmi Cengiz, Tonya Bld.Bşk.Ahmet Kurt, Özkürtün Bld. bşk.Yakup Turgut, Geyikli Bld. Bşk. Muzaffer Türkmrn, Üsk.Bld. Bşk.Yrd. Av.Hilmi Türkmen, ŞalFed Gn.Bşk. Muzaffer Bayraktar vd.oradaydı.)

Tuzla Bld. Bşk.Dr.Şadi Yazıcı,Tonya Bld.Bşk.Ahmet Kurt'a plaketini verirken.,

Üsküdar Bld. Bşk. Mustafa Kara, Tuzla Bld. Bşk.Dr.Şadi Yazıcı'ya, Üsküdar'ı simgeleyen tabloyu verirken.

Kadırga Derneği Bşk. Mahmut Uzun, Üsküdar Bld. Bşk. Mustafa Kara'ya plaket takdim ederken.

Başoba'dan Kadırga pazarına getirilen suyun açılış töreni.

Üsküdar Belediye Başkanı Mustafa Kara, Kadirga Otçu Şenliğinde halka hitap ederken.

Kadirga Otçu Şenliği protokolünden bir kesit.

ŞalFed Gn.Bşk. Muzaffer Bayraktar, konuşmasını yaparken.

Bu Seneki Kadirga Otçu Şenliği

15 Temmuz 2011 Cuma günü yapılan geleneksel Kadirga Otçu Şenliği, birlik-beraberlik ve büyük coşku içinde yapıldı. Organizasyonun geçmişe nazaran daha başarılı olması, ŞalFed'in öncü rol oynamasındandı. Şenlik öncesi, dernek başkanları, ilgili muhtarlar ve Şalpazarı ve Özkürtün Belediye Başkanlarıyla yapılan toplantılar ve alınan kararlar, şenliğin daha verimli ve problemsiz yapılmasında büyük rol oynadı. Tuzla Bld. Bşk. **Dr. Şadi Yazıcı** ve Üsküdar Bld. Bşk. **Mustafa Kara**, şenliğe bizzat katılarak maddi ve manevi destekte bulundular. Birçok ilçe belediye başkanları, STK temsilcileri, mülki ve idari amirler, halkla iç içe şenlik coşkusunu yaşadılar ve halka birlik mesajları verdiler. Kadirga Yaylası Güzelleştirme Derneği'nin, pazaryerine su getirme, şadırvan ve çevre düzenleme çalışmaları takdirle karşılandı. Bu konuda Bayındırlık eski Bakanı **Mustafa Demir**'in büyük katkısı hayırla yad edildi. □ (*Hakkı Bayraktar*)

Şalpazarı Kaymakamı Soner Zeybek ve Şlp. Bld. Bşk. Fehmi Cengiz, Kadirga yolunda bir mola esnasında.

Resimler: Üsküdar Belediyesi arşivi ve Hasan Keskin

Eskala (Kadrga) yaylasından bir kesit

MA

Ağasar Deresi kolu üzerinde bir tarihi köprü

KB

KB

Onun ilacı yayla... (Sisdağı-Kalpakkaya)

Cordana Suyu / Eskala-Kadrga

HB

Resimler: Kamil Bayraktar(KB), Mustafa Atalar(MA), Hakkı Bayraktar(HB)

TUZLA BELEDİYE BAŞKANI DR. ŞADİ YAZICI:

Şenlikler boyunca vatandaşımızın yüzünde sevinci, mutluluğu, dayanışma ruhunu ve milletimizin sahip olduğu yüce hasletleri gördüm. Yüksek rakımlı yaylalarda, vatandaşımızın gönlündeki yüksek sevgiyi gördüm. Yüzlerce yıla dayanan bir geleneğin devamını sağlayan bu etkinliklerin devamını ve nice şenliklerde birlikte olabilmeyi diliyorum.

“ŞENLİKLERDE BİRARADA OLMANIN MUTLULUĞUNU YAŞADIK”

- **Sayın Başkanım; Trabzon Şal-pazarı Dernekler Federasyonu’na gösterdiğiniz ilgi ve alakadan dolayı sizlere teşekkür ediyoruz. Sizi bizler iyi tanıyoruz. Ancak geniş kitlelerin sizi daha iyi tanıyabilmeleri için kendi ifadelerinizle kendinizi tanıtır mısınız?**

✓**YAZICI**-1971 yılında Erzurum’da doğdum. İlk, orta ve lise tahsilimi İstanbul Kartal’da tamamladım. Ardından Atatürk Üniversitesi Tıp Fakültesi’ni kazandım.

Mezun olduktan sonra, doktor olarak meslek hayatına atıldım. 1997 yılında Tuzla’da kurduğum Teşhis ve Tedavi Merkezi ile özel sektörde hizmete başladım.

Adalet ve Kalkınma Partisi’nin kuruluş çalışmalarında yer aldım. Tuzla Kurucu İlçe Başkanı olarak siyasete adım attım. Yedi yıl Ak Parti Tuzla İlçe Başkanlığı görevini yürüttüm. 29 Mart 2009 Yerel Seçimlerinde Ak

Parti’den aday olarak Tuzlaya Belediye Başkanı seçildim. Evliyim ve iki çocuğum var.

Dr. Şadi Yazıcı’nın kemence sevgisi

- **Derneğimizin çoğu etkinliğine katıldınız. Kadirga ve Sisdağı şenliklerine sponsor oldunuz. Bundan dola- yı hepimiz memnun olduk. Bu konuyla ilgili izlenimlerinizi öğrenebilir miyiz?**

✓**YAZICI** - Kadirga ve Sisdağı yayla şenliklerinde, Gümüşhaneli, Trabzonlu, Giresunlu, hasılı Karadenizli vatandaşlarımızla bir arada olmanın mutluluğunu yaşadık. Ben Kadirga şenliğine de Sisdağı şenliğine de katıldım. Bir Karadeniz eniştesi olarak gördüğüm ilgiden ve şenliklere katılan vatandaşlarımızın sergilediği coşku, dayanışma ve birliktelikten büyük memnuniyet ve gurur duydum. Şenlikler boyunca vatandaşımızın yüzünde sevinci, mutluluğu, dayanışma ruhunu ve milletimizin sahip olduğu yüce hasletleri gördüm. Yüksek rakımlı yaylalarda, vatandaşımızın gönlündeki yüksek sevgiyi gördüm. Yüzlerce yıla dayanan bir geleneğin devamını sağlayan bu etkinliklerin deva-

mını ve nice şenliklerde birlikte olabilmeyi diliyorum.

- Üniversite öğrencisi 15 öğrencimize burs verdiğinizi biliyoruz. Bunun için de size ayrıca teşekkür ediyoruz. Bu yıl da öğrencilerimize burs vermeye devam edecek misiniz? Dergimiz vasıtasıyla öğrencilerimize böyle bir müjde verebilir miyiz?

✓YAZICI - Biz okuyan öğrencilerimize her anlamda yardımcı oluyoruz. Bu noktada da çalışmalarımız devam ediyor ve devam edecek.

- Sayın başkanım; belediyecilikte büyük başarılarla imza attığınızı biliyoruz. Bunun sırrı nedir? Nasıl bir anlayışla bu başarıya ulaştınız?

✓YAZICI - Samimiyet, hizmet aşkı, iyi bir planlama ve zamanı iyi kullanma. Bunlar olursa başarı kendiliğinden gelecektir.

Az zamanda çok işin sırrı, zamanı, planlı ve verimli kullanmaktır. Biz de gelecek bir yıllık zamanımızı şimdiden planlıyor ve -olağanüstü durumlar olmadıkça- bu plana harfiyyen riayet ediyoruz. Daha çok üretmek, daha çok çalışmak ve daha çok rekabet koşulu sağlamak için bu şart.

Zamanın kıymetini bilmek, planlamak

Belediye başkanı olarak yükümlülüklerim, elbette sadece sorunları aşmak için çareler bulmak değildir. Başkanlığın en önemli vazifesi, sorunları yerinde tesbit etmek, sorunlarla karşılaşan vatandaşlarımızla birlikte olmak ve doğru çözüm üretmektir. Bu nedenle çalışma günlerimiz planlanırken, herkese ve her işe eşit zaman ayırmayı, bu şekilde de kısa bir zaman dilimi içerisinde pek çok adımı aynı anda atmayı hedefliyoruz

ve hedefler belirlemek ne kadar önemliyse, bir de “içinde bulunduğun zamanda yapılması gereken en önemli iş hangisi?” sorusuna cevap bulmak da o kadar önemlidir.

-Bunu tesbit etmek, öncelikleri belirlemek gerçekten zor. Bazen üstüste gelen birçok sorunu çözmek yorucu olmuyor mu? Bunu nasıl başarıyorsunuz?

✓YAZICI - Gayet tabi. Bizler zoru başarmak için varız. Kolay olanı başaran her zaman bulunur. Vatandaşımız, bizleri zoru başaralım diye seçtiler. Onlara verdiğimiz sözleri yerine getirmek de bizim görevimiz.

Belediye başkanı olarak yükümlülüklerim, elbette sadece sorunları aşmak için çareler bulmak değildir. Başkanlığın en önemli vazifesi, sorunları yerinde tesbit etmek, sorunlarla karşılaşan vatandaşlarımızla birlikte olmak ve doğru çözüm üretmektir. Bu nedenle çalışma günlerimiz planlanırken, herkese ve her işe eşit zaman ayırmayı, bu şekilde de kısa bir zaman dilimi içerisinde pek çok adımı aynı anda atmayı hedefliyoruz. □

Röportaj:

Hasan KESKÎN

(ŞalFed Başkan Yard.)

Fotoğraflar: Tuzla Belediyesi arşivi

Hasan Keskin

salpazariegitimkultur@gmail.com

BİR HASRETİN ÖYKÜSÜ AĞASAR'DA HAZAN

Evlat ve torun hasretiyle kavrulan büyüklerimiz, zamana yenik düşmeye başlayıp artık önüne “yeygü” atacağı ineği olmadığını; kuzularını salacak koyunlarının artık eskilerde kaldığını; bir avuç una çevireceği mısırı bile ekip dikecek takatının kesildiğini anlayınca, istemese bile başka bir göç hazırlığına düştüler...

Yedi iklim, dört mevsimin bir arada yaşandığı topraklar denir Anadolu için. Doğrudur da. Ancak Ağasar'da her mevsim, hak ettiği gibi değer bulur; yüzyıllardır aynı geleneksel mevsimini yaşar insanımız. İlkbaharın yaza döndüğü vakitler, en çok özlenen zamanlardı üstelik. Yayla göçü başladı çünkü bu zamanlarda.

Bedenen, kol gücüyle, el marifetiyle ekmeğini taştan çıkaran insanımız, Ağasar'ın zor coğrafyasını başka türlü aşamayacağını bilir. Dağlara ve her mahalleye arabayla gitmenin mümkün olmadığı zamanlarda, tabana kuvvet yürümeye alışkın olmak gerekirdi. Sonra ne lazımsa yaşama dair, hep sırtta taşınır, omuzlarda dırmaç yarası, sırtta sepet izi eksik olmazdı. Yayla zamanlarını dört gözle bekleyenler, üç gün yol yürüyüp, iki yatak yerinde geceleme zorundaydı. Yaylalarda çöken çatılar, kırılmış su tekneleri, talan edilmiş evler de işin kötü sürpriziydi.

Yaz boyunca yarısı yaylada, diğer yarısı köyde yaşardı insanımızın. Köydekiler, kışın lazım olacak ne varsa hazır eder, odunlar yaban tarlalardan kütük hızarıyla kesilip baltalarla yarıldıktan sonra sevdalık tüten mecillerle evlerin kapısına yığılır, mısırı tekire çıkarana kadar bir ömür harcanırdı. Kışlık çayırların biçilip otluklara yığılması da ayrı bir ömür törpüsüdür zaten...

Sonraları Ağasar'ın hayatını değiştiren, mevsimlerin rutin işleyişini bozan, aileleri hasrete gark eden, göçleri tersine çeviren hatta çoğaltan bir şey oldu; gurbet yolu açıldı. Kimisi acı vatan deyip Avrupa'ya, kimileri de Anadolu'nun dört bir yanına göç ettiler. Sadece askerden gelenlerin anlattığı “şehir” hikayeleriyle büyümüş komşularımız, o şehirleri “essahtan” gördüler; mecburen de oralarda köleşmeye, yuva kurmaya başladılar.

Gurbet başlayınca, hatta gurbette olmayanların sayısı azaldıkça, Ağasar'dan gurbete göçün yerini yavaş yavaş şehirlerden memlekete göç aldı. Bulduğu her fırsatı izine çeviren insanımız, soluğu hemen köyünde alır oldu. Okullar yaz tatiline girmeden bir haftayı asıp evcek köye gitmek, sıradan hatta mecburiyet oldu neredeyse. Memlekette daha görmediği torununu bekleyen dedeler, nineler, onların yollarını gözlediler hep. Her gelen gurbetçiye, kendi uşaklarından bir haber sordular. Yıllarca, çocuklarını ve torunlarını görmeyenler oldu.

Evlat ve torun hasretiyle kavrulan büyüklerimiz, zamana yenik düşmeye başlayıp artık önüne “yeygü” atacağı ineği olmadığını; kuzularını salacak koyunlarının artık es-

Sisdağı yaylası

Foto.: Rabia Akkaya

kilerde kaldığını; bir avuç una çevireceği mısırı bile ekip dikecek takatının kesildiğini anlayınca, istemese bile başka bir göç hazırlığına düştüler. Çatlamış ellerine, hayatın yükü altında eğilmiş omuzlarına, çantalar dolusu ilaçlarla baş etmeye uğraştığı hastalıklarına aldırmadan, evlatlarına götürecekleri çuvaları hazırlayıp yollara koyulmak kaldı onlara.

Yola çıkmadan bir gün önce abdestini alarak, zorlukla varıp ayak yanına oturduğu hayat arkadaşına biraz sitem, biraz da hüznü karışık Fatiha okurken, kabristanlığın başka bir tarafındaki taze mezarın, yarın gitmeye hazırlandığı şehirden geldiğini görünce içi rahatlar yaşlı kadının; muhakkak buraya tekrar gelecektir nasıl olsa diye...Öyle ya, gidip de gelememek de var bu gurbetten. O geceyi belki de çocuksu heyecanlarla, uyumadan geçirenler bile vardır içlerinde. Ama bu şehirde içine sindirerek misafir olan çok azdır bu insanlar arasında. Onlar gene de köydeki soğuk, hantal, çamurlu yollardan ulaşılan evlerini, kapısında hala onu terk etmeyen kedisini, tavan arasında kim bilir kaç yıllık “hediklerini”, sandıkta naftalin kokulu ipek peştemalını, basma fistanını, paçasını bıçakla kesip kısalttığı “pontulunu”, derbey lastiğini, tahta dizmede asılı babasının sakallı ve abanili resmini...özmeye devam edecekler hep. Akşamdan köydeki şoförlere haber salınır; “sabah

beni unutma, iki ifacuk çuvalım bir de pırtı çentim var, ya-zuha neye kadar bırakusun...”

Sabahın kör vaktinde göç başlar. Hep baharın yaza dön-düğü zamanlarda göçmeye alışık insanımız, bu soğuk son-bahar günü, kapısına kilit vurmaya bir türlü içine sin-diremez aslında. Eskiden olsa, üç tanesini omuzlayıp gö-türebilenler, artık “ifacuk” çuvalı arabaya atmak için bile birisine el açmak zorundadırlar. Bu göç yolunda, itilip ka-kılmaya tahammül edemez, ancak elinden bir şey de gel-mez. Gençliğinde gelinlere mihmandar olan, düğün ye-meklerini yapan, ölülerini yıkayıp sonsuz yolculuğa hazırla-yan yaşlı kadın, artık otobüslerin arka sıralarında, burun kıvrıran gençlerin yanında ezilerek yolculuk yapmak zo-rundadır. Yine gençliğinde, horon halkasını kuran, sağdıç olsun diye peşinden koşulan, en ağır işlerin babayığit deli-kanlısı, sabaha kadar cenaze evinde ölü bekleyip sabah mezar tahtasını kesen, sonra salını omuzlayan ihtiyar deli-kanlı, otobüsün merdivenlerini zor inip çıkar olmuştur. Ağasar’ın her zorluğuna kafa tutmuş ama bu zamansız göç yolunda yenilmiş hisseder kendini. Yaşlılarımız için şe-hirde yaşamak çok zordur. Biz fark etmesek de, onları açık kafeslere koyarız. Rahatları için yaptığımız her şey, onlarda eksik bir şeyleri çağırıştırır. Ben bunlar olmadan bu yaşa geldim, istemem deyip aslında kendi iç dünyalarındaki he-saplaşmaya dönerler. Bir süre sonra sıkılmaya başlamaları, var olan hastalıklarının da tetiklenmesine yol açar. Bütün yolculuk, belki de bunları düşünerek geçer.

Şehirlerin gürültülü havası, yolcuları karşıladığında, bil-dik çok az şey vardır gelenler için. İfacuk çuvalının ve yolcu çentisinin yanında oturup kendilerini almaya gele-cek tanıdık bir çift gözün yolunu beklemeye başlarlar. Bu bekleyiş uzun sürmez. Gurbettekiler, Ağasar’dan gelenleri bir an önce karşılamak için bazen saatler önceden giderler yollarına. Yaşlılarımız, en çok torunlarını özlemelerine rağ-men onlara hediye almayı bilmezler. Yeni yetmelerin, he-diyeden anladıkları, araba, elektronikler, saat vs.dir. Ama Ağasar’dan hasretini getiren dedenin, verebileceğini dü-şündüğü en büyük hediye, sevgisidir. Sanır ki, torununa karşı olan hiç bitmeyen sevgisi, en büyük hediyedir. Onun kılına ziyan gelmemesi için, gözünü kırpmadan canını verir. Bilmez ki, bu değerler çoktan yok oldu şehirde. Ama, hasreti dindirmek, çoluk çocuklarıyla aynı çatının altında tekrar beraber olabilmek, büyük bir mutluluktur onlar için.

İşte böyle Ağasar dostları. Hep göçlerle dolu bir haya-tımız oldu belki; ama bu göç başka. Yazın cıvıl cıvıl bul-duğumuz Ağasar, biz gurbetten gidenlerin geri dönüşüyle beraber artık kaderi olan ıssızlığına dönüyor aslında.

Sonbaharın ilk getirdiği, Sıdağı’nın başına kondurduğu telli duvaktır. Ne yazık ki, Sıdağı duvak taktığında bizden sonra kalanların da göç mevsimi başlıyor Sıdağı’nın etek-lerinde. Kalanların göçü, artık gerçeğimizdir; geride bı-raktığımız büyüklerimizi rahat ettirmek de asli vazifele-rimizden olmalıdır.

Ağasarımızın sonbaharında, hazanında, arkamızda bı-rakıp geldiklerimize, ardımıza düşenlere selam...□

BELKİ DEVRAN DÖNER

YİNE “ÇÖĞÖR” YANIĞI KOKUSUNA DOYARIZ...

Benim memleket sonbaharlarım çöğör yanığı koku-suyla özdeşleşmiştir. Elbette açık bir hava ve ılık ılık esen kible rüzgarı eşliğinde...Genç nesil çöğörü biliyor olabilir ama korkarım ki çöğör yakmayı bilenlerin nesli çok uzak olmayan bir gelecekte tükenecek. Bilindiği gibi çöğör mısır hasat edildikten sonra toprakta kalan sap ve kök kısmına ve-rilen isimdir. İşte bu çöğörler yaprakların iyice döküldüğü ilerlemiş sonbahar günlerinde bahçelerde öbek öbek topla-nıp yakılır, kokusu dört bir yana yayılırdı. Benim nazarımda ilkbaharın alamet-i farikası guguk kuşunun ötmesiye, son-baharınki de çöğör yanığı kokusuydu.

Çöğör yakma işleminin hâlâ devam ettiğini bilsem belki içim bu kadar yanmayacak, “**gitmesek de kalmasak da...**” misali bir gün yeniden o vakitte orada bulunup o kokuyu ci-ğerime çekme umudumu muhafaza edeceğim ama artık ne yakacak kadar çöğör çıkıyor ne de o kadar uğraşacak adam kaldı köylerde. (Laf aramızda; şimdi biri çıkıp da; “**yanlışın var, o işlem hâlâ devam ediyor, tarlalarda dumanlar yükseliyor.**” derse herhalde hayatımda en çok memnun ol-duğum mahçubiyeti yaşayacağım.)

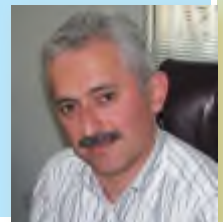
Devran dönüyor, dünya değişiyor. Hayat bizleri ülkenin ve dünyanın dört bir yanına savuruyor; mısıra ihtiyaç kal-mıyor. Ekilen mısır ihtiyaçtan değil de ocağın tüttüğünün bir nişanesi olarak ekiliyor.

Belki de en önemli tesellimiz, geçen yerel seçimler ön-cesi ŞalFed’in toplantısını ziyaret eden Üsküdar belediye başkan aday adayı Mahmut Karaman’ın lafın arasında vur-guladığı önemli bir ayrıntı. “**Biz hâlâ Trabzonluyuz. Kü-çük yaşta gurbete çıktım ama benim oğlum bile Trab-zonlu. İki yaşında bir kere memlekete gitmişti, 12 ya-şındayken bir de baktım internette bizim oraların re-simlerine bakıp hasretle iç geçiriyor. Hemen o yaz tekrar memlekete götürdüm onu.**” Evet, yıllar geçiyor, nesiller büyüyor ama gurbet ellerde horon halkası küçüleceğine ge-nişledikçe genişliyor.

Hayatın neler getirip neler götüreceğini ancak Allah bilir. Belki günün birinde devran döner, memleket eskisin-den bile daha verimli ve değerli hale gelir. Yeniden dırmaç-lar dokunmaya, mısır ekilmeye ve çöğör yakılmaya başlanır. Hiç olmadı, ulaşım imkanları şimdi hayal bile edemeyece-ğimiz kadar gelişir ve ucuzlar, hafta sonları atlayıp gider bir memleket havası alıp gelebiliriz. Ne demiş Çepni ataları-mız? “**Umut kârdan evvelidir...**”□

Bülent Şirin

bulentsirin1967@gmail.com

Abdullah GÜLAY
gulayabdul@e-kolay.net

AĞASAR'DA YAYLA ŞENLİKLERİNİN DEĞİŞMEYEN ADI:

“ O T Ç U ”

Yerel mahkemede görülen bir davanın yeni duruşma gününü, hakim **Kadırga Otçu** günü olan cuma gününe ertelemesi, davacı ve davalının otçu şenliğine katılmalarının zorunlu olduğunu beyanla bu karara itiraz etmelerine sebep olmuş; durum tartışma konusu haline dönüşmüş, sonunda hakim yerel kültüre saygısı nedeniyle duruşma günü değiştirilmiş ve taraflar otçu şenliklerine katıldıktan sonra başka bir gün duruşmaya devam edilmiştir.

Ot, Türk Dil Kurumu Sözlüğü'nde; “Toprak üstündeki bölümleri odunlaşmayıp yumuşak kalan, ilkbaharda bitip sonbaharda kuruyan küçük bitkilere verilen ad.” Olarak tanımlanmaktadır. “Otçu” ise, “ot” kelimesinden isimden isim yapma ekiyle (-cı, -ci, -cu, -cü, -cı, -çi, -çu, -çü) türetilmiş olan bir meslek adıdır. Ayrıca, “Köylerde hekimlik yapan kimse.” (age.909) ve “Ot satan kişi” anlamlarında kullanılmaktadır.

“Otçu” kelimesi kendi anlamı dışında, Karadeniz Çepni Türkleri tarafından özel bir tarım, hayvancılık ve şenlik/eğlence terimi olarak da kullanılmaktadır. Bu terimin anlamları: 1. Hayvanları için ormandan veya çayırlıktan ot keserek sırtlarında taşıyan imece topluluğu, 2. Hayvanlarını otlağa götüren yaylacılar, 3. Mısır tarlasında ot kazmasıyla ‘ot kazan’ imece topluluğu, 4. Yazın yaylalarda düzenlenen şenliklere iştirak eden insanlar topluluğu.

Her sene temmuz ayının 3. perşembe günü gecesi Kadırga/Eskala Yaylası'nda, cuma günü Kadırga/Pazar Alanı'nda; her yıl temmuz ayının 4. cuma günü gecesi Trabzon-Şalpazarı-Sisdağı /Hanyanı Obası'nda, cumartesi günü Trabzon-Şalpazarı-Geyikli-Sidağı/Pazar Alanı'nda düzenlenen ve büyük bir katılımı gerçekleştiren şenliklerin adları da bilinen tarihi ile yaklaşık iki yüz yıldır “**Otçu Şenlikleri**” olarak anılmaktadır.

Karadeniz Bölgesi'nde listesini burada yazamayacağımız kadar çok sayıda yayla şenlikleri yapılmaktadır. Bu şenliklerden Kadırga ve Sisdağı Şenliklerinin “Otçu Şenlikleri”, “Gaynak Sis”, “Gaynak Haftası”, Kadırga Otçusu”, “Oğuz Otçusu”, “Şahmelik Otçusu”, “Kadırga'nın Gaynağı” adlarıyla anılması ve en eski dönemlerden beri hiç değiştirilmeden herkesçe böyle bilinmesi dikkat çekicidir. Ayrıca bir yönü ile daha ilginçtir ki, bu şenliklerden hiç biri Fransız kültüründen kopya edilen “**festival**” kelimesi ile anılmaz. Bu kültür, aslını hem yöresel kıyafetleriyle, hem özgün adıyla, hem de içeriği ile yüz yıllardan beri korumaktadır.

NEDEN “OTÇU ŞENLİKLERİ”?

Mayıs ayı ortalarında ot ve otlaklar için yaylalara çıkan insanlar, yayladaki işleri tamamladıktan sonra, köyde kalan insanların köy işlerini tamamlayıp yaylaya gelmelerini beklemeye başlar. Ailelerin köyde kalanları “eski ot”, “yeni ot” diye adlandırdıkları mısır tarlasındaki otları, kazma ile ikinci kez kazdıktan sonra köydeki işler artık tamamlanmış olur. Böylece ekinler olgunlaşmaya kadar dinlenmeyi ve eğlenmeyi hak etmişlerdir. Bu nedenle temmuz ayının

ortalarından itibaren şenlikler başlar.

Yayladaki hayvan otçuları ile köyden gelen mısır otçuları bilinen günde ve yerde geleneksel olarak buluşurlar ve “**Otçu Şenlikleri**”ni gerçekleştirirler. Bu nedenle şenliklerin adı “Otçu Şenlikleri”dir. Bu şenlikler, “**Gaynak**”, “**Gaynak Sis**”, “**Sis'in Gaynağı**”, “**Gaynak Haftası**”, “**Otçular Haftası**” olarak da anılır.

Buradaki “gaynak” kelimesi, demirin birbirine kaynatılması anlamında “kaynamak” fiili olarak kabul edilirse Sis'in Kaynağı için; insanların buluşup birbiriyle kaynaştığı sevgi ve dostluk bağlarını kuvvetlendirdiği anlamına gelir. Eğer, “her yer insan kaynıyordu” veya “kazan kaynıyordu” deyimlerindeki anlamı ile kabul edilirse; bu kez de çok hareketli, çok canlı, çok eğlenceli ve çok katılımlı anlamlarına gelir. Tevriyeli bir halk terimi olarak “**Gaynak Sis**” ifadesi her iki anlamı ile de kullanılabilir, her iki anlamı da konuyu anlatmaya uygun düşer.

Bu gün halk için öyle önemlidir ki, Hasan Dede'nin anlattığına göre, “Eskiden Gaynak Günü gelince köydeki bütün evlerin kapıları kilitlenir, herkes Sis yolunda olurdu.”

– O gün ya ölen olursa?

– “Ölen de oldu ya!”

– Peki bu durumda ne yaptınız?

– “Beş on kişi erkenden cenazeyi defnetti ve yine bize yolda yetiştiler. Çünkü bu heyecan bozulmayacaktı ve mutlaka yapılacaktı.” (Ağasar Çepni Kültürü-Geyikli, Abdullah GÜLAY, s.269)

Yerel mahkemede görülen bir davanın yeni duruşma gününü, hakim **Kadırga Otçu** günü olan cuma gününe ertelemesi, davacı ve davalının otçu şenliğine katılmalarının zorunlu olduğunu beyanla bu karara itiraz etmelerine sebep olmuş; durum tartışma konusu haline dönüşmüş, sonunda hakim yerel kültüre saygısı nedeniyle duruşma günü değiştirilmiş ve taraflar otçu şenliklerine katıldıktan sonra başka bir gün duruşmaya devam edilmiştir. (Age.S.259-260)

Bu geleneğin Karadeniz Yaylalarında yüz yıllar boyunca sürdürüldüğünün bir delili de “Türk Yurdu” dergisinin 04.06.1331 (1915) tarihli Haziran sayısında (8.cilt, 122-127 sayfalar) yer alan Tirebolulu Alp Arslan'ın otçular haftasını anlatan “Ot Göçü” başlıklı makalesidir.

Otçu Şenliklerinin nasıl yapıldığı konusunda ayrıntılı bilgi için, Araştırmacı-Yazar Abdullah GÜLAY'ın hazırlanmış olduğu 2001 yılında çıkan “Ağasar Çepni Kültürü-Geyikli” adlı Folklor/İnceleme/Araştırma eserinin (259-271) sayfalarına bakılabilir. □

Kadırga Oçu Şenliği

Göllüalan Sinice Şenliği

Sisdağı Şenliği(Kaynak Haftası)

Ali Dursun

alidursunvtv@gmail.com

KÜLTÜRÜMÜZÜ YOZLAŞTIRMADAN YAŞATMAK

Kültürümüzü sadece bayanlarımızın giyim kuşamı ve otantiğine ters figürlerle oynanan horon olarak görmeyelim. Kültür adı altında geleneklerimizi yozlaştırmayalım. Kültür ufkumuzu genişletelim. Bu bağlamda derneklerimize ve federasyonumuza(ŞalFed) büyük görevler düşmektedir.

Şal pazarı Belediyesi'nin organize ettiği Kültür Şenliği'nden bir kesit

Bu yazıda bayram, yaylacılık ve şenlik kültürümüze farklı açılardan bakmak istiyorum. “Nereden nereye geldik?” sorusunu aklımızdan çıkarmayarak konuya ışık tutmaya çalışalım.

Bizler, küçüküğümüzde bayramları başka bir güzellikle karşıladık. Mesela, arefe akşamı her evde “bişi” yazılırdı (yufka açılırdı); bizler de ev ev dolaşp kapılarda “tömbeldek” çalarak (boş teneke parçalarına dümbelek niyetiyle vurarak), nağmeler okuyarak ev sahibinin kapıyı açmasını beklerdik. Kapıyı açan ev sahibi bize taze bişilerden verirdi ve biz başka bir evin kapısını çalmak üzere hızla oradan ayrılırdık.

Bayram günü sabah erkenden kalkar, yeni elbiselerimizi giyer büyüklerimizin bayram namazından çıkmasını beklerdik. Herkesin bildiği gibi namazı müteakip bayramlaşma ve keşkek ziyafeti başlardı. Keşkekler yenir, büyükler ve has-talar ziyaret edilir ve herkes birbiriyle bayramlaşırdı.

Mezarlık ziyaretleri ayrı bir öneme sahipti. Hafız olanlar ya da az çok okumasını bilenler kabristanda Kur'an okur, bilmeyenler dinlerdi. Dinlemek üzere okuyanlara yetişemeyenler mutlaka kendi bildikleri kısa sure ve duaları içinden geldiği gibi okurdu. Mezarlar temizlenir ve üzerine bişi, şeker gibi yiyecekler konularak çocukların alıp sevinmesi sağlanırdı. (Bence bundaki en büyük incelik, çocuklara mezar ziyaretlerini benimsetmeye yönelikti.)

Herkesin bildiği gibi ineklerin süslenerek hep birlikte yaylalara göçülmesi de başka bir güzellikti. Günümüzde, -ineklerimiz yine süslü olarak- yaylalara arabalarla gidiliyor.

Genç kız ve delikanlılar içinse başka bir önemi vardı yaylacılığın. Bütün yılı kapsayan hazırlıklar, yaylaya endekslidir gençler için. Delikanlılar siyah pantolon, yelek, beyaz gömlek ve eskiden “gıslavet” denilen kara lastiğin modern olan ayakkabılarını; genç kızlar ise yöresel olarak tanıdığımız tüm giyeceklerini çok önceden yenilerdi. Çünkü yayla mevsiminde Kadirga Otçu Şenliği, Sisdağı Kaynağı

Otçu günü yediden yetmişe herkes obalarda toplanarak horon eşliğinde şenlik alanına böyle akar.

ve Honefter vardı. Bölgede o zamanlar ayrıca Garaptal ve İzmiş şenlikleri olsa da büyük rağbet Kadirga, Sis ve Honeftereydi.

Ben son yıllarda yapılan -hemen hemen- bütün şenliklere de katıldım. Sadece katılmış olmak için değil -mesleğim icabı- tabiki çekim yapmak için. Amacım herkes gibi eğlenmek olmayınca, bolca gözlem yapmak imkanı buldum. Her şeyin bir başka farkına vardım. Mesela eski Ağasar delikanlısını çok aradım ama ne yazık ki bulamadım. Onun yerine şortlu, acayip tip yeleklî, bol cepli pantolonlu gençler gördüm. Horonda sigara tütüren, yine horonda cep telefonu konuşan delikanlılar ve daha ilginç sakız çiğneyen kızlar gördüm.

Tamam anladık teknolojiye ayak uyduralım; kemeçenin sesini cihazlarla yükseltelim, daha iyi duyulsun; otçuya biz de arabayla -daha rahat ve hızlı- gidelim ama eleştirdiğim unsurların bunlarla alakası yok ki...Ha bunları boşuna da yazıyor olabilirim. Çünkü horon oynayan yok...Elele tutuşup birbirini itekaka -müziğin ritmine göre- takip ederek yürümek horon oynamak değil ki...Ne yazık ki günümüzdeki horon da bu. Sadece eller aşağı yukarı sallanıyor, ayaklar yürüyor...Halbuki "Ağasar horonu" denince, ayaklar vücutla anlaşarak omuzda birleşir ve tüm vücut kollarla bir bütünlük içerisinde oynar. Bu arada horonumuzu otantik/geleneksel özelliğine uygun olarak oynamayı beceren nadir insanlara da haksızlık yapmayalım. Özellikle gençlerimizin onlardan örnek ve eğitim almaları şarttır.

Bizim ecdadımız dini inançlarına da aynı şekilde çok önem vermişlerdir. Gittikleri dağlarda ve yaylalarda her suyun yakınında müsait bir çimeni ya taş duvarla(pey) ya da "cablama" veya dikenli telle çevirerek namaz kılma yerleri yapmışlar. Etrafını kapatma nedenleri ise hayvanlar girip pislemesinler diyesidir. Kadirga'daki açık cami bunun en güzel örneğidir. **Ali Meydanı**'nda, **Cordana**'da, **Olucak**'ta ve bunun gibi bir sürü yerde "namaz yatakları" vardır.

Kültür ve geleneğimizi yaşatmak adına Şalpazarı Belediyesi'nin düzenlediği kültür şenlikleri eksiklerine rağmen

güzeldi. Hayvanları süsleyip, dastarlı bebek beşikleri, yayık, zembil ve çentikleri hazırlayıp eskiden yaylaya yapılan göçün canlandırılması güzeldi. Bu geleneksel canlandırma ve eğlence dışında bazı kültürel aktiviteler de yapılabilir. Mesela çarşının belirli yerlerinde standlar açılabilir; bu standlarda bir büyüğümüz sepet örer, bir annemiz çul dokur, bazı kızlarımız yayık yayar/ayran satar, bir teyzemiz yumurtasını satar akşam evine ekmek götürür vs.

Son olarak dileğim şudur: Kültürümüzü sadece bayanlarımızın giyim kuşamı ve otantigine ters figürlerle oynanan horon olarak görmeyelim. Kültür adı altında geleneklerimizi yozlaştırmayalım. Kültür ufkumuzu genişletelim. Bu bağlamda derneklerimize ve federasyonumuza(ŞalFed) büyük görevler düşmektedir.□

(web: www.karadenizdenesintiler.com

e-posta(diğer): karadenizdenesintiler@karadenizdenesintiler.com)

Resimler: Ali Dursun - Foto Beldiz

Hayvanları gelin gibi süslenerek topluca yaylaya gitmek bir gelenektir Ağasar'da.(Şalpazarı Bld. Kültür Şenliği'nden bir kesit)

Muzaffer Bayraktar / ŞalFed Genel Başkanı

BUNDAN SONRA NELER YAPILABİLİR?

Şunu iddia edebiliriz ki; Türkiye’de mevcut federasyonlar içerisinde ŞalFed, -kültürel ve sosyal faaliyetler bazında çok önemli işler başarmış olan bir federasyon olarak Trabzon’da hatta Karadeniz’de çok önemli bir yere sahiptir.

En önemli ve kalıcı çalışmalarımızdan birisi olan Ağasar (Kültür Araştırma) dergimizin altıncı sayısını yayınlamayı başarmanın haklı iftiharını yaşamaktayız. Dergimizin ilk sayısından bu sayısına kadar Şalpazarı, kültürel ve coğrafi olarak önemli oranda tanıtılmış durumdadır.

Bundan böyle, sadece dergi çıkarmış olmak için yeni sayılar yayınlamak, -içerik ve teknik olarak çok üst düzeyde hazırlanan- önceki sayılarımızın da kıymetini zedelemeye sebep olabilecektir. Bu hususta daima hassas olmak ve bu endişeyi her zaman taşımak zorundayız.

Peki bu bağlamda bundan böyle neler yapılabilir?

● Dergimizin son sayısına kadar elde ettiğimiz birikimlerimizden faydalanarak; Şalpazarı/Ağasar ile alakalı daha önce yayımlanmış kitapları da nazarı dikkate alarak; bu konuda kafa yoran uzman, akademisyen ve eğitimcilerin de desteğiyle zengin muhteviyat ve yeterli görseleğe sahip bir inceleme-araştırma kitabı hazırlayabiliriz.

Bu kitap, yöremizin tarihi, turistik, kültürel, folklorik özellikleriyle birlikte insan kaynakları ve önemli olaylarını da içermesi gerekir. Bu kitap, aynı zamanda farklı coğrafya ve kültürlerin, yöremizin tarihi seyriyle aynı zamanlardaki durumlarının da mukayese edildiği bir eser olmalıdır. Ve bu kitap, Osmanlı ve Cumhuriyet devrinde devlet-millet ilişkileri bakımından Şalpazarı’nın tarihsel sürecini de ortaya koymalıdır.

● Belediyelerimiz, STK’larımız, muhtarlarımız ve birlikçilerimizin de görüş ve destekleriyle bir Ağasar/Şalpazarı belgeseli hazırlanmalıdır.

● Tamamen görsel bir Ağasar albümü hazırlanabilir.

Hem belgesel hem de albüm, ülkemizin güzide bir bölgesini tanıtmaya yönelik olduğu için Kültür ve Turizm Bakanlığından ya da değişik fonlardan da mali destek alınabilir.

● Şalpazarı’nın eğitim çağındaki ihtiyaç sahibi çocuklarına,

ilköğretimden başlayarak yoğun destek verilmeli; ücretsiz geliştirme kurslarıyla yüksek öğrenime hazırlanmalarına katkı sunulmalıdır. Bu konuda gereken kaynağın sağlanması için, önemli organizasyonlarla -topyekün kalkınmanın temeli olan- eğitime ve sonrasında da istihdama önem verilmelidir.

● Otçu ve diğer şenliklerimiz, içeriği ve katılım şekliyle -otantik tarzı dejenere edilmeden- daha çok disiplin altına alınmalıdır. Bu konuda yerel yönetimler, mülki idareler, muhtarlıklar ve sivil toplum kuruluşlarıyla beraber hareket tarzı geliştirilmelidir. Bu durumu mevcut haliyle sürdürme gayreti, orta ve uzun vadede sıkıntılara yol açabilir.

● Büyükşehir olmak için son günlerini sayan Trabzon’umuzda, artık hizmetlerin büyük kısmı anakent belediyesince organize edilecektir. Ayrıca ilçe belediye yönetimlerinin belirlenmesinde, artık bütün köylerde söz sahibi olacaklar (belediye sınırları da genişlemiş olacaktır.) Bu da hemşehrilerimizin tamamının belediyelerle birebir ilişkilerde olmaları anlamına gelmektedir.

Dolayısıyla, yerel seçimlerde, gurbetteki hemşehrilerimizin düşünceleri de Şalpazarı seçmeni için etkili olacaktır. Bu süreçlerde, sivil toplum örgütlerinin, temsil ettikleri kitleyi etkilemeleri kaçınılmazdır. ŞalFed, tüm Şalpazarı’nı kucaklayan bir sivil toplum üst yapılanması olduğundan, bu sürecin dışında kalması düşünülemez.

● Kültürel birikimlerimize sahip çıkılmalı. Türkülerimiz dahil, folklorik değerlerimizin mutlaka yazılı görsel ve diji-

Yerel seçimlerde, gurbetteki hemşehrilerimizin düşünceleri de Şalpazarı seçmeni için etkili olacaktır. Bu süreçlerde, sivil toplum örgütlerinin, temsil ettikleri kitleyi etkilemeleri kaçınılmazdır. ŞalFed, tüm Şalpazarı’nı kucaklayan bir sivil toplum üst yapılanması olduğundan, bu sürecin dışında kalması düşünülemez.

tal olarak arşivlenmesini sağlamalıyız. Bize has değerlerin patentini almak için proje bazında çalışmalar yapmalıyız.

● Gençlik kollarının etkin ve geniş katılımı oluşturulmasını sağlamalıyız. Geleceğin gönüllü sivil toplum ordusunu şimdiden harekete geçirmeliyiz.

● Şalpazarımıza mensup işadamları ve girişimci sayısını çok daha fazla artırmalıyız. Sivil Toplum kuruluşlarının, sponsor desteği olmadan ayakta kalmaları mümkün değildir. İş dünyamız, ne kadar başarılı olursa, derneklerimizin faaliyetlerine desteği de aynı oranda yüksek olacaktır.

● Kirazlıtepe, Şalpazarlılar olarak İstanbul’da en yoğun ikamet ettiğimiz bölgedir. Burada Üsküdar Belediyemizce yaptırılmakta olan Kültür Sarayı’nda, federasyonumuza mutlaka bir “Kültür Evi” adıyla bir bölüm tahsis edilmesi gerektiğine inanıyoruz. Bu konuda taleplerimiz ve çalışmalarımız ısrarla devam etmektedir.

● Federasyonumuzca sağlanan öğrenim bursu çalışmalarını hızlandırarak, bu işi kurumsal hale getirmek zorundayız. Bunun için de, maddi kaynaklarımızın sürekliliğine önem vermeliyiz.

Başka neler yapabileceğimiz konusundaki görüş ve önerilerinizi, www.salfed.com sitemiz aracılığıyla bizlerle paylaşabilirsiniz.

Bütün gayemiz ve nihayi hedefimiz, Ağasar ve ülkemiz insanının kalkınması ve hak ettiği önemli makamlarda insanımıza ve insanlığa faydalı olmasıdır. □

ŞALPAZARI ANAOKULUNA KAVUŞTU

Üsküdar Belediyesi'nin bir kuruluşu olan **TOGEM** (Toplumsal Gelişim Merkezi) önderliğinde ünlü iş adamı **Ali İbrahimağaoğlu** sponsorluğunda yapılan dört sınıflı **Şalpazarı Ana Okulu** 14 Temmuz 2011 tarihinde törenle hizmete açıldı.

Törene; Şalpazarı Kaymakamı **Soner Zeybek**, Tuzla Kaymakamı **Mümin Heybet**, Trabzon İl Milli Eğitim Müd. **Selim Yavuz**, Şalpazarı İlçe Milli Eğitim Müd. **İrfan Ertav**, Şalpazarı Bld. Başk. **Fehmi Cengiz**, Ge-yikli Bld. bşk. **Muzaffer Türkmen**, Şalp. Müftüsü **Abdurrahman Küçük**, Üsküdar Bld. Bşk. **Mustafa Kara**, Tuzla Bld. Bşk. **Dr. Şadi Yazıcı**, Üsküdar Bld Bşk Yard. Av. **Hilmi Türkmen**, Tuzla Bld. Bşk. Yard. **Ahmet Çabuk**, TOGEM Başkanı **Saadet Gülbaran** ve eşi **Hasan Gülbaran**, Şalpazarı Dernekler Fed. Başkanı **Muzaffer Bayraktar**, Trabzon Şalpazarı Derneği Başk. **Turgut Kahraman**, Doğancı Köyü Derneği Başk. **Orhan Alışkan**, Şalpazarı Eğitim Kültür ve Sanat Derneği Başkanı **Hasan Keskin**, Günebakış gazetesi İst Bölge temsilcisi ve Şalpazarı Haber Genel Yayın Yönetmeni **Bülent Şirin**, bazı köy muhtarları, siyasi parti temsilcileri ve kalabalık bir halk topluluğu katıldı.

Törende sırasıyla birer konuşma yapan Şalpazarı Kaymakamı **Soner Zeybek**, Şalpazarı Belediye Başkanı **Fehmi Cengiz**, Şalpazarı İlçe Milli Eğitim Müdürü **İrfan Ertav** yaptıkları konuşmalarda başta hayırsever işadamı **Ali İbrahimağaoğlu**'na, Üsküdar Belediye Başkanı **Mustafa Kara**'ya, Üsküdar Belediye Başkan Yardımcısı **Av. Hilmi Türkmen**, e ve TOGEM Başkanı **Saadet Gülbaran**'a ilçemize böyle bir okul kazandırdıkları için hizmetlerinden dolayı teşekkür ettiler.

Şalpazarı Kaymakamı **Soner Zeybek**, ilçemize yaptıkları hizmetlerden dolayı Üsküdar Bld. Başkanı **Mustafa Kara**, TOGEM Bşk. **Saadet Galbaran** ve Üsküdar Bld. Bşk. Yrd. Av. **Hilmi Türkmen**'e birer plaket takdim etti. □

Haber: **Mustafa ATALAR**

(<http://www.salpazarihaber.com>)

Üsküdar Belediye Başkanı **Mustafa Kara** ve TOGEM Başkanı **Saadet Gülbaran**, ana okulu öğrencileriyle birlikte.

1

2

3

Açılış kurdelaasının protokol tarafından kesilmesi(1); Sn. Hilmi Türkmen, Sn. Saadet Gülbaran ve Sn. Mustafa Kara'ya Şlp. Kaymakamı Sn. Soner Zeybek tarafından plaket verilmesi(2); açılış törenini izleyen protokol ve halk topluluğu(3).

Resimler: **Bülent Şirin**

Hasan KESKİN (Başkan)
salpazariegitimkultur@gmail.com

ŞALPAZARI EĞİTİM KÜLTÜR SANAT VE TURİZM DERNEĞİ

Birikimleri, öncelikle eğitim alanına yönlendirerek Şalpazarı ve ülkemiz için büyük katkılar sunmayı hedefleyen derneğimiz, aynı zamanda toplumumuzun sosyal ve kültürel gelişimine, yöremizin ekonomik kalkınma çabalarına da destek vermeyi hedeflemektedir.

Dernek Yönetim Kurulumuz: Mustafa Küçük (bşk.vekili), Ali Toplu(bşk yrd.) Bülent Şirin(bşk yrd.), Av Ali Osman Taşkın(bşk yrd.), Kemal Kılıç(bşk yrd.), Kaşif Yılmaz(sekreter), Mehmet Usta(sayman), Murat Kumaş(üye/sosyal işler), Muhammet Yavuz(üye/sportif işler), Muhammet Ayaz(üye/sosyal işler).

Başkan Genel Kurul'da konuşurken

Önemli eksikliklerin ve hizmet ihtiyacının olduğuna inandığımız belli başlı alanlara eğilerek, enerjimizi ve kaynaklarımızı buralara yönlendirmek suretiyle, memleketimize ve insanımıza hizmet gayesiyle uzun ve geniş istişareler sonunda 04 Şubat 2011 tarihinde İstanbul-Eyüp'te kurulmuş bulunan **Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği**imiz, -henüz emekleme aşamasında olmasına rağmen- önemli atılımlar yapmış, sivil toplum dünyamıza farklı bir bakış açısı getirmiştir.

Şalpazarımız özelinde, birikimli ve önemli bir dernek-

çilik ve sivil toplum kamuoyu mevcuttur. Ancak bir şekilde bu alanlardan uzak kalmış, önemli görevler de ifa eden, mühim makamlarda bulunan, birçok iş kolunda ve özellikle akademik ve eğitim camiamızda idareci/eğitimci olarak görev alan hemşehrilerimizin bu oluşumda yer almaları için büyük çabalar harcadık. Daha çok sayıda hemşehrimize ulaşmak için üst düzey çaba sarfettiğimize inandığımız, uzun soluklu ve ısrarcı bir sürecin sonunda ortaya çıkan "irade", gelecekte hepimizi gururlandıracak, toplumumuza yeni ufuklar açacak, enerjimizi ve kaynaklarımızı

Olağanüstü Genel Kurul'a katılan Dernek Yönetim Kurulu ve üyelerimiz (20 Mart 2011)

22 Nisan 2011

“Memleketimin çocukları” ile Topkapı Sarayı ve tarihi y.ada ziyaretimiz

Çocuklarımız,Üsküdar Kaymakamlığı resmi törenlerinde

23 Nisan 2011

23 Nisan 2011

Çocuklarımız, Dolmabahçe Sarayı'nda

Çocuklarımız,Miniaturk gezisinde

23 Nisan 2011

23 Nisan 2011

Çocuklarımız, Alibeyköy Barajı Hattıra Ormanı'na fidan dikerken

Çocuklarımız, bir salon etkinliğini izlerken

24 Nisan 2011

24 Nisan 2011

Hemşehrilerimiz, etkinliklerde çocuklarımızı yalnız bırakmadılar

Çocuklarımızla Boğaz turuna çıkarken

24 Nisan 2011

24 Nisan 2011

Çocuklarımız, Boğaz turu esnasında kaptan köşkünde

Boğaz turundan bir kesit (soldan: Kafle Bşk. İsmet Karabayır ŞalFed Gn. Bşk. Muzaffer Bayraktar, Dernek Bşk.Hasan Keskin)

24 Nisan 2011

24 Nisan 2011

Üsk Bld. Sos Tes.'de çocuklarımızla birlikte sabah kahvaltısı. (Programımıza bizzat katılarak destek verenlerden bir kesit.)

Şalp. Milli Eğitim Md. İrfan Ertav ve ilçe Tarım Md. İsmet Karabayır kahvaltıda da çocuklarımızla beraberdi.

24 Nisan 2011

24 Nisan 2011

Sabah kahvaltısı sonrası(Soldan:Osman Buğaz/Fidanbaşı K. Muh., Mahmut Demir/Sancaftepe Ağasarlılar Der. Bşk , Murat Usta/İst. Emn. Mdlüğü Asayiş Şb. Md., Mehmet Muhcu/Şalp.Bld. Eski Bşk., Tahsin Usta/ Karkon Gn. Bşk., İsmet Karabayır/ Şlp. ilçe Tarım Md., Prof. Dr. Turgut İpek, Muzaffer Bayraktar/ŞalFed Gn. Bşk., Hasan Keskin, Ufuk Demir/THY, Mustafa Kılıç/Vakıfbank, Hasan Uçar/Mali müşavir)

"Memleketim çocukları"nın DSİ Alibeyköy Barajı gezisi sonrası piknik ve yemek molası.

Katkı sunan bazı STK yöneticileri

Katkılarından dolayı Üsk. Bld. Bşk. Yrd. Av. Hilmi Türkmen'e plaket verildi.

Derneğimiz saymanı öğetmen. Mehmet Usta, Amasyalı gönüllümüz öğretmen Şerafettin Aktaş, Kafle Bşk. İsmet Karabayır, organizasyonun gerçekleşmesinde büyük emek sarfettiler.

Memleketim Çocuklarıyla bir İstanbul hatırası

tüketen sarmaldan sıyrılmamıza da vesile olacaktır.

Bu birikimleri, öncelikle eğitim alanına yönlendirerek Şalpazarı ve ülkemiz için büyük katkılar sunmayı hedefleyen derneğimiz, aynı zamanda toplumumuzun sosyal ve kültürel gelişimine, yöremizin ekonomik kalkınma çabalarına da destek vermeyi hedeflemektedir.

Eğitim, en çok önem verdiğimiz, önceliği olan bir faaliyet alanımız olacaktır dedik. Eğitim camiamızın da büyük katkı ve yönlendirmeleriyle, okullarımızın, öğrencilerimizin ve öğretmenlerimizin donanımlı, başarılı ve huzurlu olabilmeleri için öncelikle neler yapabileceğimizi belirlediğimiz yol haritamızla çalışmalarımızı sürdürüyoruz. Sadece okullarda verilen eğitimle yetinmeyi düşünmüyoruz; toplumsal ve topyekun eğitim, daha ileriye bakan, donanımlı bireylerden müteşekkil bir toplum hayaliyle hayatın her alanında eğitimin öneminin farkındayız ve bu yöndeki her türlü çalışmayı başlatmada, mevcut çalışmalara katılmada, hedefleri olan kişi ve kurumları cesaretlendirmede de öncü olma niyetindeyiz.

20 Mart 2011’de gerçekleştirdiğimiz I. Olağanüstü Genel Kurulumuza, üyelerimizin göstermiş oldukları ilgi bizlere büyük güç vermiş, çalışmalarımızda bizleri cesaretlendirmiştir. Yeni Yönetim Kurulumuz, öncelikle 23 Nisan Çocuk Bayramı münasebetiyle “**I. Şalpazarı Çocuk Festivali**” adıyla “**Memleketimin Çocuklarının İstanbul Buluşması**”na evsahipliği yaparak geleneksel hale getireceğimiz bir organizasyonu gerçekleştirmiştir.

“**I. Şalpazarı Çocuk Festivali**” kapsamında, Şalpazarı Kaymakamlığımız, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğümüzle ortaklaşa çalışma sonucu, Şalpazarı’nın beş ilköğretim okulundan 26 öğrenci ve dört öğretmenden oluşan 30 kişilik kafiye İstanbul’da üç gün boyunca ağırlamıştır. Ulaşım, barınma, yemek vs. giderlerinin tamamen derneğimizce karşılandığı bu festival, 22, 23, 24 Nisan 2011 tarihlerinde toplam 37 saatlik, 21 etap olarak hayata geçirilmiştir.

Tarihi yarımada gezimiz; 23 Nisan resmi törenlerine katılım; dernek ve federasyonumuza ziyaretler; Dolmabahçe Sarayı, Miniaturk, baraj ziyareti; piknik, ağaç dikimi, Boğaz turu, salon etkinliğinde müzik, folklor, illüzyon gösterisi ve tiyatral temsillerle zenginleştirmeye çalıştığımız bu festivalimizi gelecek yıllarda daha da zengin içeriğiyle, daha çok öğrencimizi ve daha geniş bir coğrafyada devam ettireceğimizi ilan ediyoruz.

Şalpazarı’nda 2011-2012 eğitim öğretim yılında, eği-

Derneğimizin hediye ettiği okuma-yazma setlerini, bizzat M.Eğt. Md. İrfan Ertav(solda) ve Tarım Md. İsmet Karabayır dağıttılar.

Atatürk İÖO Md.Mmuhammet Karabayır ve sınıf öğretmeni okuma-yazma setlerini çocuklara dağıttırken.

time yeni başlayacak olan birinci sınıf öğrencilerinin tamamına (104 öğrenci), okuma ve yazma seti hediye ederek, hem eğitim ve öğretim çabalarına destek verdiğimiz, hem de ailelerin bu konudaki giderlerini bir nebze azaltmış olduğumuz için mutluyuz. Bu çalışmada bizlere seve seve ve taktirle katkıda bulunan üyelerimize, büyüklerimize ve hayırseverlere şükranlarımızı sunuyoruz. Öğrencilerimize üstün başarılar diliyoruz.

Önümüzdeki günlerde, “**Memleketimin Öğretmenlerinin İstanbul 2011 Buluşması**”nı gerçekleştirmek için zorlu bir çalışma temposuna giriyoruz. Uzun yıllardır, belki yarım asır sonra, ilk öğretmenleriyle karşılaşacak olan hemşehrilerimiz adına şimdiden heyecanlıyız. 24 Kasım Öğretmenler Günü’ne atfen gerçekleştirmeyi planladığı-

mız bu önemli etkinliğimizle, yine yeni bir çıkış açılmış olacağına inanıyoruz.

Derneğimiz aynı zamanda, kültür-sanat alanında da öncü çalışmalara imzalar atacak. Yazar-çizer, müzisyenlerimiz, sanatkarlarımız ve zanaatkarlarımızla, özgün Ağasar kültüründen beslenen köklü, geleneksel ve tarihî mirasımıza sahip çıkma, yaşatma ve gelecek nesillere layık ile aktarabilme hususunda çok kapsamlı projeler hazırlamaktayız.

Bu çalışmalara yönelmemizi, zorunlu ve bize düşen çok önemli bir ödev olarak addediyoruz.

Bir bütün olarak baktığımızda, ekonomik gelişmişliğin gerekliliğini de önemsiyoruz. Yapılan atılımların tamamının, toplumumuzu daha ileriye, ekonomik kalkınmada çok daha üst seviyelere, huzur ve refaha taşımak için yapıldığına inanıyoruz. Tam da bu noktada, sanayi yatırımları bakımından oldukça şanssız olan yöremizde çıkış noktasının turizm olduğunda hemfikiriz. Turizm bilincimizin gelişip yerleşmesi, yatırıma ve kalkınmaya dönüşmesi en büyük hayalimizdir. Bu alanda yapılacak her türlü girişimi desteklemek, katkı sunmak önemsedığımız bir husustur.

Doğancı Köyü İÖO Md. Vekili Salih Gedikli, okuma-yazma setlerini çocuklara bizzat dağıtırken.

Şalpaazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği-miz, idari ve mali yapıları itibariyle çok güçlü olarak yoluna devam ederken kardeş Şalpaazarı derneklerimizle birlikte elele vererek çok büyük başarılar elde edeceğimizi düşünüyoruz.

Katkıda bulunan, emek veren, desteklerini esirgemeyen herkese saygılarımızı sunuyor; bu münasebetle herkesi **ŞALFED** çatısı altında toplanmaya ve diğer tüm toplum kesimleriyle birlikte Türkiye'mizin gündemine dair ne varsa kafa yormaya; duyarlı ve demokratik tavır almaya; diğer tüm derneklerimizin ve federasyonumuzun faaliyetlerine destek vermeye, beraber başarıp başarıyı beraber paylaşmaya çağırıyoruz. □

Dernek Merkezi: Emniyettepe Mh. Topçular Yokuşu 4-B
Silahtar-Eyüp-İstanbul

Tlf: 0532 476 61 80 -0532 344 13 13

web: salpazaridernegi.com

e-posta: salpazariegitimkulturu@gmail.com

Resimler: Mustafa Atalar, Bülent Şirin, Şalpaazarı M.Eğ.Mdlğ. ve dernek arşivi

TRABZON ŞALPAZARI EĞİTİM KÜLTÜR SANAT VE TURİZM DERNEĞİMİZCE DÜZENLEDİĞİMİZ

**"I. ŞALPAZARI ÇOCUK FESTİVALİ
(22-23-24 NİSAN 2011) İSTANBUL"**

**ETKİNLİĞİMİZ ESNASINDA
DESTEKLERİNDEN ÖTÜRÜ;**

ŞALPAZARI KAYMAKAMIMIZ (URFA VALİ YARDIMCIMIZ) SN. **SONER ZEYBEK**, EYÜP KAYMAKAMIMIZ SN. **OSMAN KAYMAK**, EYÜP BEL. BŞK. SN. **İSMAİL KAVUNCU**, ÜSKÜDAR BEL. BŞK. SN. **MUSTAFA KARA**, ÜSKÜDAR BEL. BŞK. YRD.SN. AV. **HİLMİ TÜRKMEN**, ŞALPAZARI İLÇE M.EĞ.MD. SN. **İRFAN ER-TAV**, ŞALP. İLÇE TAR.MD. VET.HEKİM (KAFİLE BŞK.) SN. **İSMET KARABAYIR**, ÜYEMİZ SN. **PROF. DR TURGUT İPEK**, KARKON GEN. BŞK. SN. **TAHSİN USTA**, ÜYEMİZ ŞALFED GN. BŞK. SN. **MUZAFFER BAYRAKTAR**, DSI 14. BÖL. MD.LÜĞÜ-SOS. İŞL. ŞB. MD. SN. **AHMET ALİOĞLU** VE ÇALIŞANLARI, ŞALPAZARI BEL ESKİ BŞK. SN. **MEHMET MUHCU**, VAKFIKEBİR İMAM HATİP Lİ-SESİ MÜDÜRÜ ÜYEMİZ **SEZGİN ÖZDİN**, İSTANBUL EMN. MD.LÜĞÜ ASA.ŞB.MD. SN. **MURAT USTA**, ÜYEMİZ ÜSK. SULTANTEPE İ.Ö.OKULU MÜDÜRÜ SN. **NEDİM GÜNEY**, MADDİ DESTEKLERİNDEN DOLAYI İŞADAMI ÜYEMİZ SN. **ALİ KULAÇ**, MALİ MÜŞAVİR ÜYEMİZ SN. **HASAN UÇAR**'A; 21-22 NİSAN 2011 TARİHLERİNDE KARADENİZ TV ANA 19:30 ANAHABERİDEN BİZİMLE CANLI BAĞLANTILARLA SON DURUMU KAMUOYUNA ULAŞTIRAN "**GÜNDEM**" EKİBİNE; 23 NİSAN 2011 DE, CANLI BAYRAM PROGRAMINDA SESİMİZİ VE HEYECANIMIZI TÜM TÜRKİYE'YE ULAŞTIRAN **TRT TRABZON RADYOSUNA**; SÜ-TUNLARINDA ETKİNLİĞİMİZİ DUYURAN **GÜNEBAKİŞ** GAZETESİNE, ŞALPAZARIMIZDAN DAVETİMİZE İŞTİRAK EDEN ÖĞRENCİLERİMİZE, REFAKAT EDEN, OKULLARINDA BULUNAN TÜM ÖĞRETMENLERİMİZE VE ÖĞRENCİLERİMİZE, BİZLERE GÜVENİP ÇOCUKLARINA MÜSAADE EDEN **AİLELERİNE**, ŞALFED ÜYESİ TÜM **DERNEKLERE**, BİRHASSA; **AĞASARLI-LAR SANKAKTEPE DERNEĞİMİZE**, SN BŞK. **MAHMUT DEMİR**'E, **ÇAMLICA KÖYÜ DERNEĞİMİZE**, SN BŞK. **ŞEVKİ ÇAKIR**'A, **KASIMAĞZI KÖYÜ DERNEĞİMİZE**, SN BŞK. **OSMAN KARACA**'YA, SUNUMLARI İÇİN SN. **HATİCE KANDEMİR**'E, **ŞALPAZARI EĞİTİM KÜL.SAN.VE TUR.DER YÖNETİM KURULU VE ÜYELERİMİZE**, EYÜP RİZELİLER DERNEĞİ BŞK. SN. **MEHMET YAZICI** VE YÖN. KRLNA, **SULTANTEPE İ.Ö.OKULU THM KOROSU VE ÖĞRETMENLERİ CEVAT BEYE**, FESTİVALİMİZ SÜRESİNCE BİZLERE EŞLİK EDEN; BAŞKAN VEKİLİMİZ **MUSTAFA KÜÇÜK**, BAŞKAN YRD. AV.**ALİ OSMAN TAŞKIN**, **KE-MAL KILIÇ**, **ALİ TOPLU**, **GÜNEBAKİŞ GAZETESİ İST. TEMSİLCİSİ VE BAŞKAN YRD. BÜLENT ŞİRİN**, DERNEĞİMİZ SEKRETERİ **KAŞIF YILMAZ**, DERNEĞİMİZ SAYMANI ÖĞRETMEN **MEHMET USTA**, YÖN. KUR. ÜYEMİZ **MUHAMMET YAVUZ**, ŞALPAZARIHABER.COM GAZETESİ SAHİBİ ÜYEMİZ **MUSTAFA ATALAR**, ÜYEMİZ **SERDAR YILMAZ**, FAHRİ ÜYEMİZ AMAS-YA'LI KARDEŞİMİZ ÖĞRETMEN **ŞERAFETTİN AKTAŞ**'A; BU TATLI TELAŞ İÇERİNİNDE İHMAL ETTİĞİMİZ AŞIKAR OLAN **AİLELERİMİZE**; ŞEHİRLERARASI ULAŞIMDA BÜYÜK KATKILARI OLAN **GÖRELE SEYAHAT ÇALIŞANLARINA**, ŞEHİRÇİ ULAŞIMIMIZI ÜÇ GÜN BOYUNCA SAĞLAYAN ÜSKÜDAR BEL.DEN KAPTANIMIZ **İBRAHİM BEYE** VE ETKİNLİKLERE KATILAN TÜM HEMŞEHİRİLERİMİZE - İSİMLERİNİ UNUTTUKLARIM VARSA ÖZÜRLERİMİZLE -

SONSUZ SAYGILARIMI VE HÜRMETLERİMİ SUNUYORUM.

HASAN KESKİN
YÖNETİM KURULU BAŞKANI

Memleketim Çocuklarının Şalpa Zari'na dönüş hatırası

Gezi çok hızlı bir şekilde farklı insanlarla tanıştık ve çok farklı arkadaşlarımız oldu. İstanbul'un her bir köşesini gezmek için çok şanslıydık. Aslında oradaki Şalpa Zari'leri çok sevdim. Herkesin kendisini hissettiğini hissediyorduk. Gezi sırasında çok güzel anılarımız kaldı. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık.

Yolculuk sırasında bizim hissettiğimiz şeyler çok güzel. Herkesin kendisini hissettiğini hissediyorduk. Gezi sırasında çok güzel anılarımız kaldı. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık.

Buse SARI
7-A
140

Birde mavi ada vardı. Şalpa Zari'nin mavi olduğunu gördük. Herkesin kendisini hissettiğini hissediyorduk. Gezi sırasında çok güzel anılarımız kaldı. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık.

Ayşe ÖZTÜRK
NO:80
81A
Düşünce (İlginçlik) Okulu

İstanbul her zaman yaşamak için tercih ettiğim en güzel ilimiz. Bu ilimizi gezip görmek fırsatı buldum. Herkesin kendisini hissettiğini hissediyorduk. Gezi sırasında çok güzel anılarımız kaldı. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık.

Tuğba DEMİR
7.B 298
Afyonkarahisar İlçe Milli Eğitim Okulu

Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık. Birisi İstanbul'un her köşesini gezmek için çok şanslıydık.

Fatma ÖZTÜRK
7.B 84
Sınıflar 20

Memleketim Çocuklarının, duygu ve düşüncelerini ifade ettikleri mektuplarından bazıları

AĞASAR İÇİN BİR MODEL

FİDANBAŞI KÖYÜ KÜLTÜR MERKEZİ

Açılışı 02 Eylül 2011 Cuma günü gerçekleşen ve hizmete giren Kültür Merkezi binamızın yapımı kolay olmamıştır. Uzun zamandır ihtiyaç duyduğumuz bu binanın, bugünlere kalması binaya uygun bir yerin bulunamamasıydı. O dönem memleketini ziyaret eden mülk sahibi **Osman Kanbut**'u, Hacı **Yusuf Sarı** ile İmam **Mustafa Bulan** köyde ziyaret etmiş köyümüzün böyle bir binaya ihtiyacı olduğunu kendilerine anlatılmıştır. Osman Kanbut, ihtiyacı yerinde görmüş ve bina yerini köy adına bağışlamıştır. Yapılacak binanın geleceğe dönük olarak daha geniş bir alanda başlanması için sınır komşusu **Mustafa Usta**'dan da yer istenmiş ve kendileri de gerektiği kadar yer bağışlamıştır.

Bina yerinin alınmasıyla birlikte o dönem dernek başkanı olan **Kemal Sarı** ve yönetim kurulu derhal çalışmalara başlamıştır. Mimar **İbrahim Sarı** ile görüşülmüş ve binanın projesinin hazırlaması istenmiştir. Mimarımız İbrahim Sarı projeyi severek kabul etmiş tüm proje masrafını da kendisinin üstleneceğini belirtmiştir. İlk etapta taslak bir proje hazırlanmış ve dernek merkezine asılmıştır. Burada proje üzerinde inşaat mühendisimiz **Mustafa Özdemir**, inşaat kısmıyla ilgili teknik anlamda gereken bilgileri sunarak projeye destekte bulunmuştur. Diğer üyelerimizin de görüş ve düşünceleri alınmış ve netice itibarıyla projenin bugünkü hali ortaya çıkmıştır.

Fidanbaşı köyü sakinlerinin emeklerinin ürünü olan bu binanın inşaatını bir yıl on ay gibi rekor bir sürede başlayıp bitirilerek, ülkemizin köylerine, beldelerine örnek olacak bir eser meydana getirilmiştir. Ülkemizde halen birçok ilçe, belde ve köylerin bile ihtiyacı olan kültür merkezine köyümüzün sahip olması bizleri ayrıca mutlu etmiştir.

Yapılan bu eser, yapılanların ve yapılacak olanların en hayırlısıdır. Bu onur köyümüze ve hepimize aittir.

Binamızın isminin Kültür Merkezi olması, içerisinde çok amaçlı kullanım alanı bulunmasından dolayıdır.

Fidanbaşı Köyü Kültür Merkezi binamız, giriş ve üç katlı oluşan komple bir tesis olarak, köyümüzün eksiklikleri düşünülerek biçimlendirilmiştir. Bayanlarımız abdest almak için uygun bir yer bulmada her zaman büyük sorun yaşıyorlardı. Yine bayanlarımız, cenaze ve davetlerde kapalı uygun bir mekanımızın olmaması nedeniyle yağmur altında kalmak gibi sorunlar yaşıyorlardı. Kültür Merkezimizin, bütün bu sorunları ortadan kaldıran geniş bir bayan toplantı salonunu da içinde bulundurulması bu bağlamda çok anlamlı olmuştur.

Ayrıca gashane, erkek abdest alma bölümü, erkeklere ait davet salonu, kütüphane, bay ve bayan tuvaletleri, imam evi ve misafir odasından oluşan bu örnek tesisin köyümüze inşa edilmiş olması, köyümüz için bir iftihar vesilesi olmuştur.

02 Eylül 2011 Cuma günü saat 11'de imam **Mustafa Bulan**'ın sunumuyla başlayan törene, Şalpazarı Kaymakamı **Soner Zeybek**, Şalpazarı Belediye Başkanı **Fehmi Cengiz**, Kartal Belediye Meclis Üyesi Mimar **İbrahim Sarı**, Ak Parti Şalpazarı

Fidanbaşı Köyü Kültür Merkezi

Kültür Merkezimizin açılış kurdelasını Şalpazarı Kaymakamı Soner Zeybek ve Bbelediye Bşk.Ffehmi Cengiz kestiler.

Açılışa katılan protokolden bazıları.(Soldan: Dernek Bşk. Salih Kanbut, Mimar İbrahim Sarı, Şalpazarı Kaymakamı Soner Zeybek, Bbelediye Bşk.Ffehmi Cengiz ve İlçe Tarım Md.İsmet Karabayır.

İlçe Başkanı **Yusuf Yılmaz**, Şalpazarı İlçe Tarım Müdürü **İsmet Karabayır**, Trabzon Şalpazarlılar Dernek Başkanı **Turgut Kahraman**, Samsun Şalpazarlılar Dernek Başkanı **Nurettin Balta**, ŞalFed Eski Genel Başkanı **Harun Özdemir**, 1994-1995 dönemi dernek başkanımız **Ali Sarı**, 2003-2007 dönemi dernek başkanımız **Raif Metin**, 2007-2011 dönemi dernek başkanımız **Kemal Sarı**, Şalpazarı Eğitim Kültür Sanat ve Turizm Derneği başkanı **Hasan Keskin**, Samsun 19 Mayıs Üniversitesi'nde gö-

Şalpazarı Kaymakamı, Belediye Başkanı, İlçe Tarım Müdürü, dernek başkanları, gazeteci Bülent Şirin ve köylülerimizle açılıştaydık.

revli öğretim üyesi **Mustafa Kara** ve çok sayıda vatandaş topluluğu katılmıştır.

Törenin sonunda imam **Mustafa Bulan**, inşaatla ilgili yapılan harcamaları ve toplanan parayı açıkladı. Fidanbaşı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği 2500 TL ile en büyük bağışı yaparken uzun kuyruk oluşturan davetliler yaklaşık 28 950 TL yardımda bulundular.

Yapılan bağışların ardından kurdele kesilerek kültür merkezi binası hizmete açılmıştır.

Bu binanın köyümüze hayırlı olmasını Allah'tan niyaz, tüm katılımcılara teşekkür ediyoruz

1993 yılında kurulan **Fidanbaşı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği**imiz, kuruluşundan bugüne kadar gelmiş geçmiş bütün başkan ve yönetici kadrosuyla daima köyümüz ve muhtarlığımızla diyalog içinde olmuş ve öncelikle köyümüzdeki sorunların üstesinden gelmek için çaba göstermişler ve göstermeye de devam edeceklerdir. Köylülerimizin, üyelerimizin birliği ve beraberliği için çalışmalarını büyük bir özveriyle yürüten derneğimiz, hem Şalpazarı Dernekler Federasyonu hem de diğer ilçe derneklerimizle beraber hareket etmektedir. Derneğimizin gençlik kolu, Kültür Merkezi binamızın açılışında büyük bir özveriyle hizmet etmişlerdir.

Bugüne kadar bu birlikteliği sağlayıp hayırlı işler yapan tüm insanlarımızı saygıyla, ahirete intikal edenleri de rahmetle anıyorum.

Kısa bir zamanda, çok güzel ve Ağasar için model bir eseri köyümüze kazandıran siz köylü-komşu ve akrabalarımızla iftihar ettiğimi belirtir; bundan sonraki bütün hizmetlerimizde de Allah'ın yar ve yardımcımız olmasını niyaz eder, herkese saygılar sunarım. □

Fidanbaşı Köyü Kültür Yardımlaşma ve Kalkındırma Derneği
Yönetim Kurulu Adına
Salih KANBUT

(salihkanbut@hotmail.com)

Kültür Merkezimize maddi yardımda bulunmak isteyen gönüllüler uzun kuyruk oluşturdular.

Kültür Merkezimizin açılışına bayanlarımızın ilgisi büyüktü.

22 Nisan 2011 Dostluk ve Dayanışma Gecesinde Yönetim Kurulunuz eşleriyle birlikte.

Kültür Merkezimizin açılışında, derneğimizin gençlik kolu büyük görev üstlendiler.

Resimler: Dernek arşivi

KÖY VE MAHALLE İDARELERİ MUHTARLAR DERNEĞİ ŞALPAZARI ŞUBESİ

Derneğimiz, 1991 yılında Kaymakamlık Yazı İşleri Md. H. Ali Karahasanoğlu ile GÜDÜN muhtarı Nejdet Köse'nin kendi aralarında yaptıkları konuşma ve değerlendirme sonucu kurulmasına karar verilerek 13.03.1991'de Nejdet Köse'nin geçici başkanlığında ve Doğançıl muhtarı Mustafa Alıcı, Çamkiriş muhtarı Hüseyin Karadağ, Dereköy muhtarı Hasan Bayram(Hikmet), Gökçeköy muhtarı İhsan Kılıç, Ağırtaş muhtarı Osman Öztürk, Geyikli muhtarı Hayri Gülay, Üzümlü muhtarı Ali Osman Çakır'ın kurucu üyeliği ile kurulmuştur. / Derneğimizin **kuruluş amacı**; kamu kurum ve kuruluşları ile diyalog sağlayarak halkımıza hizmet götürmektir. / Derneğimizin **faaliyeti** olarak; ilçemize gelen üst düzey memurları en iyi şekilde ağırlamak ve uğurlamak, yayla etkinliklerimizi -bütün muhtarlarımızla istişare ederek- kararlaştırmak ve icra etmek, her yıl ramazan ayında tüm muhtarlar ve ilçemizdeki üst düzey memur ve siyasi parti temsilcilerine iftar yemeği vermek şeklinde özetleyebiliriz.

Mustafa Demirbaş (0535 590 61 54 - 0462 896 71) 87)
Geyikli Bld. Gültepe Mh.Muh. ve Dernek Başk.

Dernek iletişim: 0462 891 13 92 - 891 22 75

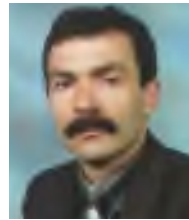
Nejdet Köse
Bşk.Yrd
0533 242 13 40

Seyfettin Öztürk
Ağırtaş K. Muhtarı
0538 830 64 85

Selçuk Usta
Akçiriş K. Muhtarı
533 260 86 81

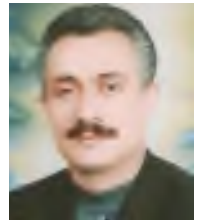
Yakup Özer
Çamkiriş Mh.Muht.
0535 249 15 98

Hasan Yamaç
Çamlıca K. Muht.
0533 480 24 29

Mehmet Zeki Özkan
Çarlaklı K. Muht.
0530 517 72 41

Ali Osman Özdemir
Çetrik K. Muht.
0536 299 03 72

Zekeriye Demir
Dereköy Mh. Muht.
0535 480 83 74

Mustafa Alıcı
Doğançıl K. Muht.
0530 637 27 75

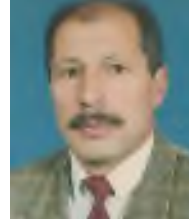
İlhan Karaman
Dorukkriş K. Muht.
0535 931 99 13

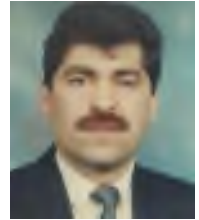
Şaban Yılmaz
Düzköy K. Muht.
0537 252 63 31

Osman Boğaz
Fidanbaşı K. Muht.
0542 472 65 04

Turan Köse
Gökçeköy K. Muht.
0533 336 60 47

Mustafa Kel
Gölçiriş K. Muht.
0536 332 09 61

Veysel Diner
Gündin K. Muht.
0536 622 88 60

Mustafa Kayar
Kabasakal K. Muht.
0532 230 83 95

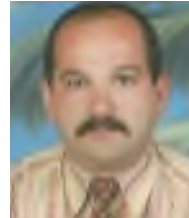
İsmail Gürman
Kalecik Mh. Muht.
0532 691 38 18

Refik Aygün
Karakaya K. Muht.
0530 637 27 82

Mehmet Demirtürk
Kasımağzı K. Muht.
0536 921 82 65

Turan Akdemir
Kireç Mh. Muht.
0535 546 43 05

Eyüp Ayaz
Kuzuluk K. Muht.
0533 358 74 16

Hamit Maden
Pelitçik K. Muht.
0533 323 11 50

Erol Çömez
Sayvançatak K. Muht.
0537 574 59 54

Arif Köse
Simenli K. Muht.
537 222 10 96

Mustafa Uçar
Sinlice K. Muht.
0532 450 93 73

Hüseyin Yanık
Sugören Mh. Muht.
0532 297 94 73

Ali Osman Kıran
Sütlüce K. Muht.
0537 319 28 11

Muhammet Atalar
Tepeağzı K. Muht.
0536 299 32 37

Hasan Kandil
Turalıuşağı Mh. Muht.
0535 445 63 87

Hasan Karadeniz
Üzümlü K. Muht.
0544 624 61 61

Geyikli Bld.
Yeni Mh. Muht.
0536 447 51 18
Muhammet Göce

Geyikli Bld.
Yeşilyurt Mh. Muht.
0536 232 19 47
Asım Bayraktar

Dernek Sekreteri
0533 459 14 53
Bayram Kabataş

Doküman: Mustafa Atalar Mizanpaj: Hakkı Bayraktar

TRABZON İLİ ŞALPAZARI İLÇESİ
SİNLİCE KÖYÜ SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

www.sinlicedernek.com

Fatih Mah. Uzun Yurt Sok. No: 22
Ortadağ - Sancaktepe - İstanbul
Tlf. : 0216 561 78 17 - 0543 389 70 61

Baş. Yard.: **Bahri ERATA** (0536 213 73 22)
Başkan: **Hüseyin KARADENİZ** (0532 746 58 39)

Rsm.: Mustafa Atalar

SİNLİCE KÖYÜ : Yaklaşık 250 yıl önce Düzköy ve Dorukkiriş köyünden gelenler tarafından yerleşime açılmıştır. Başlarda yazlık olarak kullanılmakta iken daha sonra aileler yerleşmeye başlamıştır. Önceleri Gökçeköy'e bağlı bir mahalle iken daha sonra köy olmuştur.

Şalpazarı'nın güney yönünde, 24 km uzaklıkta olup ilçemizin en uzak köyüdür.
Nüfusu 417'dir.

Muhtarı **Mustafa UÇAR**'dır. (05324509373)

Geçim Kaynakları: Hayvancılık ve ormancılık.

Soyisimler: Atalar, Aydın, Birinci, Cömert, Çubuk, Demirtürk, Erata, Ergül, Halıcı, Kandil, Karadeniz, Karagül, Kudu, Maden, Şen, Uçar, Usta, Varol, Yamaç, Yazıcı. □

Kazım Karabekir Mh. 859 Sk. No: 23/C
Küçükköy-İstanbul

Tlf.: (0212) 479 89 62 – 0533 511 68 05

E-posta:

ustamehmet@hotmail.com

(Avni Yanık)

TRABZON İLİ AĞASARLILAR YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA DERNEĞİ

Birol Karaoğlu (Başkan)

İstanbul'un Tuzla ilçesinde 1994 yılında kurulan derneğimiz, yapmış olduğu faaliyetlerle adından sıkça söz ettirerek Tuzla ilçesinde örnek gösterilen derneklerin başında yer almıştır. Sn. **Mahmut Komut**'un 15 yılı aşkın süre ile başarılı bir şekilde yönettiği derneğimiz, 2009 yılında Mahmut Komut'un görevi bırakmasıyla genel kurula tek listeyle girmiş ve yeni göreve **Birol Karaoğlu** seçilmiştir.

Görev ve sorumluluk anlayışının üst düzeyde olduğu yönetim kurulumuz; Birol Karaoğlu, İbrahim Kahraman, Rasim Bayraktar, Muhammet Kahraman, İrfan Aydın, Nedit Komut, Ali Köse ile yaklaşık olarak iki yıldır başarılı bir şekilde görevlerini sürdürmektedir.

Derneğimizin başlıca faaliyetleri şunlardır:

- * Geleneksel olarak derneğimizi tanıtabilecek eğlence programları düzenlemek.
- * Her yıl mayıs ayında piknik yapmak.
- * İhtiyaç sahibi üyelerimize maddi ve manevi destek vermek.
- * Ramazan ayı boyunca ihtiyaç sahibi üyelerimize ve komşularımıza erzak yardımı yapmak.
- * Yaz Kur'an kurslarında okuyan öğrencilere Kur'an-ı Kerim hediye etmek.

* Ecdadımız ve ahirete göçmüş üyelerimiz için Kur'an-ı Kerim ve Mevlid-i Şerif okutmak.

* Her yıl Ramazan Bayramı'nda bayramlaşma töreni yapmak ve keşkek yemeği ikram etmek.

* Federasyona bağlı derneklerimizin faaliyetlerine katılmak.

* Kutlu Doğum Haftası etkinlikleri düzenlemek.

* Üniversite okuyan öğrencilerin burs almasına yardımcı olmak.

* Gençlik kollarının düzenlemiş olduğu bayram eğlencelerine destek vermek.

* Derneğimiz Ramazan Bayramı ve keşkek şölenini TRT Arap, TRT-Int televizyonlarında haber konusu yaparak, geleneğimizi Arap dünyasına ve ulusal basına taşımıştır.

* Derneğimiz "Tuzla Sanat, Bilim, Kültür ve Spor Etkinliği"nde yöresel anlamda stand kurarak Şalpazarı'nı en iyi şekilde temsil etmeye ve tanıtmaya çalışmıştır. Bu etkinlikte standımızı milletvekili adayları, siyasi parti temsilcileri, bürokratlar ziyaret etmiştir.

Standımıza gelerek bizleri onurlandıran İstanbul Valisi Sn. **Hüseyin Avni Mutlu**, Tuzla Kaymakamımız Sn. **Mümin Heybet**, Tuzla Belediye Başkanı Sn. **Şadi Yazıcı**, Özel Kalem Müdürü Sn. **Hasan Demirci**, başkan yardımcıları Sn. **Ahmet Çabuk** ve Sn. **Serhan Kural**, Kent Konseyi Başkanı Sn. **Recep Demir**'e teşekkür ederiz.

Valimiz Sn. **Hüseyin Avni Mutlu**, Şalpazarı (Ağasar) hakkında sordukları sorulara verilen cevaplarla bilgilendirilmiştir. Hoş sohbet esnasında valimiz, İstanbul gibi metropol bir kentte Ağasarlıların gelenek ve göreneklerini bozmadan yaşadıklarını ve çok iyi ağırlandıklarını söyleyerek ziyaretinden duyduğu memnuniyetini dile getirdi.

Sn. **Mümin Heybet** ise tüm derneklerin geleneklerini yaşatmasını çok güzel olduğunu ve bir arada Tuzla'da yaşanmasının bu festival alanında iyi bir şekilde görüldüğünü söyledi.

Sn. **Şadi Yazıcı**, kendisinin Trabzon eniştesi olduğunu hatırlatarak ziyaret ettiği Sisdağı'nın güzelliklerinden bahsetmiş, bu sene düzenlenecek olan Kadırğa ve Sisdağı Yayla Şenlikleri'ne bir heyetle katılacağı müjdesini vermiş ve mevsimi geldiğinde şenliklerimize katılmış ve büyük destek vermiştir.

Soldan: Tuzla Bld. Bşk. Dr. Şadi Yazıcı, Dernek Bşk. Birol Karaoğlu, Bld. Bşk. Yrd. Ahmet Çabuk, Derneğin Kurucu Bşk. Mahmut Komut.

Resimler: Dernek arşivi

Sağdan:Tuzla Belediye Başkanı Dr. Şadi Yazıcı, İst. Valisi Avni Mutlu, Tuzla Kaymakamı Mümin Heybet, Dernek Başkanı Birol Karaoğlu ve Tuzla Bld. Özel Kalem Md. Hasan Demirci, AğasarDerneği standında.

Derneğimiz, diğer Şalpaazarı derneklerini örnek alarak, Şalpaazarımızı en iyi şekilde temsil etmeyi ve tanıtmayı vizyon edinmiştir. Trabzon İli Ağasarlılar Derneği, Tuzla Kent Konseyi toplantılarına katılarak dernek yönetimi olarak fikirlerini açıkça söylemiştir. □/ **Hazırlayan:**Hanife Komut(*)

Dernek Merkezi: Şifa Mh. Şekerpınar Cd. No: 100/A Tuzla-İST. Tlf.&Faks: (0216) 423 52 32

Dernek İrtibat Bürosu/Temsilcilik: Evliya Çelebi Mh. Çeşme Sk. No: 20/A Tuzla-İST

Hanife Komut

(*):1992 yılında Trabzon-Şalpaazarı 'nda dünyaya geldim. İlköğretimimi Tuzla İbni Sina İlköğretim Okulun' da, liseyi ise Kırımlı Fazilet Olcay Anadolu Lisesi 'nde bitirdim. 2010-2011 yıllarında Marmara Üniversitesi Okul Öncesi Öğretmenliği Bölümünü kazandım. Bu bölümün gelecekteki nesillerin yetiştirilmesinde önemli bir rol oynayacağını biliyorum ve onun için görevimi en iyi şekilde yapacağıma inanıyorum. Bana bu yolda maddi ve manevi desteklerini esirgemeyen Trabzon İli Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği 'ne teşekkür ederim.

KILIÇAY UNLU MAMÜLLERİ
HAS VAKFİKEBİR

Tel.: 0216 396 37 33

Hayretin KARABULUT (0532 575 11 63)
Köksal KARABULUT (0533 241 10 74)

Fevzi Çakmak Mh. Marmara Cd. Kiraz Sk. No: 4
Pendik-İST.

Nazmi YAMAÇ
Üsküdar-Kirazlıtepe Mh. Muhtarı

Kirazlıtepe, Boğaz manzarasının en güzel seyredildiği yerlerden birisidir.

ÇALIŞMAKTAN YORULMAYACAĞIZ

Anlattıklarım sonuç değil, -inşallah- sizlere hizmetin başlangıcıdır.

Değerli Kirazlıtepeliler;

Sekizinci yılınızı sizinle birlikte kutluyoruz.

Göreve geldiğimizde en büyük hedefimiz, Kirazlıtepe de yaşayan herkesi, çağdaş toplumların sahip olduğu hizmetlere kavuşturmaktır. Görevde bulunduğum süre içerisinde sizlerin desteği, katkısı ve çabasıyla ve özellikle Üsküdar belediyemizin desteğini arkamıza alarak, mahallemizin tüm tozlu çamurlu cadde ve sokaklarını bakımsızlıktan kurtararak çağdaş bir şehre yaraşır şekilde yeniden düzenledik. Semtimizdeki tüm altyapı eksiklikleri hızla tamamlanıyor.

Bölgemizde yaşayan insanlar ve özellikle çocuklar için tehlike arz eden, hastalık saçan Aznavur Deresi'ni ıslah ettirerek, üzerini kapattırıp trafik ve yayaya açık yol haline getirdik. Böylece bu dereyi, sağlıklı ve çirkin görüntüden kurtardık. Ulaşımda büyük sıkıntı çeken Kazdal Caddesi ve bağlantı sokaklarındaki insanımıza bir nebze katkı sağlamak için Üsküdar 15B İ.E.T.T. otobüs hattının bu yol üzerinden Zade Sokak ve Yeşil Karadeniz Sokağı'nın kesiştiği noktaya kadar uzatılmasını sağladık. Ayrıca Kirazlıtepe-Kadıköy, Ümraniye, Ümraniye Devlet Hastanesi, Göztepe SSK Hastanesi, Kısıklı, Acıbadem, Haydarpaşa Numune Hastahanesi önünden Kadıköye uzanan ilçe ve semtlere kısa zamanda ulaşım için İ.E.T.T. ve halk otobüsü seferlerinin başlaması sağlanmıştır.

Her cumartesi günü halkımızın çilesi haline gelen semt pazarının yerini değiştirerek, gerek araç gerek yaya trafiğinin rahatlamasını sağladık. Mahallemizdeki çöp toplama günlerinin haftada iki günden üç güne çıkarılmasını sağladık.

Mahallemizdeki okulun çevre duvarlarını yeniden yaptırarak modern bir hale getirdik. Ayrıca okulumuzun diğer ihtiyaçlarını da karşılamaya yardımcı oluyoruz.

Göreve geldiğim ilk günden itibaren üzerinde ısrarla durduğum bir konuda da sona yaklaştık. Gerek belediyemiz, gerek Bayındırlık ve İskan Bakanlığımız nezdinde yapmış olduğumuz başvuru ve yazışmalar olumlu yönde neticelendi ve - içerisinde otopark, yüzme havuzu, kütüphane, bilgi evi, İSMEK ve en çok ihtiyaç duyduğumuz düğün salonunun da bulunduğu - Yaşam Merkezi'nin Üsküdar Belediye Başkanımızın öncülüğünde sizlerle birlikte temelini atacağız. Şimdiden mahallemize hayırlı olsun diyorum. Belediye başkanımız sayın **Mustafa KARA**'ya ve başkan yardımcısı sayın **Av.Hilmi TÜRK-MEN**'e Kirazlıtepeliler adına teşekkür ediyor, kendilerine ve çalışkan ekibine başarılar diliyorum.

Mahalle sakinlerimizin daha da güzel şeylere layık olduğunun bilincindeyim. Bu anlattıklarım sonuç değil, -inşallah- sizlere hizmetin başlangıcıdır.

Saygılarımla.□

O BİR PROFESYONEL K1 ŞAMPİYONU

AĞASAR'IN VE ÜLKEMİZİN MİLLİ İFTİHARI

SABRİYE ŞENGÜL

Sabriye Şengül 13.11.1986 yılında Trabzon-Şalpazarı Geyikli Belde-si'nde doğdu.

Nihat ve Cemile Şengül'ün üç çocuğundan ikincisi olan Sabriye, 2005 yılında bir gece rüyasında boks yaptığını görür ve çok etkilenir. Bunun üzerine okulu askıya alıp bir boks kulübüne kayıt yaptırır ve bu tarihten itibaren boks hayatına başlamış olur.

2005-2008 tarihleri arasında Trabzon Belediyespor'da forma giyen **Sabriye Şengül**, bu forması ile dört kez Türkiye şampiyonluğu kazanır.

2009 Yılında Fenerbahçe Kulübü'ne transfer olur ve 2009-2010 yıllarında bu kulüpte forma giyer. **Sabriye Şengül** Fenerbahçe formasıyla bir kez Türkiye şampiyonluğu kazanır.

Kariyerinde bir Avrupa şampiyonluğu olan ve tüm katıldığı özel turnuvalardan şampiyon olarak ayrılan **Sabriye Şengül**, milli forma ile 200 defa maça çıkar.

25.03.2011'de profesyonel olan Sabriye Şengül ilk çıktığı K 1 profesyonellik maçını da kazanır.

Milli iftiharımız **Sabriye Şengül**, boks yapmak uğruna yarım bıraktığı tahsiline devam ediyor ve dışarıdan liseyi okuyor. Şengül, üniversiteyi de bitirmeyi ve boks hayatında birgün profesyonel dünya şampiyonu olmayı hedeflediğini söylüyor.

Sabriye Şengül, şu anda Trabzon Belediyespor bünyesi altında **Davut Çınarlar** nezaretinde **Cemal Kamacı Spor Salonu**'nda çalışmalarını sürdürmektedir. □

Sabriye Şengül ilk çıktığı K 1 profesyonellik maçında, raund arası kendi köşesinde

O bir Ağasarlı...

Sabriye Şengül, profesyonellik maçında kendisini desteklemeye gelen Ağasarlı dostlarıyla.

Kick Boks: Yumruk, tekme, diz ve sınırlı clinch uygulamalarının biraraya getirilmesiyle oluşturulmuş eklektik, melez bir dövüş sporudur. Egzersiz sistemi olarak uygulanabildiği gibi tam temaslı bir mücadele sporu olarak da uygulanabilmektedir. / Son yıllarda gelişme göstermiş bir sistemdir. Dövüş branşları genellikle Uzakdoğu kökenlidir. '70 yılların başında yeni kavramlar ortaya çıkmaya başlamış ve Batı dövüş sporlarındaki Uzakdoğu hegemonyasını yıkmak için alternatifler geliştirmeye başlamıştır. Zamanla doğu ve batı arasında bir kombinasyon oluşmuş ve buna batı modern spor ilminde katarak bugünkü modern Kik-Boks sistemini kurmuştur. / Batının önderliğinde gelişen bu sistemi Amerika ve Amerikan sineması Uzakdoğu sistemlerine karşı önemli bir rakip olarak algılamış ve tüm medya gücüyle bu yeni sistemi dünyaya tanıtmıştır. Beyaz perde sayesinde bir anda popüler bir spor branşı haline gelen Kick boks'ta kısa bir sürede federasyonlar kuruldu ve Avrupa, Dünya şampiyonaları yapıldı.

K-1 Contact: K-1 Contact, Full Contact ve Low Kick müsabaka teknikleri ile benzerlik gösterir. Ancak, nitelikleri dolayısıyla bazı farklılıkları vardır. Dirsek teknikleri yasaktır. Müsabıklar hareketli değillerse orta hakem onları durdurmak durumundadır. Sarılma her koşulda 5 saniyeden fazla sürmez. Ayinsel dans ve müzik yasaktır. / K-1 Contact diğer stillerle benzerlik gösterir onlarla aynı ringi aynı sikletleri paylaşır. Full Contact ve Low Kick maçlarında görülen antrenör ve sporcu davranışları açısından aynı genel kurallara başvurur.

Heber-Araştırma:
Mustafa Atalar
salpazarihaber.com

KULÜP BAŞKANI SEZGİN ÖZDİN İLE ŞALPAZARISPOR ÜZERİNE

“Eskiden gittiğimiz yerlerde özgüven ve kendini ifade eksikliğinden dolayı yeterli itibarı da görmüyorduk. Şimdi bu konuda önemli değişimler gözlüyoruz. Artık Şalpazarı resmi makamlarda tanınır, bilinir ve ciddiye alınır bir konuma geldi.”

Röportaj:

Bülent Şirin - Mustafa Atalar

-Şalpazarıspor fikri ilk önce kimden çıktı? Bugünlere geliş hikayesini kısaca anlatır mısınız?

ÖZDİN- İlçemizde daha önce 1990 yılında Geyiklispor adıyla kurulmuş bir takım vardı. İlgisizlik ve sahip çıkılmamasından dolayı bir sezon lige katılmamıştı, ikinci bir sezon da katılmazsa fesh olacaktı. İlçemizin de sportif alanında en büyük ilgi alanı futbol. Biz de birkaç arkadaş bu işe el atmaya karar verdik.

-Bu arkadaşlar kimlerdir?

ÖZDİN- Genç ve bizim kuşaktan öğretmen ve esnaf arkadaşlar. Yeni bir kulüp kurup, federasyona tescil ettirmekle uğraşılmıyorsa -çünkü yeni bir kulüp kurmak çok zahmetli ve masraflı bir iş- Geyiklispor'u devralmak istedik ve gidip yetkililerle görüştük. Onlar da bu teklifimizi memnuniyetle karşıladılar. 8-10 arkadaş yönetim oluşturduk, gerekli işlemleri yerine getirdik.

-Ne zaman oldu bu devir işlemi?

ÖZDİN-2009'da, yani 2 yıl önce. İşlemleri bitirir bitirmez hemen 20 tane genç toplardık, formalite amaçlı bir ka-

(Arkadakiler / soldan): Köksal Kocaman (Tek. Direktör), Selçuk Günay, Uğur Aygün, Muhammet Aksoy, Mustafa Kıran, Mehmet Çömez, Fatih Kandil, Sedat Özdemir (As Bşk.), Sezgin Özdin (Başkan) / (Öndekiler / soldan): Talip Demir, Emre Bektaş, Gökay Tarhan, Yavuz Sağlam, Şaban Yılmaz.

tılım yaptık ve o sene bir üst tura çıktık. Esasında Şalpazarı ilçesinin bir futbol kulübü olsun, ciddiye alınsın, insanlar sahip çıksın amacındaydık. Süper Amatör'e çıkabilmek için de üç yıllık bir hedef koymuştuk. Bu sene üçüncü yılımız ve inşaallah hedefimize ulaşacağız. Bu sayede Trabzon'da futbol kamuoyunda ilçenin adını ve itibarını canlandırdık. En son yapılan ASKF (Amatör Spor Kulüpleri Federasyonu) seçimle-

rinde ben Ankara delegesi olarak seçildim.

-Sayın Özdin, Şalpazarıspor'a kadar Trabzon'da kulübü olmayan tek ilçe Şalpazarı mıydı?

ÖZDİN- Tam olarak öyle denemez, isminde Şalpazarı geçmese de Geyiklispor da Şalpazarı'nı temsil ediyordu. Ancak dediğimiz gibi kapanmak üzereydi ve biz devralıp ismini Şalpazarıspor'a çevirdik ve şükürler olsun iyi bir noktaya da getirdiğimize inanıyoruz. Süper Amatör'e çıkıp ilçede bir kamuoyu desteği sağladıktan sonra yeni bir hedef koyacağız. Gerçekçi hedeflerin dışına çıkmayı düşünmüyoruz. Örneğin 3. lige çıkmak ve orada oynamak gibi bir hedefimiz yok.

-Neden yok?

ÖZDİN- Çünkü ilçemizin ekonomik ve sosyolojik potansiyeli bunu kaldıracak düzeyde değil. Biz sadece gençleri toplayıp, onların kişisel, sportif ve ahlaki gelişimlerine destek oluruz; gerek Trabzon'da gerekse Ankara'daki çevremizden istifade ederek onların elinden tutar ve bir yerlere getirmeye çalışırız diye düşündük. Şu anda takımında 23 yaşından büyük oyuncu yok. Çoğu da üniversite öğrencisi ve biz de onlara iyi bir gelecek sağlamak için katkıda bulunmaya çalışıyoruz. Kısaca bizim ana felsefemiz sosyal sorumluluktur.

20 tane gencin top peşinde koşması değil meselemiz. Beşikdüzü'nden başlayıp Sinlice'ye kadar olan bir coğrafyada ne kadar insan yaşıyorsa bu işin etrafında kenetlensin istiyoruz. Küçük ilçeler için bu daha da önemli. Örneğin Beşikdüzü bunu başardı ve 3. Lig'e çıktı. Vakfıkebir de Büyükliman adlı takımlarıyla bu sene muhtemelen bir sıçrama yapacak. Spor gerçekten her kesimden insan için bir ortak payda oluşturuyor.

Biz kulübü devraldığımız zaman futboldan başka branşlar da açtık. Örneğin masa tenisi, karate, atletizm ve satranç branşlarında da çocuklara lisans çıkarıp yarışmalara götürüyor, böylece futbolun dışında da yeteneklerini ortaya çıkartmaya çalışıyoruz. Geçen yıl masa tenisi bölgesel ligde il ikincisi olduk.

-Peki sayın Sezgin, bu gibi faaliyetleri yürütmek için belli bir bütçeye ihtiyacınız var mı? **Bu konuda bir sıkıntı çekiyor musunuz?**

ÖZDİN- Tabii ki çekiyoruz. En büyük sorunumuz maddiyat. Bütün bu faaliyetlerin toplamda yıllık 20 bin lira gibi bir maliyeti var. Bu da aslında asgari bir rakam, çünkü çocuklar gönüllü oynadıkları ve onlara ücret veremediğimiz için bu rakam ortaya çıkıyor. Bu meblağı da iki yıldır çevremizden, eşimizden dostumuzdan temin ettik. Bu sene hedefimizi tutturur da Süper Amatör'e çıkarsak, maddi külfet de artacak. O zaman ilçede tabana ineceğiz. Biz bu güne kadar Şalpaazarı esnafından maddi anlamda yardım istemedik. İlçemizin fazla bir potansiyeli de yok maalesef. Fakat yine de belli bir başarı elde edersek yardım ve destek talebinde bulunacağız.

-İlçede değil de dışarıda yaşayan Şalpaazarlılardan destek görüyor musunuz ya da ne kadar görüyorsunuz?

ÖZDİN- Şimdiye kadar zaten onların desteğiyle yürüttük. Başta İstanbul olmak üzere çeşitli vilayetlerde yaşayan siyaset, iş ve bürokrasi dünyasında faaliyet gösteren hemşehrilerimize başvurarak, onlara fikrimizi felsefemizi anlattık ve geçen yıl masraflarımızı bu şekilde finanse ettik. Bu sene de birkaç arkadaşına havale ettik ve takımı sezona hazır hale getirdik.

-Benim bir görüşüm var: Şalpaazarı'nın en büyük ortak paydası bir spor kulübü olabilir. Örneğin yayla şenliklerine baktığımızda her biri köyler arasında aynı önem ve ağırlığa sahip değil. Şu anda görünen en önemli sosyal aktiviteler de onlar, yani şenlikler. Siz bu görüşe katılır mısınız yani Şalpaazarıspor bütün ilçe için en büyük ortak payda olabilir mi?

ÖZDİN- Bizim amacımız tam da bu zaten. 20 tane gencin top peşinde koşması değil meselemiz. Beşikdüzü'nden başlayıp Sinlice'ye kadar olan bir coğrafyada ne kadar insan yaşıyorsa bu işin etrafında kenetlensin istiyoruz. Küçük ilçeler için bu daha da önemli. Örneğin Beşikdüzü bunu başardı ve 3. Lig'e çıktı. Vakıfkebir de Büyükliman adlı takımlarıyla bu sene muhtemelen bir sıçrama yapacak. Spor gerçekten her keşimden insan için bir ortak payda oluş-

turuyor. Bir heyecan da oluştu takım etrafında. Nereye gitsek bize takımın durumunu ve bu sene ne yapacağı soruluyor. Biz tabii medya ve teknolojiyi de kullanarak bu ilgiyi daha üst düzeye taşımaya başladık. Beşikdüzü'nde maçımız olduğu zaman bir de bakıyoruz ki bir minibüs genç toplanmış gelmiş teahürat yapıyor. Ben inanıyorum ki kendi ilçemizde böyle bir stadımız olsa her hafta maçımızda 500-1000 kişi bulunur.

-Peki Şalpaazarı'nda bir stad ya da saha projesi var mı?

ÖZDİN- Biz bunu can-ı gönülden istiyoruz ama mülki ve yerel yönetim alanında da bir çok alanda olduğu gibi Şalpaazarı'nda bir sahipsizlik söz konusu. Mesela Samsun Alaçam kaymakamı benim de köylüm olan Sezgin Üçüncü, kaymakamlık olarak Alaçamspor'a senede 10-15 bin lira destek verdiğini söyledi. Biz burada aynı desteği alamıyoruz. Belediyemiz gerek imkansızlıktan gerekse bakış açısından dolayı çok yardımcı olmuyor. Ancak bu sene araba tahsis edeceklerini söylediler ve hiç değilse bu konuda bir mesafe aldık.

-Geçtiğimiz günlerde Ankara'ya bir futbolcu transfer ettiniz. Bu konu hakkında neler söyleyeceksiniz? Sanırım bu da amaçlarınızdan biriydi, arkası gelecek mi?

ÖZDİN- Elbette gelecek. Bizim zaten 3. ya da 2. lige çıkıp oynamak gibi bir hedefimiz yok. Gençlere bir nebze katkımız olursa ne mutlu. Bugün bir futbolcu 19-20 yaşında iyi bir takıma gitmezse futbol hayatı bitiyor. Çünkü kulüpler yatırım yapmıyorlar, işin ekonomik boyutu da var. Bizim de Ankara'ya gönderdiğimiz arkadaş 19 yaşında. Bu arada çarpıcı bir örnek daha vereyim: Şalpaazarı'ndaki bu potansiyel Beşikdüzüspor'u 3. lige taşımıştır.

-Nasıl yani? Açıklar mısınız?

ÖZDİN- Yani Beşikdüzüspor'u Süper Amatör'e ve Bölgesel Amatör'e taşıyan kadronun ilk onbirdeki 4-5 oyuncusu Şalpaazarlıydı. Biz ne yazık ki bu değerleri imkansızlık ve sahip çıkmamaktan dolayı ilçemizde tutamadık. Ankara'ya gönderdiğimiz arkadaşımızı hocasının çok beğendiğini duyuyoruz. Belki ileride çok daha iyi yerlere gelecek. Kimbilir fark edemediğimiz nice yeteneklerimiz var. İşte esas hedefimiz de bu yetenekleri bulup çıkarmak, iyi yerlere gelmelerine yardımcı olmak.

Bizinkisi sosyal sorumluluktur. Yoksa ben bir okul müdürüyüm, bu işten bir kazancım yok aksine kaybım var. Fedakarlık yaparsak bir şeyler başarabiliriz. Her alanda sürükleyici bir motor güce ihtiyaç var. Biz de sporda bunu yapmaya çalışıyoruz. Diğer alanlarda da böyle girişimler olursa bir gün bakarsınız ilçe kalkınmış. Şalpaazarı'nda bu sürükleyici gücün eksikliğini yaşıyoruz.

Eskiden gittiğimiz yerlerde özgüven ve kendini ifade eksikliğinden dolayı yeterli itibarı da görmüyorduk. Şimdi bu konuda önemli değişimler gözlüyoruz. Artık Şalpaazarı resmi makamlarda tanınır, bilinir ve ciddiye alınır bir konuma geldi.

-Sevgili hocam, Şalpaazarı Haber olarak Şalpaazarıspor'u çok önemsiyor ve can-ı gönülden başarılar diliyoruz. Tanıtım ve destek konusunda elimizden gelen gayreti göstereceğiz.

ÖZDİN- Biz de medyayı önemsiyoruz. İlk zamanlar maçlara iki yönetici giderdik, başkası da olmazdı. Şimdi hiç değilse boş vakti olanlar gelip izliyor. İnşallah daha da iyi olacak. Katkılarınızdan dolayı ben de size teşekkür ediyorum. □ (salpazarihaber.com)

Sn. Sezgin Özdin ile gazeteci-yazar Bülent Şirin görüşürken

Resimler: Mustafa Atalar, Sezgin Özdin arşivi

Bülent Şirin

bulentsirin1967@gmail.com

ORMANLARIMIZI GERİ İSTİYORUZ!..

Bu işte korkunç bir yanlışlık var...Mülkiyet hakkı tarihin her döneminde kutsal sayılmıştır. Şahsi mülkiyetim orman olmuş, tarla olmuş, başka bir şey olmuş, kimi ırgalar? Çok çok da uyarırsın, ceza verirsın, ormanın nasıl kullanılacağı konusunda yasal düzenlemeler yaparsın. Yıllarca hiçbir şey demedikten sonra ortaya çıkıp, elinden almak da neyin nesi oluyor?

Bundan 15-16 sene kadar önce, Finlandiya'nın tam bir orman ülkesi olduğunu, Avrupa'da yayınlanan gazetelerin kağıdının neredeyse tamamının o ağaçlardan elde edildiğini ve bu ticaretin Finlandiya ekonomisinde büyük bir ağırlığı bulunduğunu okuduğumda çok şaşırmış, hâttâ afallamıştım. Çocukluğumuzdan beri eğitim sistemi dahilinde bize "yeşil" sevdirmeye çalışılır, Türkiye'nin büyük bir çölleşme tehlikesiyle karşı karşıya olduğu söylenir durur, bütün gücümüzle bu yeşili korumamız gerektiği beynimize kazınırdı. "Birkaç dakikada kesilen bir ağacın 50-60 yılda büyüdüğünü biliyor muydunuz?" Derlerdi bir de. Eh, o zaman nasıl olur da ağaç kesebilirdiniz? Hesap ortadaydı, ağaçlara dokunmaya bile çekinmek gerekiyordu demek ki.

İyi de o halde Finlandiya neden çölleşmiyordu? Türkiye'nin yarısı kadar bile yüzölçümü olmayan bir ülke nasıl oluyor da günde on milyonlarca basılan gazetelere kağıt temin edebiliyordu? Yazının devamında devletin vatandaşı ağaç kesmeye teşvik ettiği, buna mukabil ülkede ağaç sayısının azalmayıp bilakis çoğaldığı da vurgulanıyordu. Kafam fena karışmıştı. 50-60 yılda büyüyen ağaç birkaç dakikada yerle bir oluyor, bir ülke hababam ağaç kesiyor da nasıl ağaç sayısı çoğalıyordu? Bu işte bir yanlışlık olmalıydı. Fena halde kandırılıyor muyduk yoksa?

Kısa süre önceye kadar bırakın hazine arazilerini, tapulu arazimizden bile izinsiz ağaç kesemiyorduk. O da bir sürü bıkırtıcı prosedüre tabiydi hatırladığım kadarıyla. Sonra yöremizde geçmişte resmi orman memurlarıyla köylüler arasında ağaç kesme yüzünden ölümle sonuçlanan vurgun hadiseleri vuku bulmuştu. "Yükledim kıratıma, Torul hartamasını" diye türkü yakan adam gece atıyla kaçak tahta getiriyordu Torul'dan. Biliyordunuz, değil mi?

Biz Torul'dan kaçak göçek hartama getirirken, kendi arazimizdeki ağaçları kesmekten imtina ederken bir gün "kadaastro" çıkageldi. "Buralar orman olmuş" diye hüküm vererek tapulu arazimizi elimizden çekti aldı.

Bu işte korkunç bir yanlışlık var. Mevcut yasaları tartışmıyorum, onlara göre gerçekten devlet gelip elimizden tapulu arazimizi alma hakkına sahip olabilir. Fakat hukuk diye bir şey vardır ve hukuk ile yasa kavramı birbirinden farklıdır. Mülkiyet hakkı tarihin her döneminde kutsal sayılmıştır. Şahsi mülkiyetim orman olmuş, tarla olmuş, başka bir şey olmuş, kimi ırgalar? Çok çok da uyarırsın, ceza verirsın, ormanın nasıl kullanılacağı konusunda yasal

düzenlemeler yaparsın. Yıllarca hiçbir şey demedikten sonra ortaya çıkıp, elinden almak da neyin nesi oluyor?

Geçtiğimiz günlerde Türk Hukuk sisteminin en üst düzey resmi kurumlarından emekli olmuş bir büyüğümüze sohbet arasında bu konuyu açtık. Giden arazimizin üzerine bir bardak soğuk su içmemizi tavsiye etmediyse de, geri alma umudunun yok denecek kadar az olduğunu ifade etti. Lafın arasında bir de "siz arazinizi süreceksiniz, ara sıra ağaç kesip oraların size ait olduğunu belli edeceksiniz" mealinde bir şeyler söyledi. Zıvanadan çıkmak işten değildi doğrusu. Biz yasalara saygılı olalım, illegal bir şey yapmayalım, tabii aynı zamanda Türkiye'yi temiz tutup yeşili koruyalım diye efendi efendi otururken, meğer üzerinde

Rom.: Abdullah Güllay

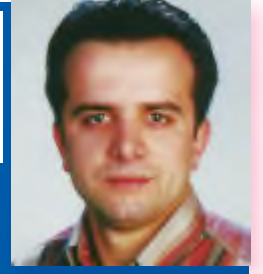
yaşadığımız zemin altımızdan kayıp gidiyormuş da habersiz yokmuş.

Uzatmayalım, bu uygulama "HAK" değildir. Orman denen nesne bu kadar önemliyse -ki elbette önemlidir- o zaman miktarını arttırmak ve maksimum verimi almak için düzenlemeler yapılmalı. İşte Finlandiya örneği önümüzde duruyor. Ormanın tek faydası görüntüsü ve oksijen temin ediyor oluşu mudur? Ormanın bu kadar bol ve kolay yetiştirdiği bir bölgede neden bundan faydalanılma yoluna gidilmez de millet cezalandırılır? Kanun koyucu ve uygulayıcı iradededen tez zamanda bu konuda çalışmalar yapmasını bekliyoruz. Yoksa ben dedelerimin kimbilir hangi zahmet ve bedeller karşılığında tapusuna sahip oldukları arazimin elimden alınması karşısında hakkımı helal etmeyi düşünmüyorum. □

(Günebakış, 22 .09. 2011, www.gunebakis.com.tr)

DOĞA YÜRÜYÜŞÜ (TREKKİNG) VE AĞASAR'IN TANITIMI

Ağasar'da her yıl aynı mevsimde yayla şenlikleri yapılmaktadır. Ama tanıtım için sadece şenlikler yeterli olmamaktadır. Ağasar için artık daha farklı etkinlikler organize etmenin zamanıdır, hatta geç kalınmıştır diye düşünüyorum.

Serdar Yılmaz (*)
serdar61yilmaz@gmail.com

Trekking, doğada yapılan yürüyüşlere genel olarak verilen isimdir. Trekking bir eğlence turu değildir. Belirli zorluklar içerir, konforlu değildir, daha çok spora dayalıdır. Bu sebeple trekkingi turizm turları ile karıştırmamak gerekir. Tur daha geniş kapsamlı bir faaliyettir. Şehir ve insan hayatının her açıdan gittikçe kirlenmekte olduğu bir gerçektir. Günümüz insanları olarak da şöyle bir hayatımıza baktığımızda; şehrin boğuculuğu içinde bir hayat sürerek yaşamakta, sonuçta doğal güdülerimizden, hislerimizden azar azar uzaklaşmakta olduğumuzu görürüz. Ancak her ne kadar şehir içinde yaşasak da, yine de doğaya olan bir merak vardır içimizde. Doğaya çıkmak, doğanın güzelliğini ve temizliğini görmek insanın iç yapısında hissedilen bir ferahlamaya neden olur. İşte Trekking ya da doğa yürüyüşleri insana doğayı ve kendini keşfettiren, tanıtan ve öğreten bir eğiticidir. Doğa yürüyüşleri işte bu ihtiyaçlarımızı karşılamak için en güzel adımları sağlar bize. Genelde temiz hava almak, spor yapmak, sağlığını korumak, fotoğraflamak, keşfetmek, anlamaya çalışmak, doğa ile iç içe yaşamayı öğrenmek gibi türlü sebeplerle doğada yürüyüşler yaparız. Bu yürüyüşleri doğa ile uyum içinde yapılan geziler olarak algılamalı ve yeni bölgeleri keşfetmek için yapmaya devam etmeliyiz. Sadece bir hedefe varmak için yapılan yarış gibi değerlendirmek, trekking ruhuna uymamaktadır. Trekking özellikle, doğanın yakından görülerek, detaylı incelenerek, sürekli güç sarf edilerek, irade gösterilerek yapılan bir yürüyüş ve keşif aracı olduğu için, araçlarla yapılan doğa turlarına göre daha üstündür. En önemli özelliği de kişinin iradesini ve dayanıklılığını kuvvetlendirmesidir. İnsanın sağlığını korumak, kendine olan güvenini kaybetmemek, doğaya olan sevgisini artırmak için uzun seneler zevkle yapacağı yegâne spordur. Kasları güçlendirir ve endorfin miktarını çoğaltıp stresini azaltmasını sağlar. Trekking özel bir yetenek gerektirmez. Yediden yetmişe sağlıklı olan herkes yapabilir.

Üç yıla yakın bir süredir doğa sporlarıyla ilgileniyorum. Bu süre içinde Marmara bölgesi ve Batı Karadeniz bölümünün bir çok yerlerinde faaliyetler yaptık. Doğada çok güzel ve eğlenceli vakitler geçirdik. Yeni yeni yerler keşfettik. Yeni insanlar tanıdık ve yeni dostluklar edindik. Bu tecrübelerden sonra güzel ilçemiz Şalpaazarı(Ağasar) için neler yapabiliriz diye düşündüm. Ağasarımızın güzel yaylaları var. Ama buraları çok kimse bilmiyor. Artık ilçemiz, yapılacak bu tür etkinliklerle de adı duyurulmalıdır. Şıh Kıranı'ndan Sisdagi'na, İnşidibi'nden Sisdagi'na bir yürüyüş parkuru; Sazalanı-Erikbeli-Kadırga arası bir yürüyüş parkuru oluşturulabilir. Bu bölgelerde zaten kamp yapılacak çok sayıda uygun alanlar mevcut. Eğer ilgili yönetimler tarafından böyle bir organize yapılırsa ilk etkinliği

İzmit-Serindere Kanyonu'nda trekking

Ekibimizden bazı arkadaşlarla Kadırga'dayız
(Şlp.Eğt. Kültür Derneği'nin destek ve katkılarıyla)

kendi grubumdaki arkadaşlarımla ben gerçekleştirmek isterim. Etkinlik sırasında çekilen fotoğrafları herkes kendi sitelerinde yayınlar, arkadaşlarına önerirler. Sonra gelen arkadaşlar da kendi arkadaşlarına önerirler. Bu böyle devam eder. Hem ilçemiz tanınmış olur, hem de ekonomik yönden de ilçemiz gelişmiş olur. Grubumda gazete ve dergilerde çalışan bir çok arkadaşlar var. Onların da bu konuda yardımcı olacağını düşünüyorum. Ağasar'da her yıl aynı mevsimde yayla şenlikleri yapılmaktadır. Ama tanıtım için sadece şenlikler yeterli olmamaktadır. Ağasar için artık daha farklı etkinlikler organize etmenin zamanıdır, hatta geç kalınmıştır diye düşünüyorum. □

(*): 1981'de Şalpaazarı ilçesinde doğdu. İlk ve orta ve Sağ.Mes.L. Tıbbi Sekreterlik bölümünü Şalpaazarı'nda bitirdi. Halen Şişli Etfal Hastanesi Patoloji Kliniği'nde görev yapmaktadır. Basketbol maçları izlemek, tarihi yerleri gezmek, masa tenisi ve doğa sporlarıyla uğraşmak hobileri arasındadır. (www.dunyalilar.org)

Resimler: Serdar Yılmaz arşivi

Doç. Dr. Hüseyin Karaman
Rize Ü. İlahiyat Fak. Öğ. Ü.

İSLÂM AHLÂKININ ESASLARI

“Elhamdülillah Müslüman’ım” deyip de kalplerinde ve hareketlerinde merhamet yaşatmayanlar; kendi kavimlerinden, kendi zümrelerinden ve kendi dinlerinden başka kavimlere, dinlere ve zümrelere saldırmakla Allah’a yarandıklarını zanneden katı yürekli; İslâm’ı yükseltmek için kin, kılıç ve şiddet silahlarını kullananlar Allah yolunun dışında dolaşan kişilerdir.

“Âlemde ahlâktan daha güzel, daha gerçek bir şey yoktur.”

Her Müslüman’ın hedefi ve amacı, öncelikle kendi şahsında İslâm ahlâkını hâkim kılmak ve ona göre bir yaşayışa sahip olmaktır. Ferdi plandaki bu hedefe ulaştıktan sonra toplum planına geçilmelidir. Bu noktadaki hedef de İslâm ahlâkının hâkim olduğu bir toplum modeli oluşturmak olmalıdır.

Ahlâk, fertten topluma, devletten millete ve tarihe, ekonomik nizamdan sanata ve dine kadar uzanan fikir ve düşüncelerin üstünde, onların bir tacı gibidir. Aynı zamanda hepsinin temelinde olan bir vakıdır. Ayrıca ahlâk, insan hareketlerinin metafiziğidir. Prensipleri ister dine isterse de başka bir şeye dayansın her ahlâk bir kıymetler sistemine bağlı olup metafizik karakterini buradan almaktadır. Ahlâkın ilke ve prensipleri dinî kurallara dayanır. Din ile ahlâk birbirinden ayrılamaz. Dini ahlâktan veya ahlâkı dinden ayırmak insanın iç dünyasını kendisinden ayırmak gibidir. Çünkü ahlâk temelde dinî olgunluktan başka bir şey değildir. Ahlâk hayvani hayattan insani hayata yükseliştir. Dolayısıyla da insanlığın ahlâk tarihi, aynı zamanda dinlerin de tarihi olmaktadır.

Ahlâk, fertten topluma, devletten millete ve tarihe, ekonomik nizamdan sanata ve dine kadar uzanan fikir ve düşüncelerin üstünde, onların bir tacı gibidir. Aynı zamanda hepsinin temelinde olan bir vakıdır. Ayrıca ahlâk, insan hareketlerinin metafiziğidir. Prensipleri ister dine isterse de başka bir şeye dayansın her ahlâk bir kıymetler sistemine bağlı olup metafizik karakterini buradan almaktadır. Ahlâkın ilke ve prensipleri dinî kurallara dayanır. Din ile ahlâk birbirinden ayrılamaz. Dini ahlâktan veya ahlâkı dinden ayırmak insanın iç dünyasını kendisinden ayırmak gibidir.

İnsanlığın ahlâkı Kur’an’la tamamlanmıştır. İslâm dininin özü ve esası ahlâktır. Dolayısıyla da Müslüman olmak aynı zamanda İslâm ahlâkına sahip olmaktır, onu kendi hayatında yaşamak ve yaşatmaktır. Ama günümüzde bunun böyle olmadığı herkes tarafından bilinmekte ve görülmektedir. Hz. Peygamber, Müslümanlığın huy güzelliği olduğunu söylemek suretiyle bu durumu açık bir şekilde ortaya koymuştur.

İslâm ahlâkının sabır, şükür, af, adalet ve eşitlik gibi birçok prensibi vardır. Ancak bütün bu prensipler esasta **hürmet, merhamet ve hizmet**’ten oluşan üç temel ahlâki ilkeye veya esasa dayanmaktadır.

Hürmet: Dinimizin ve ahlâkımızın esası olan **hürmet**, insanın yaptıklarının hesabını vereceğinin bilincinde olmasıdır. İnsan bir eylemde bulunurken bu bilinci taşımalıdır. Hürmet, korku ve hayretten tamamen farklıdır. Makam mevki sahibi bir insan karşısında eğilmek ve ona, sahip olduğu makam dolayısıyla saygı göstermek hürmet değildir. Burada sadece insanın varlığı eğilmektedir, ruhu değil. Kendimizden daha üstün karakterde, ama herhangi bir etkinliği ve gücü olmayan, temiz ruhlu insanların karşısında eğilmek hürmettir. İşte burada ruhumuz eğilmektedir.

Hiçbir zaman tehlike ile tehdit anlamında anlaşılması gereken ve İslâmiyet’te bütün hikmetlerin başı olarak kabul edilen **Allah korkusu** tam ve gerçek hürmetten başka bir şey değildir. Ahlâkımızın ilk ve temel duygusu hürmettir. Bu öyle bir cevherdir ki, insan istese de istemese de gerektiği yerde ortaya çıkar. İnsan onu dış yüzünden göstermese bile içinden onun varlığını hissetmekten kendisini alıkoyamaz.

Hürmetin bütün varlıklara gösterilmesi gerekir. Ama öncelikle Allah’a hürmet edilmelidir. Allah’a hürmetin en güzel ifadesi ise **namaz** ibadetidir. Allah’ın yaratıklarına hürmet de Allah’a hürmet konumundadır. İkinci olarak Kur’an-ı Kerim’e hürmet edilmelidir. Bu ise ancak onun manasını anlamaya çalışmak ve onu hayatımıza tatbik etmek suretiyle olur.

Sonra yaratıkların en üstünü olan insana, her hangi bir ayırım gözetilmeksizin, hürmet edilmelidir. Kendi inancımıza sahip olmayanları cehenneme göndermek, Allah’ın kendi kulları hakkında bizim azap fermanı çıkarmamız gibi

bir saygısızlıktır. Müslüman olarak büyük küçük, kadın erkek, fakir zengin hep birbirimize karşı hürmet borçluyuz.

Son olarak da Allah'ın en büyük nimeti aklın meyvesi olan ilme ve hayata hürmet edilmelidir.

Merhamet: İslâm ahlâkının üzerine dayandığı ikinci ilke **merhamet** olmaktadır. Merhamet; her şeyin, her varlığın ve özellikle her insan ruhunun nefsimizden ziyade sevilmesidir. Bu duygu, hürmetin insanın benliğinden taşarak âleme yayılması sonucu meydana gelmektedir. “Allah’a karşı vazifelerimi yapıyorum, Elhamdülillah Müslüman’ım” deyip de kalplerinde ve hareketlerinde merhamet yaşatmayanlar; kendi kavimlerinden, kendi zümrelerinden ve kendi dinlerinden başka kavimlere, dinlere ve zümrelere saldırmakla Allah’a yarandıklarını zanneden katı yürekli-ler; İslâm’ı yükseltmek için kin, kılıç ve şiddet silahlarını kullananlar Allah yolunun dışında dolaşan kişilerdir. Asıl kaybedenler ve hüsranda olanlar bunlardır. Merhamet, insanlığımızın âlemde şahidi olan ve kalp yolu ile bizi Allah’a yakınlaştıran ilahi cevherdir. Merhameti bize tanıtmaya yarayan, merhametimizi besleyen, parlatan ibadet, oruç tutmaktır. **Oruç**, içimizdeki nefs denen canavarı köstekleyerek zapt eden ve böylelikle merhametin içimizde serbestçe yaşamasını sağlayan bir disiplindir. Aynı zamanda ruhu, nefis ile bedene esir olmaktan kurtarır ve ona hürriyet verir. Orucun bize verdiği ilahi ders, merhamet dersidir.

Aynı zamanda merhamet, insanlar arasındaki sevginin kaynağıdır. Zayıfa, fakire ve sefile acıma duygusundan farklı bir şeydir. Çünkü bunlar, küçük ruhların kötürüm merhametidir. Aslında merhamet, bunların hepsinin üstündedir. Âlemdeki sefaletin, büyük bir gözle yüksek bir güneşten seyredilmesi gibi bir şeydir. Kâinattaki bütün varlıklara uzanamayışın, bütün kötülükleri ortadan kaldıramayışın, sefaletleri gideremeyişin insanda oluşturduğu bir duygudur. Acıyı ortadan kaldırarak onun yerine sevinç ve iyiliği koymaya yönelik olan bir iyilik duygusudur. Ayrıca merhamet, Müslüman’ın kalbinde hiç sönmeyen ateş gibidir. Müslüman kişiyi başka insanlardan ayıran özellik, onlardan fazla merhametli olmasıdır.

Hizmet: İslâm ahlâkının üzerine bina edildiği üçüncü ahlâki ilke **hizmet**’tir. Hizmet, ruh olarak nefsinden taşıp başka insanlara yayılmak suretiyle Allah’ı aramaktır. Her samimi ve menfaatsiz hizmet, hareketlerimizle Allah’ın aranmasıdır. Bu da Müslümanların bütün hareketlerinin hedefinin Allah’a ulaşmak olduğunu göstermektedir. Biz dünyanın bunca hevesleri ve meşguliyetleri içinde Allah’ı unutuyoruz. Bizdeki nefis de onun lütfu olduğu halde nefis ile ona karşı geliyoruz. Zaman zaman da onu reddediyoruz. Hareketlerimizde görülen bu sefalet, dünyaya gelişimizin manasını yok edebilecek kadar hazindir. Bu felaketten bizi kurtaran, selamet ve hakikat yolunu önümüzde açan ilahi lütuf, bize bağışlanan hizmet gücüdür. Kullanma hizmetle ancak Allah’a yaranıyor ve kalbimizdeki ümit

Merhamet duygusunun varlıklara çevrilen bir hareket halini alması sonucunda hizmet meydana gelmektedir. Hizmet, insanın ölüm anına kadar tükenmeyen benliğinden ibaret kandili, çevresini aydınlatmak için yakmasıdır. Hizmet, bizi daima dolduran, bizden ayrıldıkça bizi azaltmayan tükenmez bir hazinedir. Farkında olalım veya olmayalım, hepimizin aradığı ruh sükûneti ibadetten asla ayrılmayan hizmetle elde edilen deruni hazinedir. Mutluluğumuzun sırrı onda saklıdır. Halktan hizmetini esirgeyenler mesut olamıyor. İçimizde en mutlu, en zengin ve en kuvvetli insan, hizmetini hiç kimseden ve hiçbir varlıktan esirgemeyenimizdir.

kapısını onunla açabiliyoruz. Bütün isyan olan halimizden taşan günahlar hizmetle siliniyor, hizmetle af ediliyor. Hizmet ahlâkını İslâm’da sembolleştiren müessese ise **zekât** olmaktadır.

Merhamet duygusunun varlıklara çevrilen bir hareket halini alması sonucunda hizmet meydana gelmektedir. Hizmet, insanın ölüm anına kadar tükenmeyen benliğinden ibaret kandili, çevresini aydınlatmak için yakmasıdır. Hizmet, bizi daima dolduran, bizden ayrıldıkça bizi azaltmayan tükenmez bir hazinedir. Farkında olalım veya olmayalım, hepimizin aradığı ruh sükûneti ibadetten asla ayrılmayan hizmetle elde edilen deruni hazinedir. Mutluluğumuzun sırrı onda saklıdır. Halktan hizmetini esirgeyenler mesut olamıyor. İçimizde en mutlu, en zengin ve en kuvvetli insan, hizmetini hiç kimseden ve hiçbir varlıktan esirgemeyenimizdir.

Aynen hürmet prensibinde olduğu gibi burada da insanlara hizmet Allah’a hizmet konumundadır. Zira insan ancak insanlara hizmet sayesinde Allah’a varabilir veya Allah’ın sevdiği, istediği bir birey olabilir. Bu yüzden de inanan insanın bütün hayatı, halka hizmet olmalıdır.

“Hakk’a kulluk için halka hizmet yol olduğu gibi, Hakk’ı bilen için de halka hizmet borç olmuştur.” “Usanmaz kendini insan bilenler halka hizmetten!” □

KAYNAKLAR: 1: Hüseyin KARAMAN, Nurettin Topçu’da Ahlâk Felsefesi, Dergâh Yayınları, İst. 2000./ 2: Nurettin TOPÇU, İslâm ve İnsan, Dergâh Yayınları, İst.1998./ 3: Nurettin TOPÇU, “İslâm Ahlâkının Esasları”, Hareket Dergisi, sy. 36 (Aralık 1968)./ 4: Nurettin TOPÇU, “İslâm Ahlâkı”, Hareket Dergisi, sy. 15 (Mart 1967). / 5: Nurettin TOPÇU, “İslâm’ın Yolu”, Hareket Dergisi, sy. 39 (Aralık 1968).

Hüseyin Türkmen(*)
Üsküdar-Siteler İÖO Md.
husturk61@gmail.com

YENİ EĞİTİM ÖĞRETİM YILI BAŞLARKEN

Okullarımızı, olumsuz örneklerin verdiği rahatsızlığın fark edilip dillendirilmesi yerine, kalitenin artacağı ve olumlu örneklerin çoğalacağı; tüm personelin, öğrenci ve velilerin okulda bulunmaktan mutluluk duyacağı ortamlar haline getirmeye çalışmalıyız.

2011-2012 eğitim öğretim yılı 19 Eylül 2011 tarihinde başladı. Yurdumuzda yaklaşık 16 milyon öğrenci ve 700 bin öğretmen ders başı yaptı.

Eğitim, anne karnında başlayıp aile ve çevre ile beraber okulda yeşerip ölene kadar devam etmektedir.

Yeni döneme başlarken en çok heyecanlı olanlar, ilk öğretim birinci sınıfa başlayan öğrenciler ile velileridir. Artık onlar için yeni bir dönem başlamıştır. Her yeni dönemin başlangıcında olduğu gibi okul döneminin başlangıcında yaşananlar da öğrencileri ve velileri oldukça fazla etkilemektedir. Bunların olumlu ve olumsuz olanları mevcuttur. Olumlu olanları; toplu yaşama, kurallara uyma, iletişim kolaylığı, erken büyüme vb. olabileceği gibi ilk günlerde uyum güçlüğü, aileden ayrılmanın verdiği duygusalılık, karın ağrısı, mide bulantısı, uyku düzensizliği, kâbus görme, altına kaçırma, ateş gibi rahatsızlıkların görülmesidir. Tüm bunların olması normal olmakla birlikte aşırı ve ani değişikliklerde mutlaka sağlık kuruluşuna başvurulması gerekmektedir. Saydığımız rahatsızlıklar; öğretmenin anne-baba rolünü de üstlenerek olumlu yaklaşımı, ailenin bilinçli ve anlayışlı olmasıyla zamanla aşılabacaktır. Ayrıca okullarımızdaki rehberlik servislerinin çalışmasıyla da sorunlar çözülecek ya da imkânlar ölçüsünde en aza indirilecektir. Milli Eğitim Bakanlığımız okul öncesi ve ilköğretim birinci sınıf öğrencileri için okulların açılmasından bir hafta önce uyum programı uygulamakta ve veli oryantasyon seminerleri düzenlemektedir.

Yine okul öncesinin yaygınlaştırılmasıyla ilgili vatandaşlarımızın yeteri kadar bilinçlenmediği gerçeği görülmektedir. Çünkü anasınıflarına kaydedilen öğrenci sayıları, birinci sınıfa kaydedilen öğrenci sayılarından çok azdır. Gelişmiş ülkelerde üç yaşından itibaren çocukların okul öncesi eğitime başladıkları bilinmekte, bu eğitim sürecinin kişilik gelişimini olumlu etkilediği gözlenmektedir.

Bilinen bir gerçektir ki her yıl öğrenci sayısında artış olmakta, yeni okullar yapılmakta ve var olan okullarımız da çağın gereklerine uygun olarak donatılmaya çalışılmak-

Bilinen bir gerçektir ki her yıl öğrenci sayısında artış olmakta, yeni okullar yapılmakta ve var olan okullarımız da çağın gereklerine uygun olarak donatılmaya çalışılmaktadır. Ülkemizin kalkınması ve çağdaş medeniyetler seviyesini yakalaması için eğitimin önemi anlaşılmış olacak ki aileler, hükümetler ve devletimiz eğitime büyük kaynak ayırmaktalar. Birçok yeni derslik açılmakta ve özellikle bilişim alanında büyük yatırımlar yapılmaktadır.

tadır. Ülkemizin kalkınması ve çağdaş medeniyetler seviyesini yakalaması için eğitimin önemi anlaşılmış olacak ki aileler, hükümetler ve devletimiz eğitime büyük kaynak ayırmaktalar. Birçok yeni derslik açılmakta ve özellikle bilişim alanında büyük yatırımlar yapılmaktadır. Müfredat programlarında geliştirme ve değişiklikler yapılarak çağdaş öğretim yöntem ve teknikleri uygulanmaktadır. E-okul sistemiyle öğrenci işleri elektronik ortamda anında gerçekleştirilmekte ve adrese dayalı kayıt sistemiyle de okulların kapasitesine göre öğrenci kaydedilmektedir. Devamsızlık, not ve nakil işlemleri de e-okuldan günlük takip edilmektedir. Mebbis sistemiyle de yönetici, personel, başvuru, yatırım, burs, v.s. işlemleri anında takip edilip yapılmaktadır. Resmi yazışmalar mesaj sistemiyle yapıp takip edilmekte ve çıktıları alınıp saklanabilmektedir. Halen bazı insanlar, eğitimin kötüye gittiğini ve eskinin arandığını dile getirmektedir. Tabii ki tüm bu yapılanlar eğitimin sorunlarının çözüldüğü anlamına gelmez. Özellikle fiziki şartlarda, okullardaki sosyal ve kültürel alanlarda, ortaöğretime geçiş sisteminde ve liselere yerleştirmede, okul aile birliklerinin çalışmalarında, okul öncesinin yaygınlaşmasında, özel eğitimde, sınıf mevcutlarında v.s. sıkıntıların olduğu bir gerçektir. Ancak baş döndürücü bir şekilde değişimin olduğu, çabuk düşünüp karar vermenin gerektiği çağımızda eğitim alanında birçok olumlu işlerin yapıldığını görmezden gelemeyiz. Bugüne kadar yapılanların hepsinde tüm vatandaşlarımızın, öğretmenlerin, yöneticilerin, hükümetlerin, sivil toplum kuruluşlarının, sendikaların ve birçok kurumun emeği vardır. Hepsine teşekkür etmemiz ve eksiklikleri de el birliğiyle tamamlamamız gerekmektedir. Bunları gerçekleştirmek için:

Veli, öğretmen ve yöneticiler olarak:

- Hayatın olumlu ve olumsuz gerçeklerini kabul ederek gelecekte karşımıza çıkabilecek engel ve tehditleri yok edecek planlar yapıp çalışmalıyız, fırsatları değerlendirmeliyiz, gerektiğinde de fedakârlık yapmalıyız.
- Bütün çalışmalarımızı Türk Milli Eğitimi'nin amaçları doğrultusunda gerçekleştirmeliyiz.
- Bilişim çağının gereklerini yerine getirirken milli, ahlaki ve insani değerlerimizden kesinlikle ödün vermemeliyiz,
- Bireyin ön plana çıktığı ve önem kazandığı günümüzde esnek düşünme becerisini geliştiren; farklı düşüncelere an-

layış gösteren; toplu yaşam şartlarına uyan; araştıracı, sorgulayabilen, uzlaşabilen; kendi hak ve özgürlüğünü kullanırken başkalarının hak ve özgürlüğünün de olduğunu kabul eden; iyi iletişim kurabilen, engelli bireylerle empati

Baş döndürücü bir şekilde değişimin olduğu, çabuk düşünüp karar vermenin gerektiği çağımızda eğitim alanında birçok olumlu işlerin yapıldığını görmezden gelemeyiz. Bugüne kadar yapılanların hepsinde tüm vatandaşlarımızın, öğretmenlerin, yöneticilerin, hükümetlerin, sivil toplum kuruluşlarının, sendikaların ve birçok kurumun emeği vardır. Hepsine teşekkür etmemiz ve eksiklikleri de el birliğiyle tamamlamamız gerekmektedir.

yapabilen; saygı sevgi, anlayış, adalet kavramlarının gereğini yapan; insanı seven ve insanca yaşayabilen, demokrasiyi hazmetmiş bir nesil yetiştirmek ve demokratik okul kültürünün oluşması için elimizden gelen gayreti göstermeliyiz.

- Okullarımızı, olumsuz örneklerin verdiği rahatsızlığın fark edilip dillendirilmesi yerine, kalitenin artacağı ve olumlu örneklerin çoğalacağı; tüm personelin, öğrenci ve velilerin okulda bulunmaktan mutluluk duyacağı ortamlar haline getirmeye çalışmalıyız.

Bu duygu ve düşüncelerle tüm öğrenci, öğretmen, veli ve yöneticilerimize başarılı bir öğretim yılı diler saygı ve sevgiler sunarım.□

(*): 1972 yılında Şalpazarı Dorukkiriş köyünde doğdu. KTÜ Fatih Eğitim Fak.Sınıf Öğretmenliği'nden mezun oldu. Çeşitli okullarda öğretmenlik ve yöneticilik yaptı. Halen Üsküdar Siteler İlköğretim Okulu'nda müdürlük yapmaktadır. Ayrıca Dorukkiriş Köylüleri Yard. ve Dayanışma Dern. Yönetim Kurulu Bşk. Yrd.dır.

İbrahim Karagül

ikaragul@yenisafak.com.tr

EVET, TAHRİR'DE KONUŞ! TARİHİ DEĞİŞTİR! DE Kİ...

Ey Afrikalılar, Araplar, Türkler, İranlılar, Kürtler, Malaylar... Gelin hep birlikte yeni bir dünya inşa edelim, geleceğimizi aydınlatalım. Yüz yıldır bu coğrafyayı kan gölüne dökenlerin ellerindeki bütün kozları boşa çıkaralım, dünyayı şaşırtalım... / Yeni bir dünya kurabiliriz, güçlerimizi birleştirebiliriz, kendi yolumuzu aydınlatırken tüm insanlığa ışık saçabiliriz, onurlu yaşayabiliriz.

Evet, **Gazze**'ye git ve **Tahrir Meydanı**'nda o konuşmayı yap.. Ortadoğu toplumlarına, Müslüman dünyaya, insanlığa güçlü sözler söyle...

Mısır halkına, Filistin halkına, Irak halkına, Suriye'ye, Cezayir'e, Somali'ye, Endonezya'ya, Moro'ya, Hazar'ın Doğusu'na, Afrika'nın derinliklerine, Atlantik'ten Pasifik Okyanusu'na uzanan o geniş coğrafyanın öfkeli ve acılı insanlarına o çağrışı yap.

Yirminci yüzyılın ezilenlerine, horlananlarına, kıyıma uğratılanlarına, çaresizlerine, her çıkış yolu denediklerinde tekrar tekrar aldatılanlarına, yüzyılın öfkesini içinde biriktirenlerine o diriliş çağrısını yap! Onlara bir çıkış yolu çiz, gidebilecekleri yeri göster, ne istemeleri gerektiğini anlat...

De ki;

Artık vesayet dönemi bitmiştir. Sizi yönetmek için atanların dönemi, sizden değil başkalarından talimat alanların, sizi onlar adına yönetenlerin dönemi bitmiştir.

Özgürlüğünüzü elinizden alanların, zenginliğinizi çalanların, onurunuzla oynayanların, tarihinize küfredenlerin, kimliğinizle alay edenlerin dönemi bitmiştir.

Size rağmen iktidar, size rağmen zenginlik, sadece kendileri için özgürlük, sadece kendileri için adalet isteyenleri ayakta tutma, her ne gerekçeyle olursa olsun, destekleme dönemi bitmiştir.

Sizi bu gezegenin yoksulları, kimsesizleri yapanların, adam yerine koymayanların, sizi alıp satanların, köleleştirilenlerin, susturanların dönemi bitmiştir.

Erdoğan'ın Ortadoğu halklarınıahitabı sırasında büyük coşkuyla alkışlanması ve Türk bayraklarının dalgalandırılması anlamıydı.

Başbakan R.Tayyip Erdoğan'ın coşkuyla karşılanan Ortadoğu ziyaretleri, mazlumlar için büyük ümit oldu.

Size tarihinizi, güçlü olduğunuzu unutturanların, bir geleceğiniz olduğuna dair umutlarınızı yok edenlerin, sizi duvarlar arasına sıkıştırıp tercihsiz bırakanların dönemi bitmiştir.

Artık efendilerin, atadıkları liderlerle, sistemlerle, ekonomik ve siyasi projelerle, yalandan demokrasi ve özgürlük paketleriyle yönetme devri bitmiştir.

Korku dönemi, silahla hizaya sokma dönemi, sizinle hiçbir gönül bağı olmayanların dönemi kapanmıştır.

De ki;

Mısırlılar, Filistinliler, Iraklılar, Afrikalılar...

Birinci Dünya Savaşı'nı hatırlayın, bir kez daha okuyun, öğrenin. Bu coğrafyanın nasıl paramparça edildiğini, yüzlerce yıl bir arada yaşayanların nasıl azılı düşmanlara dönüştürüldüğünü, birbirine boğazlatıldığını, topraklarının nasıl şirketlere pazarlandığını, kişiliklerinizle nasıl oynandığını, siz aklıktan kırılırken kaynaklarınızla nasıl saltanat sürüldüğünü, nasıl öldürüldüğünüzü, topraklarınızdan sürüldüğünüzü hatırlayın.

Onlarca yıl, aynı güçlerin, sizden sandığınız rejimlerle, iktidar elitleriyle sizi oyuna getirdiğini, nice hayal kırıklıkları yaşadığınızı, en temel hak ve özgürlüklerin sadece size neden yasaklandığını, insanca yaşama şartlarının neden sizden uzak tutulduğunu hatırlayın.

Size kadermiş gibi gösterilen fakirliğin, geri kalmışlığın aslında bir oyun olduğunu, neden hep sizin ülkelerinizin

işgal edildiğini, neden hep sizin öldüğünüzü, neden hep sizin iç savaşlar yaşadığınızı sorgulayın.

Filistin halkının neden bir vatani kalmadığını, Arap rejimlerin neden Filistin üzerinden kendi halkını kandırdığını, doğalgaz kaynakları üzerinde yüzen Somali'nin neden açlıktan öldüğünü, Mezopotamya'nın kalbine neden yüz binlerce askerlik orduların yerleştiğini, neden sizin terörist ilan edildiğinizi görün.

Ebu Gureyblerin, Bağram hapishanelerinin, esir kamplarının, gizli işkence merkezlerinin neden sizlerle dolu olduğunun, esir ticaretinin, din ve kimliğinizi ayaklar altına alarak işkence yapanların neden sizi hedef aldığına hesabını sorun.

De ki;

Ey bu coğrafyanın, Atlantik'ten Pasifik Okyanusu'na uzanan geniş coğrafyanın insanları! Sizler, size kabul ettirildiği gibi, onların anlattığı gibi değilsiniz. Sizler dünyaya yön verenlerin, medeniyet öncülerinin evlatlarıdır. Güçlünüz, beceriklisiniz, yine yapabilecek imkanlarınız var.

Öyleyse uyanın, ayağa kalkın, direnin, intikam hırsıyla değil, adalet için uzun bir yürüyüş başlatın. Sizi, yirminci yüzyılın kurbanları ilan edenlere, zalim yöneticilere imkan tanımayın, onları topraklarınızdan kovun. Adalet, özgürlük, refah, onur için topyekun mücadele edin, artık susmayın!

Ey Bağdat'ta, Suriye'de, Pakistan'da yüzyıllardır birlikte yaşayanlar!

Mezhepleriniz, etnik kimlikleriniz sizi bölmesin, yine kardeş olun. Bilin ki, kimlikler üzerinden yürüttüğünüz bu savaş, düşmanlık sizin savaşınız değil, başkalarının savaşı. Onlar için kan akıtıyorsunuz, onlar için ölüyorsunuz. Siz birbirinizle savaşırken onlar ülkelerinizi talan ediyor, kaynaklarınızla 21. yüzyılın refahına yönelik yatırımlar yapıyor.

Evet, Tahrir'de konuş. Sadece Tahrir'e değil, Mısır'a değil bütün coğrafyaya seslen!

De ki;

Ey yüz milyonlar ayağa kalkın, dik durun, hesap sorun, onurunuz, ülkenize ve geleceğinize sahip çıkın. Zaaflarınızdan arının, zaaflarınızı kullanarak ülkelerinize girenlere karşı durun.

Kendinize, ülkenize, dünyaya neler yapabileceğinizi, barış, adalet ve özgürlük yolundan geri adım atmayacağınızı, artık başkalarının hesaplarının parçası olmayacağınızı haykırın!

Bu coğrafyanın yirminci yüzyılı yok. Bir yüz yıl daha kaybetmek istemiyorsak, bugün işte bunları yapma günüdür. Tarihi tersine çevirme günüdür. Kaos kuşağı, fay hattı teorilerini çöpe atma günüdür. Ayırıştırma tezleri yerine kardeşliği, ortaklığı, birlikte yaşamayı arama günüdür.

Açlığın, yoksulluğun, eğitimsizliğin, adaletsizliğin, çatışmacı tezlerin yerine özgürlüğü, barışı, kardeşliği, ortak gelecek hedeflerini koyma günüdür.

De ki;

Ey Afrikalılar, Araplar, Türkler, İranlılar, Kürtler, Malaylar...Gelin hep birlikte yeni bir dünya inşa edelim, geleceğimizi aydınlatalım. Yüz yıldır bu coğrafyayı kan gölüne dökenlerin ellerindeki bütün kozları boşa çıkaralım, dünyayı şaşırtalım.

Gazze yakılıp yıkılıyor ve kadın-çocuk demeden İsrail zulmü devam ediyor.

Mazlum İslam toplumları, Başbakan Erdoğan'dan çok şey bekliyor...

Avrupa birleşirken, Amerika güçlü kalırken, Doğu Asya zenginleşirken neden bu coğrafyaya yönelik bütün girişimler yıkıcı, yok edici, düşünelim.

Yeni bir dünya kurabiliriz, güçlerimizi birleştirebiliriz, kendi yolumuzu aydınlatırken tüm insanlığa ışık saçabiliriz, onurlu yaşayabiliriz.

Tahrir Meydanı'nda bir tarihi dönüşümün sinyallerini ver, bir kırılmanın. Haçlı Seferleri'nden sonraki yükseliş gibi, Moğol istilasından sonraki yükseliş gibi. Birinci Dünya Savaşı sonrasının yükselişinin ilk adımını at.

Bir tarihi kapatıp, yeni bir tarih başlatalım. Yüz milyonlarca insanın tek bir isteği var, o da bu! □

(Yeni Şafak, 09 Eylül 2011 Cuma)

Rsm.: Hasan Keskin arşivi

ŞalFed Genel Başkanı Muzaffer Bayraktar(solda) ve Şal pazarı. Eğitim - Kültür - Sanat ve Turizm Derneği Başkanı Hasan Keskin(solda), işadamız Ali Kulaç (otada) ile birlikte.

GÖNÜL KÖPRÜSÜNDE İKİ YOLCU: ALİ KULAÇ ve ALİ ÖZTÜRK

Yardım etmek, nasip işidir; öyle inanırız.

Çuvalla parayı omuzlayıp çıkın sokağa. İyilikte bulunmak nasibinizde yoksa, o anda bu kadar parayı dağıtacak kimseyi bulamazsınız. Hatta bu paralar sahtedir diye kimse dönüp yüzünüze bakmaz bile.

Biz dernek sevdalıları (popüler adı, sivil toplumcular), pek hayır demeyi sevmeyiz; gelen talepleri göğüslemeyi işimiz gibi addederiz; gidebileceğimiz kapılara güvenerek tabi ki...

Hayatta, üç kapıyı önemseyelim; zilini çaldığımızda ailemizin açacağı kapı birincisi. Yardımlaşma için çaldığımız kapı ikincisi. Ama bir üçüncüsü var ki, işte o kapının açılması için iyilik ve gönül köprüsünden geçmek şarttır. Hele bir de gönülümüzden veriyorsak, hayır hasenata vesile olmakla, gönül kapılarını da sonuna kadar açık tutabiliyorsak; üçüncü kapımız, en ihtişamlısıyla inşallah Cennet kapısıdır.

İşte tam da bu kapıları açık tutmak için inadına ayak direyen iki hemşehrimiz, iki **Ali**, iki hayır yolcu ile tam da gönül köprüsünde yolumuz kesişiyor her daim. **Ali KULAÇ** ve **Ali ÖZTÜRK**.

● **Ali KULAÇ:** Cömertlikte, iyilikte bu kadar mütevazı, duyarlılıkta bu kadar nezaket sahibi olan çok fazla değerimiz yok ne yazık ki. Belki kapısını çalan uzun bir insan sırasının orta yerlerindeyiz. "Yeter artık!" demek için ne kadar çok sebebi, kırgınlığı varsa iyiliğe ve yardımlaşmaya devamda da onlardan daha çok sebep bulan bir büyüğümüz. "Ben duymadım, keşki duysaydık, boş çevirmezdik...Gelecekti ama unuttu galiba; gelse de vazifemizi yapsak..." diyen iyilik sevelikte ısrarcı bir işadamız **Ali KULAÇ**...

● Dünya devi, Türkiye'nin medarı iftihar bir şirketteki önemli müdürlüklerden birini temsil eden bir diğer iyilik köprüsü yolcumuz daha var. Güzel bir benzerlik ki, onun da ismi Ali.

Ali ÖZTÜRK: Memleket dendiğinde duraksayıp, "Kırılan yaylalar, üzülen dereler, alınan ağaçlar olabilir..." diye, yutkunarak ve seçerek cümle kuran, başarılı, genç bir hemşehrimiz. O derece mütevazı. Yollarımızın kesişmesine sebep, aslında aynı yolda yürümeye niyetlenmemiz...İnsan han-

Ali Öztürk

Rsm.: Mustafa Atalar

gi makamda olursa olsun, arkasına dönüp bakmamazlık yapmamalı, hayata koştuğu yolları bozmamalı diye düşünen hemşehrilerimizden. Gayretli yardım arayışları, ne yapılabileceğine dair beyin fırtınasına tutulması, tam da bizlerin, yani dernek sevdalılarının aradığı ikinci kapıyı işaret ediyor. İnanıyorum ki, Ali Bey ile uzun bir yolculukta, aynı kompartmandayız. Kendisiyle, çok daha önemli çalışmalarımızı, uzun yıllar detaylarıyla paylaşacağımıza inancım tam.

İki iyiliksever, başarılı ve bir o kadar da mütevaz hemşehrimizle yollarımızın kesişmesi, Allah'ın bir lütfudur. Yan dairedeki komşumuzla yıllarca tek kelime hasbihal edemezken, bu kocaman kalabalıkların içerisinde karşılaşmamıza vesile olan şey, olsa olsa memleket sevdası ve Allah'ın inatıdır.

Diğer hatırı sayılır yardımların hamisi hemşehrilerimizle birlikte, **Ali KULAÇ** ve **Ali ÖZTÜRK** beyefendilerin de Allah yardımlarını makbul eylesin

Kalabalık ve uzun köprülerle gönüllere girmeyi, Allah cümlemize her daim nasip etsin. □ (**Hasan Keskin**)

‘CEMAAT RAHMET, AYRILIK AZAPTIR’

Bugün de, farklı etnik gruplara, farklı mezheplere mensup oldukları halde yıllardır birlikte yaşayan insanlarımızın arasına birtakım şer güçler fitne-fesat sokarak kardeşi kardeşe kırdırmak isteyeceklerdir ve bunu da zaman zaman denemektedirler. Ancak, Allah’a ve Resulüne bağlılığın günbegün kökleştiği toplumumuzda bu gibi tertipler/tezgahlar başarılı olamamaktadır.

Hakkı Bayraktar
bayraktar@hakikat.net

“Kim ayrılık yaparsa, bizden değildir.”

(Hz. Muhammed -s.a.v.-)

Bir şeyin değeri, daha çok o şeyin yokluğunda anlaşıl-maktadır. Sağlığın kıymetini, hastalık zamanlarında; gençliğin kıymetini, ihtiyarlık anında; boşa harcadığımız zamanların kıymetini, çok önemli bir işimizi yapmak için zaman bula-madığımızda; zenginliğin kıymetini, fakirliğe düştüğümüzde daha iyi anlarız. Allah Resulü de, bir hadislerinde aynı hu-suslarda bizleri uyarmıştır.

Bütün bu hususlarda olduğu gibi, birlik-beraberliğin, huzur ve kardeşliğin kıymetini de; ayrılığın, fitne fesadın, kin ve nefretin, kısır çekişmelerin toplumumuzu altüst edip huzur ve güvenin yok olduğu zamanlarda daha ziyade anlarız.

Kur’an; her konuda olduğu gibi bu konuda da on beş asır evvel mu’cize beyanıyla tesbit ve çözümünü ortaya koymuştur. Bir ayette mealen şöyle buyurulmaktadır:

“Topluca, Allah’ın ipine(dinine, yoluna) sarılın; ayrı-lmayın(tefrikaya düşmeyin.) Ve Allah’ın üzerinizdeki ni-metini düşünün. Hani siz düşman idiniz de O, kalple-rinizin arasını uzlaştırdı ve O’nun nimeti sayesinde kardeş oldunuz. Siz, bir ateş uçurumunun tam kenarında iken sizi oradan O kurtardı. Doğru yola erişesiniz diye işte Allah, ayetlerini size böylece açıklar.” (Âl-i İmran Sûresi, 103)

Muhammed b. İshak’ın Sîret’inde belirttiğine göre; bu ayet Evs ve Hazrec Kabilesi hakkında nâzil olmuştur: Yahudilerden birisi, bu iki kabilede birlik ve beraberlik içinde bu-lunan bir topluluğa rastlar. Onların ittifakı Yahudinin canını sıkır. Adamlarından birisini, **“Buas”** günündeki harplerini hatırlatmak ve fitne çıkarmak göreviyle aralarına gönderir. Adam, görevini yapar ve birlik içindeki bu topluluğun arasına geçmişteki kavgaların sebeplerini hatırlatarak hamiyet(ırkçı-lık) fitnesini sokar. Öyle ki; birbirlerine kızmaya, bağırıp ça-ğırma, silahlarını istemeye başlarlar. **“Harre”** denen yerde karşılaşmaya karar verirler. Durum, Peygamber Efendimize bildirince; Allah Resulü, hemen yanlarına gider ve; **“Ben ara-nızda iken yine mi cahiliyet davası?!”** diyerek onları uyarır ve nazil olan mezkur ayeti okur. Onlar da yaptıklarına pişman olur, silahlarını atıp birbirlerine sarılarak barışırlar.

Bu husustaki ayetin sebab-i nüzûlünün hususi olması, hük-münün umumi olmasına mani değildir. Yani bu ayet, bütün zamanlarda benzeri meselelere ışık tutmaya devam edecektir.

Bugün de, Evs ve Hazrec kabilelerinde olduğu gibi farklı etnik gruplara, farklı mezheplere mensup oldukları halde yıl-lardır birlikte yaşayan insanlarımızın arasına birtakım şer güç-ler fitne-fesat sokarak kardeşi kardeşe kırdırmak isteyeceklerdir ve bunu da zaman zaman denemektedirler. Ancak,

Allah’a ve Resulüne bağlılığın günbegün kökleştiği toplumu-muzda bu gibi tertipler/tezgahlar(provakasyonlar) başarılı ola-mamaktadır. Düşmanlık ve kavga şöyle dursun; insanlarımız, olaylar karşısında birbirlerini daha iyi anlamının ve daha da kardeş olmanın gayretine düşmüştür...

Rahmet Peygamberi(s.a.v.); **“Cemaat rahmet, ayrılık azaptır,”** buyuruyor. Tarih boyu birtakım sun’î ayrılıkların elim azabını tatmış bir millet olarak bir daha aynı oyunlara gelmemekte kararlıyız. İslam’ın büyük şairi merhum **M. Akif Ersoy**’un haykırışı ne kadar da anlamlıdır!:

**“Girmeden tefrika bir millete, düşman giremez;
Toplu vurdukça yürekler, onu top sindiremez!”**

Birlik ve beraberlik elbette kendiliğinden oluşamaz. Bu hususta yöneticilerimize, eğitim kurumlarımıza, sivil toplum kuruluşlarımıza(STK) ve basın-yayına(medya) büyük görev-ler düşmektedir.

Ancak bu hususta, tarihte olduğu gibi günümüzde de mer-kezî-manevî otoritelerin saygınlığı ve hizmetleri her şeyin üs-tündedir. **Abdülkadir Geylani**’nin, **Şah-ı Nakşibendi**’nin,

“Allah’a ve Resulüne itaat edin. Birbi-rinizle çekişmeyin. Yoksa korkuya ka-pılırsınız ve devletiniz(kuvvetiniz) gi-der. Sabredin; çünkü Allah, sabreden-le beraberdir.” (el-Enfal, 46)

Ahmet Yesevi, Hacı Bektaş-ı Veli, Hacı Bayram-ı Veli, Mevlana ve Yunus Emre’lerin, Peygamber vârisi olarak saç-tıkları birlik, barış ve sevgi tohumlarını günümüzde yeşert-mekte olan gerçek Allah dostlarının mesajını -cemaat ve meşrep taassubuna düşmeden- gönüllere taşımayı en kestirme çözüm olarak görüyorum. Çünkü onlar; ‘yüreklerin toplu vur-maları için’ insanların kalplerini kin, nefret, gurur, kibir, hased gibi -sosyal hayata yansıdığı zaman- birliği bozacak ve in-sanları kavgaya sürükleyecek manevi hastalıklardan arındı-ran gerçek eğitimciler(mürşitler)dir. Çünkü onlar, -bütün mü’minlerin yegane ittifak noktaları olan- Allah’a ve Resu-lüne itaatın ve olaylar karşısında sabır ve sebatın örnek tem-silcileridirler.

Yazımızı, tam da bu noktada, yolumuzu aydınlatacak ve bizi açık tehlikeye karşı uyarıcı bir ayet-i celile mealıyla nok-talayalım:

“Allah’a ve Resulüne itaat edin. Birbirinizle çekişme-yin. Yoksa korkuya kapılırsınız ve devletiniz(kuvvetiniz) gider. Sabredin; çünkü Allah, sabredenlerle beraberdir.” (el-Enfal, 46) □

Hayvansal gübre(kerme) taşıma

Sırtta çayır yükü taşıma

Çayır yığma (otluk yapma)

Keşkek pişirme

